MADRAS.

வித்யாவிநோதினி

காவியம், சரித்திரம், கலைக்கியானம், தொழின்முறை, வேடிக்கைக்கதைகள்,
முதலியன விளக்கிச் சித்திரசகிதமாய் நடைபெறும்

ஓர் மாதாந்தரத் தமிழ்ப்பத்திரிகை

ஸி. என். கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யர், எம்.ஏ., எல்.டி. பத்திராதிபர்.

புஸ்தகம் I Vol. I | சாதாரணஸூ ஆவணிமாதம் August 1910 | சஞ்சிகை, 12 No. 12

பிரபஞ்சவர்த்தமானம்

"பழையன கழிதலும், புதியன புகுதலும்
வழுவல, கால வகையினனே."

பார்லிமெண்டில் இந்தியன் பட்ஜெட்டு.

சென்ற ஜூலைமீ 26வ இந்தியன் பட்ஜெட்டு, என்றால், மேல்ஸூத்திய வரவு செலவுகளை விளக்கும் கணக்கை, இந்தியா செகர்டெரியவர்களுக்காக ஸ்ரீமான் மான்டேகு துரை பார்லிமெண்டில் விவரித்துப் பேசினர். அக்காலத்தில் தேசக்ஷேமத்தையும் குறித்துப் பேசுவது வழக்கமாதலால், இவரும் அப்படியே செய்தார். இப்படி இவர் சொல்லியதில் இரண்டொரு முக்கிய அம்சங்களைமட்டும் நாம் இவ்விடத்தில் குறிப்பிடுகிறோம். மகாஜன வித்யாவிஷயம் இனிமேல் இந்தியா கவர்ன்மெண்டில் ஒரு தனி மெம்பருடைய அதீனம். அதாவது, இந்தியா கவர்ன்மெண்டு நிர்வாக சபையில், வித்யா விஷயத்தை இதுவரை ஒரு சில்லரை அம்சமாக யாரோ ஒருவர் வேறு வேலைகளுடன் இதையும் பார்த்துவந்தது இனிச் சரிப்படாதென்றும், இதை முக்கியாம்சமாகப் பாவித்து நடத்தவேண்டுமென்றும் செகர்டெரியவர்கள் ஒப்புக்கொண்டு, அதற்கென்று ஒரு மெம்பரும் நியமனமாயிற்று. வித்தை விஷயத்திற்கு இம்மாதிரி கௌரவமதிகரித்ததாலும், இனித் தேசமெங்கும் கல்வி பரவவேண்டிய முயற்சிகளை இந்த மெம்பர் தேடுவாராதலாலும், காலக்கிரமத்தில் மகா ஜனங்களுக்குள் விவேகமதிகரிக்குமென்றும், அதிகமாய் வியாபிக்குமென்றும், அவ்வளவிற்கு ராஜத்துரோகச் சட்ட முதலிய வேண்டாச் சட்டங்கள் பிரபலிப்பதற்கு எதிரிடையாகுமென்றும், அது எல்லோருக்கும் க்ஷேமகரமென்றும், ஸ்ரீமான் மான்டேகு துரை விளக்கிக்காட்டினர்.

"இந்தியாவில் விவசாயம் சீர்ப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் பிளேக்கும் 'மலைக்காய்ச்சலும்' அதிகமாகவே உபத்திரவிக்கிறது. என்றாலும் இவைகளுக்குத் தக்க சங்கங்களைக் கொண்டு பரிகாரம் தேடிவருவதால், சீக்கிரத்தில் இவற்றின் கொடுமை குறையத்தான் வேண்டும். அபின் வகையில் வரும்படி குறைந்து

கொண்டே வருகிறது. என்றாலும் சீனர்கள் அபினி தின்னும் துர்வழக்கத்தைக் குறைக்க அக்கரைப்படுவதாலும், நாமும் அதற்கு அநுகூலஞ் செய்தே யாகவேண்டியிருப்பதாலும், இதற்காக விசாரப்படுவதற்கில்லை. வேறு வகைகளில் வரி அதிகமாக்கி யிருப்பது, சாமான்னியர்களுக்கு உபத்திரவகரமே யன்று.

கவர்ன்மெண்டார் யோக்கியதையுள்ள இந்தியர்களை யெல்லாம் ராச்சியபாரந் தாங்க வேண்டி உபசரித்து வரவழைப்பதை யொருபுறம் விரதமாகக் கொண்டு நடத்தியும், மற்ற பக்ஷத்தில் துரோகிகளையும், கலகக்காரரையும் தாக்ஷிண்ணிய மின்றிச் சிக்ஷித்துமே வருகிறார்கள். இதனால் மொத்தத்தில் நன்மையும், சௌம்மியமும் தேசத்திற்கு அதிகரித்து வருவது பிரத்தியக்ஷம்.

மகா ஜனங்களுக்கும் சர்க்காருக்கும் சிநேகம் அதிகரிக்கும்படி இந்திய சர்க்காரைப் பொறுத்த மட்டில், சென்ற 2-வருஷங்களாக நடந்த விமர்சனங்களையெல்லாம் சரிவர ஜாரிக்குக் கொண்டுவந்து, இரவும் பகலும் இடைவிடாமலுழைத்ததற்காக ஸ்ரீமான் மின்டோ பட்டவர்த்தனருக்கு எல்லாரும் நன்றியுள்ளவராகவேண்டும். அவருக்குப் பெருஞ்சுமை தாங்கவேண்டி வந்ததில், அவர் அதை வெகு நயமாகவும், நேர்த்தியாகவும் தாங்கி வந்து, இனி வருபவராகிய ஹார்டிங்கு பட்டவர்த்தனருக்கு நல்லநிதி சேர்த்து வைத்திருக்கிறார்.

இந்தியாவில் போலீஸ்காரரைப் பற்றிப் புகார் பலமாகச் சிலர் செய்வது அழகன்று. சில விடங்களில் தோஷ மிருந்தாலும் மொத்தத்தில் போலீஸ் பந்தோபஸ்து வெகுதிறமாகவே யிருந்து வந்திருக்கிறது. இனிக்காணும் தோஷங்களையும் பரிகரிக்கப் பிரயத்தனம் துருசாகவே நடந்துவருகிறது,'' என்று சொல்லி முடித்தார்.

கம்பளிப்பூச்சிகள்.

"பயிர்களையும், செடிகளையும் தின்று குடியானவர்களுக்கு வெகுகெடுதியைச் செய்து வரும் இந்தப்பூச்சிவகையை எல்லோருமறிவார்கள். தமிழில் இதற்குக் கம்பளிப்பூச்சியென்று பெயர். மழைபெய்ததும் இவை யதிகரித்து, சோளம், கம்பு, நிலக்கடலை, பருப்பு வகைச்செடிகள் இவைகளைச் சேதப்படுத்தி விடுகின்றன.

இவைகள் பயிர்களைத்தின்று கொழுத்து பூமியுட் பிரவேசித்து, பேரீச்சங்கொட்டை போன்ற உருவத்துடன், மறுபடி மழைகாலம்வரை அங்கேயே கிடக்கின்றன. பிறகு மழை வந்து பூமி இளகியதும், இவைகள் பெருஞ்சேனைகளாக இரக்கைகளுடன் வெளி வருவதும், விளக்குக்காணுமிடங்களில் கூட்டமாகச்சேருவதும், அனுபவத்தில் எல்லோரும் காணக்கூடியது. இப்படிவந்தவைகளில் பெண்பூச்சிகள் சீக்கிரம் முட்டையிடும். அம்முட்டைகள் கம்புமுதலியபயிர்களில் தழையின் அடிப்புறத்தில் ஒட்டியிருக்கக்காணலாம். இந்தமுட்டைகள் பக்குவமாகிப் புழுக்கள் வெளிவந்து சீக்கிரத்தில் கம்பளிப்பூச்சிகளாகிவிடும்.

இரக்கைப் பூச்சிகள் தான் சகல கேட்டிற்கும் மாதுரு ஸ்தானம். ஒவ்வொரு பூச்சியும் சுமார் 500-முதல் 1290-வரை முட்டையிடும். ஆதலால் அவற்றில் ஒன்றைக் கொல்லுவது பின்னிட்டு இவ்வளவு கம்பளிப் பூச்சிகளைக் கொன்றதற்குச் சமனாகும். இவைகள் மழை பெய்ததும் பெருஞ்சேனையாகப் புறப்படுவதாலும், இவைகளுக்கு விளக்கைக் கண்டால் ஏதோ பெருத்த சந்தோஷமுண்டாகி அதைச் சுற்றிக் கூடுவதாலும், எவ்விடங்களிலெல்லாம், இந்தப் பூச்சி உபத்திரவமிருக்கிறதோ, அவ்விடங்களில், தக்க காலத்தில், அங்கங்கே விளக்குகளைக் கொளுத்திவைத்து, இரக்கைப் பூச்சிகள் வர வர, அவற்றைச் சம்ஹரிக்கவேண்டும். இந்த வேலை தானகவே நடப்பதற்கு ஒரு

உபாயமுண்டு. விளக்கைக் கொளுத்திவைத்து அதன்கீழ் ஒரு மடக்கில் தண்ணீரும் மண்ணெண்ணெயும் கலந்து வைத்துவிட்டால், பூச்சிகள்தானாக வந்து அதில் விழுந்து மடிந்து போகின்றன.

சாதாரண ராந்தல் விளக்கில் மண்ணெண்ணெயும், தேங்காயெண்ணெயும் சரிக்குச் சரி கலந்து எரிப்பது நலம். இந்தவிளக்கை 2-அடி சதுரம், 3-அங்குலம் ஆழமுள்ள ஒரு தகரத் தட்டில் தண்ணீரும் மண்ணெண்ணெயும் கலந்து நிரப்பி அதன் மத்தியில் ஒருகல், அல்லது வேறுபீடமிட்டு, அதன் மேல் விளக்கைக் கொளுத்திவிட வேண்டும். தட்டு ஆழமாயிருந்தால் பக்கத்தில் ஒரு மூங்கிலை நட்டு ராந்தலை அதற்குக் கட்டித் தொங்கவிட வேண்டும். பயிர் எவ்வளவோ அதைவிடச் சற்று உயரமாகவே விளக்கு முதலிய கருவிகள் இருக்க வேண்டும். தூரத்திலிருந்து பார்த்தாலும் வெளிச்சம் தெரிவது நலம்.

பன்னிக்குப்பம் கிராமத்தில் இவ்வாறு யுக்தி செய்து பரீக்ஷித்ததில், இப்போது குடியானவர்களுக்கு அது சரியென்று மனதிற் பட்டிருக்கிறது. அதனால் அவ்விடத்தில் பூச்சியுபத்திரவமே இப்போது கிடையாது.

ஒருகிராமத்தில் இந்த உபத்திரவம் பூராவாக நீங்கவேண்டுமானால், ஒரு குடியானவனோ, இரண்டு மூன்று பெயரோ, இவ்வாறு செய்வது மட்டும் போதாது. கிராமத்தில் எங்கெல்லாம் பூச்சி உபத்திரவமுண்டோ, அங்கெல்லாம் ஒரே காலத்தில் 'வேட்டையாடுவது' நலம். ஜனங்கள் ஒன்று சேர்ந்து நடத்தித்தான் எல்லோருக்கும் சுபம் தேடவேண்டும். இல்லாவிட்டால், இந்த உபாயம் சிரிப்புக்கிடமாகும்.

தவிர விளக்குகளை மழை பெய்தானவுடன் கொளுத்திவிடவேண்டும். பூச்சிகளை முதன் முதல் ராத்திரி பிடிப்பதுபோல, மற்றைய இரவுகளிலில்லை. தவிரப்பூச்சிகள் கருத்தரித்து விட்டால், விளக்கை அவ்வளவாக நாடுவதில்லை. ஆகலால் தாமதம் செய்வது நல்லதன்று.

இந்த விளக்குச் செலவெல்லாம் வெகு சுலபம். 15-நாள் எரிப்பதில், மொத்தத்தில் ரூ. 2-க்கு மேல் பிடிப்பதில்லை. ஒரு முறை தயாரானது எத்தனைவருஷம் வேண்டுமானாலுமிருக்கும். பூச்சிகளை நாசஞ்செய்வதற்குச் செலவு ரூ. 2-ம். அதனாலுண்டாகும் லாபம் ஏகராவுக்கு ரூ. 20-முதல் 50-வரையுமாயிருந்தால், யார்தான் இதைச் செய்ய ஆலசியப்படுவார்கள்!" விவசாய டைரெக்டர் துரையவர்கள்.

பெருந்துறை ஐக்கிய நாணய மகாநாடு.

சென்ற மார்ச்சு மாதத்தில் சேலம் ஜில்லாவிலுள்ள ஐக்கிய நாணயச் சங்கங்கள் மகாநாடு கூடியதையும், அதன் வைபவங்களையும், முன்னொரு மாசம் விவரித்தோம். இப்பவும் சென்ற ஜூலைமீ 30-31 தேதிகளில் பெருந்துறையில் (கோயமுத்தூர் ஜில்லா, ஈரோடுதாலுக்கா) இம்மாதிரியொரு மகாநாடு கூடியது வெகு சந்தோஷகரமே. ஆனால் சேலத்தைப்போல கோயமுத்தூர் இப்போது பெருமைப்படுவதற்கில்லை. சேலத்தில் ஜில்லா அர்பன்பாங்கும் அத்துடன் சம்பந்தப்பட்டு வேலை செய்யச் சுமார் 82-கிராமப்பாங்குகளுமிருந்ததனால், மகா நாடு என்பது பெரிய சங்கதியாகிக்கண்டது. கோயமுத்தூரில் பெருந்துறை பிர்க்காவில் மட்டும் 8-கிராமப்பாங்குகளும், வேறு இடங்களில் 2-ம் ஆகப் பத்து பாங்குகள் மட்டுமே யிருப்பதாலும், ஜில்லாபாங்கு என்பதுஇப்பொழுதுதான் கர்ப்பவாசத்திலிருப்பதாலும், இந்த மகாநாட்டுக்கு அவ்வளவு வைபவஞ்சொல்வதற்கில்லை. என்றாலும், விஷயத்தை அபேக்ஷித்து இதற்கு மகிமை கொடுக்கவேண்டும்.

இந்தக்கூட்டத்திற்கு அங்கங்குள்ள கிராமப்பாங்குப் பஞ்சாயத்தாரும், மற்றுமுள்ள மெம்பர்களிலனேகரும், அபிமானிகளும் வந்திருந்தார்கள். வெளியூரிலிருந்து வந்தவர்களில்

சேலம் ஸ்ரீமான் ஆதிநாராயண செட்டியார் முக்கியஸ்தர். கனம் கோ ஆபரேடிவ் ரிஜிஸ்திரார் அவர்களும், அவர்களுடைய உதவி உத்தியோகஸ்தரும் வந்திருந்தார்கள். பெருந்துறையிலுள்ள சப் ரிஜிஸ்திரார் முதலியோரும் வந்து அபிமானித்தார்கள்.

உபசாரணைக் கமிட்டி செயர்மென் ஸ்ரீமான் கே. என். ரங்கய்ய கவுண்டர் அவர்கள்தான் இந்தப் பிர்க்காவில் ஐக்கிய நாணயச் சங்கங்கள் இவ்வளவுதூரம் பிரபலிப்பதற்கும், இந்த மகாநாடு கூடுவதற்கும், முக்கியமாய் முயன்றவர். ஆதலால் அவர் வந்தவர்களுக்கு முகமன் கூறி, சென்ற இரண்டு வருஷங்களுக்கதிகமாகவே இவ்விஷயமாய் இந்தப் பிர்க்காவில் நடந்துவரும் பிரயத்தனங்களை விளக்கி, ஐக்கிய நாணயத்தின் உபயோகங்களையும் சுட்டிக்காட்டினர். பிறகு ஸ்ரீமான்கள் நாராயணசாமி பிள்ளையும், ஆதிநாராயண செட்டியாரும், ஐக்கியநாணய விஷயமாயும், டிஸ்டிரிக்ட்டு பாங்கு விஷயமாயும் கொஞ்சம் பேசினர்கள்.

அதன்பின் பெருந்துறை பிர்க்காவிலுள்ள எட்டுச் சங்கங்களின் நிருவாக ரிபோர்ட்டுகள் வாசிக்கப்பட்டன. அவைகளில் கண்ட குண தோஷங்களைப் பஞ்சாயத்தாரும், மெம்பர்களும் அறியவேண்டி, ஸ்ரீமான் டிப்டி ரிஜிஸ்திரார் கே. விஜபராகவாசாரியார் ரிபோர்ட்டு படித்தவர்களைப் பல கேள்விகள் கேட்டுப் பதில் வரவழைத்து, மேல் நடக்கவேண்டிய முறைகளைத் தெரிவித்தார். மறுநாள் காலையில், இதையே உத்தேசமாகக்கொண்டு ஸொஸைட்டிகளின் விசேஷவிதிகளில் சிலவற்றை விளக்கினர். பொழுது 1ட-மணியானதனுல் மறுபடி 2-மணிக்குக் கூடுவதாகச் சபை கலைந்தது.

ஆனல் கலைந்து அரைமணி நேரத்திற்குள் ஸ்ரீமான் ரங்கைய கவுண்டரவர்களுடைய சமுசாரம்போய்விட்டதாகச் சங்கதி தெரிந்து, அவரும் அவரைச்சேர்ந்தவர்களும் கிராமத்திற்குப் போய்விட்டதாக மகாதுக்கசமாசாரம் பரவிற்று. ஆதலால் கனம் ரிஜிஸ்திரார் முதலிய சகலரும் ஏகோபித்து இனி மீட்டிங்கு இல்லையென்று தீர்மானித்து அவரவர்காரியம் பார்க்கலானர்கள். கவுண்டர் அவர்களுக்கு வயது கொஞ்சம். என்றாலும் அவருடைய கல்வி, கேள்வி, குணம் எல்லாம் வெகு சிறந்தது. அந்த வட்டத்தில் அவர் குடும்பம் வெகு செல்வாக்காக இருப்பதில், அதற்கு வேண்டிய எல்லா யோக்கியதையும் இவரிடம் இருப்பது வெகு விசேஷம். முக்கியமாகக் கோ ஆபரேஷன் தழைப்பதற்கு இம்மாதிரி 'அபூர்வ வஸ்துக்கள்' தான் வேண்டும்.

ஆனல் இப்படி எவ்லாரும் மெச்சக்கூடிய இவருக்குக் கொஞ்ச காலமாக தேகசௌக்கியமில்லாமல் மருந்து சாப்பிட்டு வருகிறார். அது ஏதோ ஈசுவர கிருபையால் கொஞ்சம் அனுகூலம் கண்டு வருகையில், இப்பொழுது பகவத் சங்கற்பமிப்படியானதில், அவரைத் தெரிந்தவரெல்லோருக்கும் விசனமிவ்வளவென்றில்லை. ஆனல் அவர் வெகு விவேகியாதலால், இனி நடக்கவேண்டிய அனேக பெருங்காரியங்களை உத்தேசித்து, நடந்ததைப் பிரசாதமாகக் கொண்டு, எப்படியாகிலும் மனதைத்தேற்றிக் கொள்ளுவாரென்றும், அவரால் கோ ஆபரேஷனுக்கு இனிப்பலவிதத்திலும் பேருதவியுண்டாகுமென்றும், நாம் நம்பி, அப்படியே சங்கற்பிக்கும்படி பகவானையும் பிரார்த்திக்கிறோம்.

மதிராசு ராஜ குமாரகாலேஜ்.

வடஇந்தியாவில் பழைய ராஜ வமிசத்திலுதித்த குமாரர்கள், ஜமீன்தாரப்பிள்ளைகள் முதலியவர் படித்து முன்னுக்கு வருவதற்காக ராஜஸ்தானம் முதலிய இடங்களில் காலேஜ்கள் பிரத்தியேகமாய் ஏற்பட்டு நடந்து வருகின்றன. அவ்வாறே மதிராசிலும் நடக்க வேண்டுமென்று வெகு நாளாகப் பிரஸ்தாபமிருந்ததில், சமீபத்தில் கனம் பப்பிலி மகாராஜா அவர்கள் முதலிய இரண்டொரு முக்கி

பப்பிலி மகாராஜா

யஸ்தருடைய உதவியால் இந்தக் காரியம் சங்கற்பமாகியிருக்கிறது. இந்த உத்தேசப் படி இதுவரை கோர்ட் ஆப்வார்ட்ஸ் என்னும் அதிகாரிகளுடைய விசாரணைக்குட்பட்டிருந்த ஜமீன்தாரப் பிள்ளைகளும், மற்றுமுள்ள சகல ராஜாக்கள், ஜமீன்தார்கள், பெரிய மிராசுதார்கள் ஆகிய இவர்களுடைய பிள்ளைகள், சுற்றத்தவர்கள் முதலியோரும், இனி இந்தக் காலேஜில் படித்து முன்னுக்கு வரவேண்டும்.

ஜமீன்தாரப் பிள்ளைகளுக்கும் மற்றைய சாமான்னியப் பிள்ளைகளுக்கும் கலாசாலை ஒன்றாகவேயிருப்பது திறமென்றும், அவர்கள் சிறுவயதில் சாமான்னியருடன் கலந்து, அகவிலையும், ஜனங்களுடைய சுகதுக்கங்களும் இப்படிப்பட்டவையென்று தெரிந்துகொள்ளுவது நலமென்றும், அநேகருடைய அபிப்பிராயம். ஆனால் அதற்கு ஒருபெருத்த ஆக்ஷேபம் காணுவதில் சந்தேகமில்லை. சாமான்னியர்கள் படித்துத் தேறுவது விசேஷமாக வயிற்று வளர்ப்புக்காகவும், உத்தம பரீக்ஷைகள் வெகு தீக்ஷிண புத்தியுடையவர் முன்னுக்கு வருவதற்காகவும் ஏற்பட்டுள்ளன. ஜமீன்தாரப் பிள்ளைகளுக்கு வயிறு வளர்க்குமுபாயம் அனுவசியம். புத்திதீக்ஷிணம் சிலருக்குமட்டுமே லபிப்பதொழிய எல்லோருக்கு மன்று. ஆனால் எல்லா ஜமீன்தாருக்கும் தங்களுடைய ஆஸ்தியைப் பாலிக்க வேண்டியதும், குடித்தனக்காரருடைய க்ஷேமத்தை நாடியுழைப்பதும் அவசியம். ஆதலால் இந்தப் பள்ளிக்கூடத்தில் அந்தக்காரியத்திற்கு வேண்டிய படிப்பு முக்கியமாய்க்காணும். தவிர ஜமீன்தாரர்கள் அனேகமாய் க்ஷத்திரிய தருமம் வகித்தவராதலால், அவர்களுக்கு அதை யனுசரித்துக் குதிரை யேற்றம் முதலிய பயிற்சிகள் இருப்பது அவசியம்.

ஆகையால் இந்தக் காலேஜ் வேண்டுமென்று சர்க்காரும் ஒப்பித் திரவிய சகாயம் செய்யச் சம்மதித்திருக்கிறார்கள். முதன் முதல் ஆகும் சிலவிற்கு $6\frac{1}{2}$லக்ஷம் வேண்டும். கனம் பப்பிலி மகாராஜா ஒரு லக்ஷம் கொடுத்துவிட்டார். ஆதலால் காரியம் சீக்கிரம் கைகூடும். தடையில்லை.

க்ஷய ரோக நிவாரணம்.

இது விஷயமாக இந்தியா கவர்ன்மெண்டார் சமீப காலத்தில் ஒரு சர்க்கியுலர் அனுப்பியிருப்பதைக் கொண்டு டாக்டர் ஸ்ரீமான் சரத்குமார மல்லிகர் வெகு சந்தோஷத்துடன் எழுதுகிறார்:--"இதுநாள்வரை நாங்கள் விருதாவில் கூவிக்கொண்டிருந்தோம். எங்கள் கூச்சலைக் கேட்பாரற்றுக் கிடந்தது. க்ஷயம் என்பது வெகு கெட்ட ரோகம். இதனால் இந்நாட்டில் ஜனங்களுக்குண்டாகும் நஷ்டம் இவ்வளவென்றில்லை. இப்படியே விட்டால் காலக்கிரமத்தில் இந்தியர்களை இது எங்குமில்லாமற் செய்துவிடும். இவ்வளவுமட்டில் இது வியாபிப்பதற்குக் காரணம் அறியாமையும், அசிரத்தையுமாம். அதிர்ஷ்டம் என்று நினைத்து நமது நாட்டார் அனேக அனர்த்தங்களைப் பலக்கச் செய்திருக்கிறார்கள். இதுவும் அப்படியே வலுத்து வந்திருக்கிறது. க்ஷய ரோகி யென்றால், சரி. பரிகாரமேயில்லை யென்று நமது நாட்டார் நம்பி விடுகிறார்கள். ஆனால் டாக்டர்களாகிய நாமும் அப்படியே சொல்லி, க்ஷயரோகிகள் நம்மை நாடிவந்தால், அவர்களைத் தாக்ஷிண்ணியமின்றி, 'எக்கேடோ கெடுங்கள், உங்களுக்கு மீட்சியில்லை யென்று சொல்லித் துரத்திவிடலாமா? கூடாதென்பதே என்மதம். மற்ற தேசங்களில், சில பெருவியாதிகளுக்குப் பரிகாரம் தேடவேண்டி தருமிஷ்டரான ஜனங்கள் சங்கஞ்சேர்ந்து, பரீக்ஷித்து அனேக அற்புதங்களைக்கண்டு பிடித்து ஆசரணைக்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள்.

(இந்தியாவிலோ, இப்படியொன்றுமில்லை.) ஆதலால் இந்திய கவர்ன்மெண்டார் அனுப்பிய சர்க்கியுலர் வெகு சிறந்தது, என்பதற்

கையமில்லை. ஆனல், காரியமாகவேண்டுமே. அது புரோவின்ஷியல் கவர்ன்மெண்டுகளாலல்லவோ ஆகவேண்டும். அவைகள் பலவகைப் பட்டவைகளாதலால், இது உபயோகப்படாது. இதற்கு மாருக, இந்தியாவிலுள்ள வைத்தியர்களில் க்ஷயத்தை விசேஷமாகக் கவனித்த நிபுணர்களை யெல்லாம் சேர்த்து மின்டோ பட்டவர்த்தனர் அக்கிராசனதிபதியாகி, விஷயத்தைக் கவனிக்கவேண்டும். பிறகு இந்தச் சங்கத்திற்குக்கிளைகள் இந்தியாவெங்கும் பரவி, கிராமங்களிலெல்லாம் வியாபித்து, பிரசங்கங்கள், ஜாலவிளக்குக் காக்ஷிகள், பத்திரிகைத்துண்டுகள், முதலிய பலவகையாலும், ஜனங்களுக்கு இந்த வியாதியின் ரகசியங்களைத் தெரிவித்து, விவேகம் அதிகரிக்கச் செய்து, முதலாவது வியாதியை வரவொட்டாமல் தடுப்பதற்கும், வந்தால் சரிவரப்பரிகரிப்பதற்கும், உபாயங்களை விளக்கவேண்டும். இதுதான் சரியான மார்க்கம். ஒவ்வொருகாரியத்திற்கும் ஓரோர் சுபமுகூர்த்தம் ஏற்படுகிறது. இக்காரியத்திற்கு இதுவே சுபமுகூர்த்தம். ஆரம்பித்தால் பிறகு காலக்கிரமத்தில் எல்லா மங்களமுமுண்டாகும்,'' என்கிருர்.

மதிராசில் விஷயந்தெரிந்தவர்கள் சிலராவது இருப்பாராதலால், அவர்கள் இதைக்கவனிக்க வேண்டுகிருேம்.

பிறப்பும் குணமும்.

மைசூரிலிருந்து பண்டித ஸ்ரீமான் கோவிந்தாசாரியாரவர்கள் சமீபத்தில் நடந்த கல்யாண மகோற்சவத்தைச் சுட்டி எழுதுகிருர்:—"இந்தக் கல்யாண சம்பிரமத்தில் இரண்டொரு விஷயம் எனக்கு விளங்கவில்லை ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் சத்திரபதி யுவராஜாவையும் அவருடைய ராணியம்மாளையும் ஆசீர்வதிக்கவேண்டி, பிராம்மணர்கள் வரிசை வரிசையாக அக்ஷதையுங் கையுமாகப் போய், அக்ஷதையைப் போட்டு ஆசீர்வதித்துப் போனர்கள். ஆனல், மறுநாள் அதே பிராம்மணர்கள் தக்ஷிணை வாங்கப்போகையில், கைகட்டி, வாய்புதைத்து, அஞ்சலி செய்து போகவேண்டுமென்று விதியேற்பட்டது. சத்திரபதி மகாராஜா இந்தக் கல்யாணத்தில் எல்லாவிதிகளும் பழைய பதிவுபோலவே நடக்கவேண்டுமென்று ஆக்கிரகமிருப்பதாகக் காட்டியதனல், இந்த விஷயத்தில்மட்டும் இந்தப் புதிய ஏற்பாடு ஏனுண்டாயிற்றென்று விளங்கவில்லை.

சமீபத்தில் திவான் பஹதூர் ரகுநாதராவ் அவர்கள் இவ்விடம் வந்தபோது ஒரு உபந்நியாசம் செய்ததில், பிராம்மணன் சர்க்கார் உத்தியோகம் செய்தால் அந்த ஹோதாவில் க்ஷத்திரியனென்றும், பூமி, காணி வைத்து அனுபவித்தால், அந்த மட்டில் வைசியனென்றும், வியவகரித்தார். இது சரிதான். ஆனல் பிறப்பு என்பதைக் கட்டோடு மறந்து பேசுவது அசாஸ்திரீயம். பிறப்புக்கு மகிமையே இல்லையென்பவர் சாஸ்திரங்களைக் கைவிட்டவர். ஆதலால் மகாராஜா செய்த காரியம் சரியன்றென்று காணுகிறது.

தவிர பரோடா, திருவாங்கூர் முதலிய சமஸ்தானங்களில் மகாராஜாக்கள் பிராம்மணரை நின்று உபசரிப்பதே தவிர, உட்காருந்தல்ல. பிராம்மணன் அஞ்சலி முதலிய உபசாரங்கள் செய்தால், அது தமக்குக் கேடுவிளைவிப்பதாகக்கொண்டிருக்கிருர்கள். ஆதலால், மற்றெல்லாச் சடங்குகளும் பதிவுபோல நடக்க, இந்த ஒரு அம்சம் மட்டும் ஏனிப்படி நடந்ததென்பது விளங்க வில்லை. ஸ்ரீராமன் முதல் சத்திரபதிகளெல்லோரும் பழைய ஆசாரத்தையும், சனதன தருமத்தையுமே சிறந்ததாகக் கொண்டிருக்கிருர்கள்,'' என்று.

பண்டித ஸ்ரீமான் மேனுட்டுக் கல்வியும், யுக்தியும், அனுபவமும் கூடியிருப்பதாக அப்போதப்போது அவர் பத்திரிகைகளிலெழுதுவதைக்கொண்டு நாம் நிதானிக்கலாமாதலால்,

அவர் இவ்விஷயமாய் எழுதியது நமக்கு விநோதமாகக்காணுகிறது. 'பரம்பரையாண்டி' களுக்குச் சிலவிஷயங்களில் சிறப்பமைந்திருப்பது பிரத்தியக்ஷம். என்றாலும், அந்தலக்ஷணங்களை நாம் ஜாக்கிரதையாகப் பாலித்து வந்தால் விருத்தியும், அவைகளைச் சரிவரப் பாலியாது வந்தால் க்ஷயமும், உண்டாவதும் பிரத்தியக்ஷமாம். ஆதலால், 'இவ்வுலகத்தில் பாக்கிய தேவதையானவள் அவரவர் யோக்கியதையை யனுசரித்தே சம்மானிக்கிறாள்,' என்று பெரியவரொருவர் சொல்லியிருப்பது வாஸ்தவமாகக்காணுகிறது. முற்காலத்தில் வசிஷ்டர் முதலிய மகாரிஷிகள் ஆசிரம வாசமும், ஆத்ம ஸ்துதி, பர நிந்தை, திரவியாபேக்ஷை முதலிய துர்லக்ஷணங்கள் நீங்கிய நடவடிக்கையும் பொருந்தியவர்க ளாதலால், அவர்களுக்கு அந்தப் பதவிக்குத் தக்க மரியாதை கிடைத்தது. இப்பொழுதோ, மகாராஜாவிடம் சம்மானம் பெற்ற வைதிகர்களில் யாரும் வசிஷ்டமகாரிஷிக்குச் சமதையாகவோ, அந்த வம்சத்திற்குத் திலகங்களாகவோ, இல்லை யென்பது நிச்சயமாதலால், இப்பொழுது கிடைத்து வரும் மரியாதைக்கு அவர்களுக்குள்ள பிறப்பு மட்டுமே காரணம். இனியும் சிறிதுகாலம் இப்படியே நடக்குமாகில், 'பெருங்காயம் வைத்த பானைக்குள்ள' இந்த வீசம் மரியாதையும் குறைந்துபோகவேண்டியதுதான் காலதருமம். ஆதலால் பண்டிதசுவாமிகள் பிறப்பினால் மேம்பட்ட தமது வருக்கத்தவருக்குக் குணத்தினாலும் மேம்படுவதற்கு ஏதாகிலும் உபாயம் தேடுவாராக. ஏட்டிலிருப்பதை ஒப்புவிப்பதில் பிரயோஜனமில்லை. காலதேசவர்த்தமானங்களை அனுசரித்தே உபாயம் தேடவேண்டும்.

ரெயில் பிரயாணத்தில் ஸ்திரீகளுக்கு நேரிடும் அபாயம்.

சமீபத்தில் இந்துஸ்தானத்தில் ஒரு பெரிய பங்காள ஸ்ரீமதி தன் குழந்தைகளுடன் 'ஸ்திரீகளுக்கு மாத்திரம்' ஏற்பட்டிருக்கும் வண்டியில் ராத்திரி போய்க்கொண்டிருந்தாள். ஏதோ ஒரு ஸ்டேஷனில் ஒரு முழுத்திருடன் ஸ்திரீ வேஷம்பூண்டு, இந்துஸ்தானத்து முறைப்படி முகத்தை மூடி வந்து உட்கார்ந்தான். பிறகு சற்றுநேரம் கழித்து ஸ்ரீமதியும் குழந்தைகளும் தூங்கிவிட, திருடன் மெள்ள வந்து அவளுக்கு வாய்க்குத் துணியை அடைத்து, நகைகளை கழட்டினானம். குழந்தைகள் விழித்துக்கொண்டு கூக்குரலிடவே, அவைகளை ஒவ்வொன்றாக எடுத்து, வெளியே எறிந்துவிட்டுப் பிறகு அந்த அம்மாளையும் கழுத்தில் குத்தி நகைகளை யெடுத்துக்கொண்டு, அடுத்த ஸ்டேஷனில் வண்டி நிற்குமுன்னமே, இருட்டில் குதித்து வேஷத்தை மாற்றிக்கொண்டிருந்தான். இம்மாதிரிக் கேசுகள் நடப்பதாகத் தெரிந்து ரயில்வே சூப்பரிண்டாண்டு பத்தா கண்டுபிடிக்கவேண்டிச் சிறிது காலமாக வந்துகொண்டிருந்தவர் இவனைப்பார்த்து, யாரங்கே என, இவன் ஓடியதனால், உடனே இறங்கித் தானும், இரண்டு கூலிகளுமாகத் தொடர்ந்து பிடித்தார்களாம். பங்காள ஸ்ரீமதியும், குழந்தைகளும் அனேகமாய்ப் போனவர்கள்தான் போலிருக்கிறது.

இது முதற்தடவையல்ல, இந்நாட்டிலும் ஸ்திரீகள் ஒண்டியாகப் போவதில் அனேக உபத்திரவமிருந்து வருகிறது. முதலாவது அவர்கள் பெண்கள். இரண்டாவது, அவர்கள் நகையில்லாமலிருப்பதில்லை. இந்த அவஸ்தையில் அவர்களைத் தனிமையாக அனுப்புவது பெரிய பிசகு. ரயில்வே அதிகாரிகள் கூடியமட்டில் பந்தோபஸ்து செய்துதான் வருகிறார்கள். என்றாலும், அவர்களிலேயே சிலர் துஷ்டர். மொத்தத்தில் நல்லவர்களென்றாலும், அவர்களுக்குக் கண்கள் இரண்டொழிய, ஆயிரமல்ல. ஆதலால், இனியாகிலும் ஜனங்கள் கொஞ்சம் விவேகத்துடன் காரியங்களைச் செய்வாராக. 'ஸ்திரீகளுக்கு மாத்திரம்' இருக்கும் வண்டிகளில் தமக்கு வேண்டியவர் ஏறினால், அதற்கு அடுத்தவண்டியில் தாமிரு

ந்து, அபாயமென்றால், அதற்கு அறிகுறி யேதாகிலும் ஏற்படுத்திக்கொண்டு, ராத்திரி யில் விசேஷித்துத் தூங்காமலே போவது தான் திறம்.

வெற்றிலைமீ ருத்தியு.

பங்காளத்தில் சமீபகாலத்தில் வெற்றிலையில் ஒரு புழுப்பிடித் திருப்பதாக வும், அது வெகு சிறிதாத லால், தெரியாமல் தாம்பூலம் போடுபவர்க ளனேகர் இறந்து விடுவதாகவும், அதனால் ஜனங்களுக்குள் குழப்பம் அதிகரிப்ப தாகவும் கேட்கிறோம். இது மெத்தவும் விச னிக்கவேண்டிய விஷயம். நமது ஜனங்களில் பெரும்பாலார்க்கு வெற்றிலை, பாக்கு இந்த இரண்டு மில்லாம லிருப்பது வெகுபிரயாசை. ஆதலால் அதற்கு மிருத்தியு வந்திருப்பது வெகு துக்ககர மென்பதில் சந்தேகமில்லை. தவிர இந்தக் காரணங்கொண்டு, ஜனங்கள் வெற்றிலை போடுவதை நிறுத்தினால், எத்தனை யோ ஆயிரம் பெயர்களுக்குப் பிழைப்புப் போய்விடும். ஆதலால் பூசா விவசாயக்கலை ஞர்கள் இதைச் சீக்கிரம் பரீக்ஷித்துப் பரிகா ரங் கூறவேண்டும்.

நமது நாட்டிலும் எங்கேயாவது இரண் டொரு சமயத்தில் இந்த வதந்தி கேட்டு வருவதுண்டு. வெற்றிலைப் புழுவினாலுண்டாவ தைவிட, பாக்குப் போட்டுக்கொள்வதில், சில சமயங்களில் மார்பு அடைத்துப் பிராணன் போய்விடுவது அதிக சாதாரணம். அதற்காக அனேகர் பாக்கை நெய்விட்டு வறுத்து வைத் துக்கொள்ளுவது பரிகாரமென்று நம்பி, அப்ப டியே செய்து வருகிறார்கள்.

கள்குடி முதலிய துர்க்குணங்கள் நமது கூலி ஜனங்களுக்குள் அதிகமாய்ப் பரவாமலிருக்கச் செய்வது வெற்றிலைபாக்கும், புகையிலையுமாத லால், வெற்றிலைக்குப் பங்காளத்தில் மிருத்தியு வந்தது நல்லதற்கல்ல. ஆதலால் அதைச் சீக் கிரம் பரிகரிக்கவேண்டிய பிரயத்தனம் நடக் குமென்று நம்புகிறோம்.

இப்பொழுது இரண்டொரு வாரத்திற்குள் ஜனங்களுக்குள் ஆரவாரம் பெருத்ததில், சர்க் கார் தரபில் பூச்சிகளைக் கவனிக்கவேண்டி யே ற்பட்ட பண்டிதர்கள் இந்த வெற்றிலைப் பூச்சி களைப் பரிசோதித்து, அவைகள் விஷப் பூச்சிகளல்ல வென்றும், அவைகளால் கேடு ஒன்றும் விளையாதென்றும் உறுதி கூறியிருக் கிறார்கள். அதை யனுசரித்துச் சர்க்காரும் தண்டோரா மூலமாய்ச் சனங்களை யெச்ச ரித்து, மாமூல்படி வெற்றிலைபோடலாமென் றும், அதனால் தீங்கு ஒன்று மில்லையென்றும் விளம்பரப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்தமட்டில் நடந்தது சரியே. என்றாலும் இப்பொழுதுண் டான பயத்திற்குச் சரியான காரணத்தைக் கண்டுபிடித்து, ஜனங்களைச் சமாதானப்படுத்த வேண்டியதும் சமீபத்திலாகவேண்டிய காரிய மென்பது நமதபிப்பிராயம்.

பங்காளத்தில் ஜெடில்.

சென்றமீ விஹாரிணியில் 'இந்தூர்' சமஸ் தானத்தில் ஜெடில் குத்து வதை விவரித்து, அது நிற்க வேண்டுமென்று ஸ்ரீமார்த் தாண்டமூர்த்தியையும் அவரது பக்தரையும் பிரார்த்தித்தோம். அதைச்சொல்லி நிறுத்து முன்னமே, பங்காளத்திலிருந்து அதேமாதிரி சங்கதி தெரியவருகிறது. என்ன ஆச்சரியம்! ஆனால், இந்தக் கேசில், நடப்பது இன்னவித மென்று விவரம் தெரியவில்லை. நடந்ததாகச் சங்கதிமட்டும் தெரிகிறது.

ஒரு ஜமீன்தாருக்கும் அவருடைய கிராமக் குடிகளுக்கும் பொருத்தமில்லாமல், பலகார ணங்களால் கலகமாகிக் கொண்டே வந்ததாம். கடைசியில் கிராமதேவதைக்கு உற்சவம் கொண்டாடுகையில், பதிவுபோல ஜெடில் குத்தவேண்டிய தினம் வந்தது. கிராமத்தவர் தங்களில் சிலரை மாமூல்படி பொறுக்கி, ஸ்நானம் முதலிய விதிகளை முடித்துக் கூட்டி வந்தார்கள். ஜமீன்தார் தமது கக்ஷிய வரில் சிலரை அப்படியே தயாராக்கிக்

கொண்டு வந்தார். யாருக்கு இந்த மரியாதை முதன் முதல் நடக்க வேண்டுமென்று வாதம் உண்டாகியதில், பேச்சுவளர்ந்து, கைமீறிவிட்டது. அதைப்பற்றி வியாச்சியம் பிரபலித்து, அசல், அப்பீல் எல்லாம் கிரமப்படி நடந்து, வேண்டிய மட்டில் பணம் இருகக்ஷியிலும் செலவாகி, ஏதோ ஒரு விதமாகக் கடைசியாக முடிந்ததாம்.

ஆனால் இதைக்கொண்டு நமக்காக வேண்டிய தொன்று மில்லை. பணத்தை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு, அதற்கு வேண்டிய கல்வி, பெருங்குணம் முதலிய அங்கங்களில்லாதவரை, இம்மாதிரிதான் அந்தப்பணம் செலவாக வேண்டும். ஆனால், ஜெடில் விஷயத்தில் பங்காள கவர்ன்மெண்டார் ஏன் இன்னும் சும்மாப் பார்த்திருக்கிறார்க ளென்பதுதான் நாம் கேட்பது. மதிராசு கவர்ன்மெண்டார் எத்தனையோ வருஷங்களுக்கு முன்னமே அதை நிறுத்தி விட்டார்களே.

ஸ்திரீகள் புருஷவேஷம் போட்டு நடவடிக்கைகள் விசித்திரமாக நடத்தியதாக 'பதுமைக்கதை,' 'பிரதாப முதலியார் சரித்திரம்,' முதலியவைகளிற் கேட்டிருக்கிறோம் அல்லது, சாமான்னியமாய் நடந்ததாக அனுபவமில்லை. ஆனால் மேனாட்டில் எத்தனையோ விசித்திரங்கள் நடப்பதில், இதுவும் வெகு பிரபலமாய் நடந்திருப்பதாகச் சமீபத்தில் மெயில் பத்திரிகையில் படித்தோம். அதில் ஒன்றும் கதைபல்ல. இரண்டொரு கேசுகளில் காரணம் விளங்குகிறது. மற்றவைகளில் தெரியவில்லை.

ஸ்திரீகளும் புருஷவேஷமும்

19-ம் நூற்றாண்டு முதலில், ஒரு ஸ்திரீ ஆண் வேஷம் பூண்டு டாக்டராக உத்தியோகம் செய்து, தென் ஆப்பிரிக்கா, மேற்கிந்திய தீவுகள் முதலிய இடங்களில் வெகுகாலமிருந்து, தென் ஆப்பிரிக்காவில் ஒரு சமயத்தில், தொந்த யுத்தமும் செய்து தன் பௌருஷத்தை ஸ்தாபித்தாளாம். யுத்தத்திற்குக் காரணம் தனக்குப் பௌருஷமில்லை யென்று யாரோ ஒருவர் இகழ்ந்து பேசியதேயாம்! அனேகர் இங்கிலாந்திலும், இத்தலியிலும், அமெரிக்காவிலும், தமது பர்த்தாக்களைத் தொடர்ந்து, அவர்களுடன் ஜதையாக நின்று, யுத்தகளத்தில் போர்புரிந்து, காயம் வாங்கிய பின்னரே தங்களுடைய பெண்மையைத் தெரிவித்துக் கொண்டார்களாம்! யுத்தமட்டு மல்லாமல், சுரங்கங்களில் வேலை செய்தல், வாத்தியங்களைச்சுருதிசேர்த்தல், தலையைக்கத்தரித்து அழகு செய்தல் முதலிய அனேக வேலைகள் இம்மாதிரி வேஷம் பூண்ட ஸ்திரீகள் செய்து வந்ததாகவும் தெரிகிறது. தவிர இம்மாதிரி வேஷம் பூண்டவர்கள், தங்கள் வர்க்கத்தவரையே பிரமிக்கச்செய்து, சிலசமயங்களில் சுவயம் வரப் பிரஸ்தாபமுண்டாகிறவரை வேடிக்கை செய்திருக்கிறார்களாம்!

பர்த்தாக்களுடன் சென்று யுத்தஞ் செய்தவரொழிய, மற்ற கேசுகளுக்கெல்லாம், மொத்தத்தில் பித்தம் காரணமென்னலே தகும். வேறு ஒரு நியாயமும் காணவில்லை.

"வேகிற வீட்டில் பிடுங்கினது லாபம்," என்பது வெகுநாளையப்பழமொழி. என்றாலும் தற்காலம் கல்கத்தாவில் நடந்தது பெரிய அநியாயமாகக் காணுகிறது. பெரும் பட்டணங்களிலெல்லாம் இக்காலத்தில் நெருப்புப் பிடித்தால் அதை உடனே அவிக்க யந்திரமும், அதை இயக்க மனிதரும் இருப்பது அனேகருக்குத் தெரியும். கல்கத்தாவில் சமீபத்தில் உபேந்திரநாதன் என்னும் ஸ்ரீ மானுடைய வீடு நெருப்புப் பிடித்ததில், இந்த யந்திரக்காரர் போய் அவரைக் கைகூலி கேட்டு, கொடாவிட்டால் ஜலம் போட்டு நெருப்பை அவிப்பதில்லையென்று பயமுறுத்தி, ஐந்நூறு, ஆயிரக்கணக்காகப் பெற்றார்களென்று அவர்களில் சிலர்மேல் குற்றம் ருசுவாகித் தண்டனை யடைந்திருக்கிறார்கள். ஆகா, என்ன மகாபாபிகள். இனி இப்படியாகாமலிருக்க வேண்டுமானால், ஒவ்வொரு பெரிய தெருவுக்கும் நாலைந்து பெரியதனக்காரர் ஏற்பட்டு யந்திரக்காரர் அவர்களுக்குத் திருப்திகரமாய் வேலை செய்யவேண்டுமென்று ஏற்பாடு உண்டாவது நலமென்று நமக்குக் காணுகிறது. முனிசிபல் கவுன்சிலர்களும் உபகரிக்கத்தான் வேண்டும்.

ஸ்ரீ விவேகானந்த சுவாமிகள்

ஸ்ரீமான் எம். வி. மீனாக்ஷிசுந்தர முதலியார், பி.ஏ.

நமது சுவாமிகள் 1862ஸூ ஜனவரிமீ 9உ திருஅவதாரம் செய்தருளினர். இவர் காயஸ்த பிராம்மண வகுப்பைச் சேர்ந்தவர். இவரது முன்னோர்கள் தெய்வபக்தியிற் சிறந்த சீரியர்கள். நமது சுவாமிகளுக்கு அவரது இளமைப்பருவத்தில் அவர் பெற்றோர்களால் நரேந்திரர் என்று நாமமிடப்பட்டது. இவரது தந்தையாராகிய ஸ்ரீமான் விசுவநாத தத்தர் கல்கத்தா ஹைகோர்ட்டு அட்டர்ணி ஆக இருந்தவர். இவரது பாட்டனார் தமது கடைசிகாலத்தில் சந்நியாசியாகிவிட்டனர். சுவாமிகள் தமது இளமைப்பருவத்திலேயே மிகுந்த தெய்வபக்தியை யுடையவராக விளங்கினர். தாம் பள்ளியிற் பயின்றுவருங்காலத்திலேயே இந்து தத்துவசாஸ்திரங்களை அதிக பிரீதியுடன் படித்துவந்தார். ஹேர்பர்டு ஸ்பென்ஸர் இயற்றிய நூல்களை மிகவும் கவனமாக அடிக்கடி அவர் படிப்பதுண்டு. அப்போதே அவர் அவ்வாசிரியருடைய சில கொள்கைகளைக் கண்டித்து நிருபம் வரைந்தனுப்பியதை அவ்வாசிரியர் கண்டு மிகமகிழ்ந்து சுவாமிகளை அந்த வழியிலேயே உழைத்து உண்மையைக் கண்டுபிடிப்பதில் ஊக்கமூட்டினர். இவர் படித்துவந்த படிப்பின் சுபாவமானது அதிசீக்கிரம் இவரை 'அக்ஞாதம்,' என்றால், ஒன்றிலும் பற்றில்லாத மதத்தை அநுசரிக்கும்படி செய்தது. ஆனால் அம்மதத்தில் அவர் ஊன்றி நிற்காமல் பிரமோ மதத்தைக் கைப்பற்றினர். அதுவும் குறுகிய கொள்கைகளை உடையதென்று கண்டு அதனையும் விட்டு உண்மையை ஆராய்வாராயினர். அப்போதுதான் அவர் பி. ஏ. பரீக்ஷையிற்றேறினர். அவரதுமனதில் சந்தேகமானது வலுவாகக் குடிகொண்டது. ஆத்ம விசாரணையிலேயே முழுவதும் கவனத்தைச் செலுத்தினர்.

மனத்தின் இருளைப்போக்கிப் பதார்த்த நிச்சயம் செய்யவழி காட்டும் குருதரிசனம் எப்போது கிடைக்குமோ என்பதேஅவருக்குச் சார்வகாலமும் சிந்தனையாயிருந்தது.

"வேதமாகமச் சென்னியில் விளைபொருளபேதம்
பேதமாகிய பிணக்கறுத் திருப்பணி யவிழ்த்து
நாதனாகிய தன்னையு மென்னையு நல்கும்
போதனாகிய குருபரன் வருவதெப் பொழுதால்"

திருவிளையாடற்புராணம்.

சுவாமிகளின் நெருங்கிய பந்துஒருவர் பரமஹம்ஸஸ்ரீராமகிருஷ்ணபகவானுடைய சிஷ்யர். ஒருநாள் அவர் நமது சுவாமிகளையும் பரமஹம்ஸரிடம் கூட்டிச்சென்றனர். பரமஹம்ஸரது தரிசனமானது நமதுசுவாமிகளுடைய வாழ்க்கையில் முக்கியமான மாறுதல்களை விளைவித்தது. பரமஹம்ஸருக்கும் நமது சுவாமிகளுக்கும் ஒருவருக்கொருவர் அன்பும் ஆதரவும் வெகுசீக்கிரத்தில் அதிகப்பட்டது.நமதுசுவாமிகளும் பரமஹம்ஸரிடம் அடிக்கடிச்சென்று வேதாந்த சாஸ்திரத்தை ஐயந்திரிபறக்கற்றுணர்ந்து, அவரது மாணாக்கருள் முதன் மாணாக்கராக விளங்கினர்.

ஸ்ரீ பரமஹம்ஸர் 1866ஸூ ஆகஸ்டுமீ 16உ பரமபதமடைந்தனர். பின்னர் அம்மாணாக்கர்கள் எல்லாம் உலகப்பற்றனைத்து மொழித்து, உலகநன்மைக்கும் இந்துமதாபி விருத்திக்கும் உழைப்பதையே தொழிலாகக் கைக்கொண்டார்கள். நமது சுவாமிகளும் வேதாந்தமாகிய உண்மைப் பொருளை உலகத்திற்குபகரிக்கும் பொருட்டு, தம் வாழ்நாள் முழுவதும் உழைப்பதாக உறுதி செய்துகொண்டார். சின்னாள் அவர் தமது சகபாடிகளுடன் காலங்கழித்துப் பின்னர் இமய பர்வதத்துக்குச் சென்று த்னிமையாகப் படிப்பிலும் தியானத்திலும் சில காலம் கழித்தனர். பிற்பாடு தீபேத்துக்குச் சென்று பௌத்தமதத்தை ஓதியுணர்ந்தனர். அதன்பின் இந்தியாவின் பலபாகங்களிலும் சென்று வேதாந்தத்தைப்பற்றிப்பிரசங்கமாரி

ஸ்ரீ விவேகானந்த சுவாமிகள்

(பள்ளிக்கூடத்தில் படித்துக் கொண்டிருந்தபொழுது எடுத்த படம்)

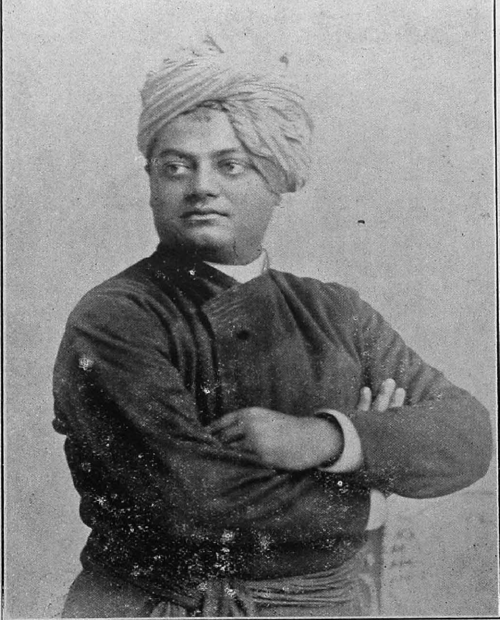

ஸ்ரீ விவேகானந்த சுவாமிகள

(அமெரிக்காவில் பிரசங்கம் செய்கையில் எடுத்த படம்)

பொழிந்து வந்தனர். கத்ரி சமஸ்தானத்தில் அவ்வூர் அரசனைத் தமது கொள்கைகளுக்கு இணங்கும்படி செய்தார். அங்கிருந்து மேற்குக்கடல் கரைமார்க்கமாகவே வந்து திருவனந்தபுரம் சேர்ந்து, சிலநாள் அங்கு தங்கிப் பின் சென்னையிற் சேர்ந்தார். அவர் சென்னை சேர்ந்ததும், அங்கிருந்த பலர் அருமுயற்சி செய்து திரவியம் சேகரித்து, சுவாமிகளுக்குக் கொடுத்து, அவரை அமெரிக்கா கண்டத்தி லுள்ள சிக்காகோ என்னுமிடத்தில் நடக்கப் போகும் மத மகாசபைக்குப் போகவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, சுவாமிகளும் இசைந்து ஜப்பான் மார்க்கமாக அமெரிக்கா தேசத்துக்குப் புறப்பட்டார்.

மதிராசு ஜனங்கள் சேகரித்துத்தந்த சொற்பப் பணம் நமது சுவாமிகளுக்கு வழியிலேயே செலவழிந்துவிட்டபடியால், அவர் அமெரிக்காவுக்குக் கையில் காசில்லாமல் போய்ச் சேர்ந்தார். அந்த நாட்டிலிருந்த ஒரு விர்த்தாப்பிய மாதுக்கு நமது சுவாமிகள் ஒரு ஆச்சரியமான 'வஸ்துவாகத்' தோற்றியபடியால், அவரைத்தன் நண்பர்கட்குக்காட்ட எண்ணங்கொண்டு, அந்நண்பர்கட்காகச்செய்த ஒருவிருந்திற்கு நமது சுவாமிகளையும் வரவழைத்தனள். அந்த விருந்தில் நமது சுவாமிகள் ஒரு ஆச்சரியமான வஸ்துவாகக் கண்டதுமட்டுமேயல்லாமல், தமது அரிய அபார சாமர்த்தியத்தால் அங்கிருந்தவர்களைப் பிரமிக்கும்படியும் செய்தார். சுவாமிகள் இந்து வேதாந்த சாஸ்திரத்தைப்பற்றிப் பேசியபோது அங்கிருந்தவர்கள் அதை அர்த்தம் செய்து கொள்ளச் சக்தியற்றவர்களாக இருந்தார்கள். ஆகையால் அவர்கள் அத்தேசத்துத் தத்துவசாஸ்திரியார் ஒருவரை நமது சுவாமிகளுடன் தர்க்கம் செய்யும்படி ஏற்பாடு செய்தார்கள். அந்தத்தத்துவசாஸ்திரி நமது சுவாமிகளின் பாண்டித்தியத்தையும் திறமையையும் வியந்து, மத மகாசபையின் அக்கிராசனாதிபதியாகிய டாக்டர் பாரோஸ் என்பவருக்கு அவரை அறிமுகம் செய்வித்தார். அவரும் சுவாமிகளை மத மகாசபையில் இந்து மதத்தைப் பற்றிப் பேசும்படி கேட்டுக்கொண்டார். பூமண்டலமெங்கிருந்தும் வந்து நிறைந்திருந்த அளவற்ற விற்பன்னர்கள் கூடிய அந்தச் சபையில் நமது வேதாந்த சாஸ்திரத்தைப்பற்றிச் சுவாமிகள்செய்த அரியபிரசங்கத்தைச் செவியுற்ற பலரும் அதிவியப்புற்றனர். மேல்நாட்டாரும் கீழ்நாட்டாருடைய தத்துவ சாஸ்திரங்களை வியக்க ஆரம்பித்தனர். இதுவரை உலகத்திற் பிரசித்தியற்றுச் சாமான்னிய சன்னியாசியாயிருந்த நமது சுவாமிகள் அப்போதேமிக்ககீர்த்திமானாகவிளங்கினர். நியூயார்க்கு ஹேரல்ட் முதலிய முதல்தரச் சமாசாரப் பத்திரிகைகள் சுவாமிகளின்திறமை, பாண்டித்தியம் முதலியவைகளைப் பற்றி வியந்தும், அந்தச்சபையில் அவரே எல்லோரினும் மேம்பட்டவர் என்றும், எழுதலாயின. உடனே அமெரிக்கா தேசத்தில் பலபாகங்களி லிருந்தும் சுவாமிகளுக்கு அங்கங்கு வந்து பிரசங்கங்கள் செய்யவேண்டும் என்று கோரிய கடிதங்கள் வந்து குவிந்தன. அவ்வேண்டுகோள்கட்குச் சுவாமிகளும் இசைந்து, பல இடங்களுக்குஞ்சென்று பிரசங்கமாரிகள் பொழிந்து, உலக இன்பங்களையே உண்மையென்று மதித்து அலையும் தேசங்களில் முதன்மைபெற்ற அந்த அமெரிக்கா தேசத்திலும் வேதாந்த மார்க்கத்தை ஜனங்கள் விரும்பிக் கைப்பற்றும்படி செய்தனர்.

பின் அமெரிக்காவை விட்டுச்சுவாமிகள் இங்கிலாந்து சென்று அங்கு இந்துமதத்தைப் பற்றிப் பிரசங்கங்கள் செய்தார். அதன் பலனைப் பின்னால் சுவாமி கிருபானந்தர் என்ற பெயரை வகித்த ஸ்ரீமான் ஸான்ட்ஸ் பேர்க்கு, சுவாமி அபயானந்தர் என்னும் பெயரை வகித்த ஸ்ரீமதி லூயி அம்மாள், ஞானசகோதரி நிவேதிதைஎன்னும் ஸ்ரீமதி மார்கேரெட்டு நோபில் அம்மாள் முதலிய பல பிரபல ஸ்ரீமான்களும், ஸ்ரீ

மதிகளும், சுவாமிகளுக்கு மாணுக்கர்களாகி அவர் வழியிலேயே உழைத்து வருபவர்களாணுர்கள்.

1896ஞூ டிசம்பர்மீ சுவாமிகள் தமது சொந்த நாடாகிய இந்த நாட்டுக்குத் திரும்பி வந்துசேர்ந்தார். அப்போது அவரைப் புகழாதாரொருவருமில்லே. சுவாமிகள் வேதாந்தத்தைப் பற்றிச் செய்த பிரசங்கங்கள் யாவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன. நமது சுவாமிகள் பிரசங்கம் செய்வதோடு மட்டும் திருப்தியடையவில்லே. வேதாந்த சாஸ்திரத்தை எல்லாரும் ஏற்றுக்கொள்ளும்படி செய்யவேண்டும் என்றும், இந்துக்களே மற்ற எல்லா ஜாதியாரிலும் நன்னடக்கை, தெய்வ பக்தி முதலியவற்றில் சிறந்தவர்களாகச்செய்யவேண்டும் என்றும் கருதி, அப்படிச் செய்வதற்கு வேண்டிய அரிய பெரிய முயற்சிகளேச் செய்து வந்தார். ஸ்ரீ பரமஹம்ஸர் செய்து வந்த வேலேயை மறுபடியும் ஸ்தாபித்து,வேதாந்தத்தைக்கற்க விரும்பும் இந்து சிறுர்கட்குப்போதிக்கவேண்டி, அவர் கல்வி மடங்களேக் கல்கத்தா, இமயமலே முதலிய இடங்களில் ஸ்தாபித்தருளிணுர். தவிரவும் 1897-ஞூ த்தியபஞ்சத்தில் கஷ்டப்பட்ட ஏழைஜனங்களுக்கு உதவக்கூடிய வேலேகள் ஆரம்பித்து அவர்களே ஆதரித்தனர். இப்படிப்பல விதத்திலும் விடாமல் உழைக்கவே அவரது தேகஆரோக்கியம் மிகவும் குறைந்தது. வைத்தியர்களின் அபிப்பிராயப்படி தேகசுகத்தின் பொருட்டு மேல் நாடுகளுக்குச் சென்றனர். இங்கிலாந்தில் சிலநாள் தங்கி, கொஞ்சம்சுகம் அடைந்து, அமெரிக்கா சென்று ஸான் பிரான்ஸிஸ்கோ என்னுமிடத்தில் இப்போது மிகநல்ல நிலமையிலிருக்கும் "சாந்தி ஆசிரமம்," "வேதாந்த சங்கம்," இவைகளே ஸ்தாபித்தனர். பிறகு பாரிஸ் நகரத்தில் அப்போது நடந்த மத மகாசபையில் இந்துமதத்தைப்பற்றிப் பேசும்படி சுவாமிகளேக் கேட்டுக்கொள்ள, அவரும் இணங்கி அங்குசென்று, பிராஞ்சு பாஷையில் இந்து மதத்தைப்பற்றி அதியற்புதமாகப் பேசினுர்!

இக்காரணங்களால் மறுபடியும் தமது ஆரோக்கியத்தைஇழக்கவே, சுவாமிகள் இந்தியாவுக்கு அதை விட்டுப் புறப்படும்போதிருந்ததைவிட அதிக பலவீன ஸ்திதியில் வந்து சேர்ந்தார். என்றுலும் அவர் தமது தேகஸ்திதியைக் கவனியாது, தாம் கைக்கொண்ட கருமத்தையே அதிகமாகப்பாராட்டி, இந்தியச்சிறுர்கட்குஒரு பாடசாலேயையும், ஏழைகட்கு ஒரு தங்குமடமும் காசிநகரில் ஸ்தாபித்து, இன்னும் வேதாந்த அபிவிர்த்தி விஷயமாக முயன்று வந்தனர். அப்படியிருக்கும் காலத்தில் ஜப்பானிலிருந்து சிலபெரிய மனிதர்கள் வந்து சுவாமிகளே ஜப்பாணுக்கு வரும்படியாகவும், அங்குள்ள ஜனங்களின் மனேபாவத்தையும் மதாபிமானத்தையும் அதிகரிக்கும்படி செய்யவேண்டும் என்றும் பிரார்த்திக்க, சுவாமிகள், தமது தேக அசௌக்கியத்தால் அதை அப்போது ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடவில்லே.

இனி நாம் அந்தப் பெருந்தன்மை வாய்ந்த முனிசிரேஷ்டரின் அந்திய காலத்தைப்பற்றி சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. 1902ஞூ ஜூலேமீ த்தில் ஒருநாள் அதிகாலேயில் சுவாமிகள் தியானத்தில் அதிக நேரம் கழித்துப்பின் தமது சிஷ்யரில் சிலருக்குச் சம்ஸ்கிருதபாடம் கற்பித்தார். அன்று சாயங்காலம் மறுபடியும் அதிக நேரம் தியானத்தில் அமர்ந்தனர். அன்று சந்தியாவேளேயில் கொஞ்சதூரம் உலாவப் போய்த் திரும்பிவந்து, மீண்டும் பூசையில் உட்கார்ந்து, தன்னேயே மறந்து அந்நிலேயிலேயே அன்றிரவு 9-மணிக்குப் பரமபதம் அடைந்தார்.

"நாலு கரணங் களுமொன்ரு
நல்ல வறிவு மேற்கொண்டு
காலும் பிரம நாடிவருங்
கருத்துஞ் செலுத்தக் கபாலநடு
ஏல வேமுன்பயின்றநெறி
யெடுத்த மறைமூ லந்திறப்ப
மூல முதல்வர் திருப்பாத
மடைவார் கயிலே முன்னடைந்தார்"

பெரியபுராணம்.

இப்பெரியவருடைய கொள்கைகளேப்பற்றி மற்ருெருமுறை ஆராய்வோம்.

தாலிகட்டுக் கல்லியாணம்

ஸ்ரீமதி பாக்கியலக்ஷ்மி அம்மாள்

சுமார் 25-வருஷத்திற்கு முன் கொங்கநாடு என்னும் தமிழ்ப் பிரதேசத்தில் மலையாளிகளைக் காணுவது அபூர்வம். இப்பொழுதோ, மதிராசு முதல் எந்த ஜில்லாவிலும் மலையாளிகள் காணுவதுடன், சர்க்கார் உத்தியோகம், ரயில்வே, வியாபாரம் முதலிய எவ்வகைத் தொழிலிலும் இவர்கள் பிரபலித்து வருகிறார்கள். என்றாலும், இவர்களுக்குள் கல்லியாணம், தாயபாகம் முதலிய விஷயங்கள் வெகு விசித்திரமாகக் காணுவதால், அவற்றில் எதாகிலும் சில முக்கிய அம்சங்களை நமது ஜனங்களுக்குத் தெரிவிப்பது அவசியமென்று காணுகிறது. இந்தப் பிரகிருதத்திற்கு மலையாளிகள் என்று நாம் வழங்குவது அவ்விடத்திய ஜனங்களில் முக்கியஸ்தராகிய நாயர்களைமட்டுமேயாம்.

நாயர்களில் ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் 'தாவாடு' என்று பெயர். இந்தத் 'தாவாட்டில்' பிறந்த ஆணும் பெண்ணும் சாசுவதமாக இதையே சேர்ந்தவர்கள். நமது பிராந்தத்திலோ, ஒரு குடும்பத்தில் பிறக்கும் பெண்கள் வேறு கோத்திரத்தில் போய்ச் சேர்ந்துவிடுவதும், பிள்ளைகள் மட்டும் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களாயிருப்பதும் எல்லோருமறிந்த விஷயம்.

குடும்பத்தின் ஆஸ்தியெல்லாம் நமது நாட்டில் ஆண்பிள்ளைகளுக்குத்தான் சொந்தம். பெண்களுக்கு ஏதோ தயாவிஷயமாய்க் கிடைப்பது தவிர வேறு பாத்தியம் ஒன்றுமில்லை. அப்படியே ஒவ்வொரு ஆண் பிள்ளையும் சம்பாதிப்பதைத் தன் வயிற்றுக் குழந்தைகளில் ஆண் மக்கள் அனுபவிக்கும்படி விட்டுவிடுவதுதான் நம்முள் காணும் பதிவு. மலையாளிகளாகிய நாயர்களிலோ, இதெல்லாம் பேதித்துக்காணுகிறது. தரவாட்டில் பிறந்த ஆணும், பெண்ணும் சம்பாதிப்பது தரவாட்டிற்குப் பொதுவான ஆஸ்தியாகும். அதிற் பிறந்த ஆண்மக்கள் சம்பாதிப்பது அவர்கள் வயிற்றுக் குழந்தைகளுக்கில்லை. மேலே நாம் சொல்லியபடி நமதுநாட்டில் எப்படிப் பெண்டுகளுக்குக் கிடைப்பதெல்லாம் தயாவிஷயமோ, அப்படியே மலையாளத்தில், சம்பாத்திய புருஷன் ஒவ்வொருவனுடையவும், சொந்த மக்களுக்குக் கிடைப்பதெல்லாம் தயாவிஷயமாம். சாமான்னியமாய்ஒவ்வொருவனுடையவும் வார்சுகள் அவனுடைய மருமக்கள்மார், என்றால், அவனுடைய தமக்கை,தங்கை பெற்ற பிள்ளைகளேயாதலால், ஆஸ்தி அவர்களுக்குத்தான் சேரும்.

ஆஸ்தி விஷயம் இப்படி யிருப்பதால், கல்லியாண விஷயமும் இதை யனுசரித்தே விசித்திரமாகக்காணும். ஒரு தரவாட்டில் பிறந்த பெண்ணுக்குப் பிறந்த அகமும் அதுதான், புக்ககமும் அதுதான். என்றால், அவள் எப்பொழுதாவது 'மாமியார் வீட்டுக்கு' ப்போவதென்றாவது, அங்கு சென்று மாமியார், நாத்தூனர் முதலிய இஷ்ட மித்திரர்களுடன் உறவாடி, அவர்களால் வேண்டிய மட்டில் பூஜை பெறுகிற பாக்கியம் நாயர் ஸ்திரீகளுக்கு இல்லவே யில்லை. கல்லியாண மென்பது அவர்களுக்குள் இருவகைப்படும். அதாவது பதினைன்றும் ஆண்டுக்கு முன் எப்பொழுதாவது நடக்கிற 'தாலிகட்டு' என்பது ஒன்று. பிறகு 'பெரியவளான' பின்நடக்கும் 'சம்பந்தம்' என்பது ஒன்று. இவ்விரண்டும் நம்மவர்களுக்கு விசித்திர மாகத்தான் காணும். ஆனால் நம்முள் நடக்கும் அனேக காரியங்கள் இதா ஜனங்களுக்கும் அப்படியே தான் காணுமென்பதை நாம் மறக்கக்கூடாது.

நாயர்ப் பெண்களுக்குள் தாலிகட்டுக்கலியாணம் பதினொரு வயதிற்கு முன் ஆகவேண்டியது கிரமம் என்று மேலே சொன்னேம். ஆதலால் மற்றபடி நடப்பதெல்லாம் அக்கிரமம். ஆனால் விவாக விஷயத்தில் எல்லா ஜாதியாரிலும் அக்கிரமம் அதிகமே யொழியக்

கிரமமன்று. ஆதலால் இதில் அதிசயம் ஒன்று மில்லை.

இந்தத் தாலிகட்டும் சடங்குக்குப் பலபெயர் பலவிதமாக அர்த்தம் கற்பிக்கிறார்கள். பிராம் மணர் முதலிய சில ஜாதியாரில் நடப்பதைப் பார்த்து, வேண்டுமென்று நாயர்கள் இதைச் சேர்த்துக்கொண்டதாகச் சிலர் சொல்லுகி ருர்கள். வேறு சிலர் இதை ஒரு ஸம் ஸ்காரமென்கிருர்கள். அதாவது, ஆண்மக் களுக்கு எப்படிப் பதினறுவயதோ, அல் லது சற்றேறக்குறையவோ, ஆனவுடன் அவர் களுக்குப் பிர்மசரிய தீக்ஷையை ஒழித்து, 'சமாவர்த்தனம்,' என்றால், கல்லியாணத் திற்கு யோக்கியதை வரும்படியாக ஒரு சடங்கு நடக்கிறதோ, அதுபோலவே இவர்க ளுள் பெண்மக்களுக்கும் நடக்கிறது, என்கிருர் கள். இது எப்படி வேண்டுமானுலும் இருக்கட் டும். இப்பொழுது அவர்களுக்குள் நடப்பதை மட்டும் நாம் விவரித்துவிட்டால், படிப்பவர் கள் இஷ்டம் போல் அதைப்பாவிக்கலாம்.

திருவாங்கூரில் தென் பாகத்தில் நடை பெறும் வழக்கத்தை நாம் இங்கு விவரிக்கி ருேம். வேறு இடங்களில் அனேகம் சில்லரை வித்தியாசங்களிருக்கலாம். ஆனுல் மொத் தத்தில் இதுவே எங்கும் காணக்கூடிய தென் பதில் சந்தேகமில்லை. திருவாங்கூரை யெடுத்த தற்கு இப்போது அவ்விடத்தில் சமீபகாலத் தில் மகாராஜாவாகிய "பொன்னுத் தம்பிரானு டைய" மகளுக்கு இந்தக் கல்லியாணம் நடந்த சம்பிரமம் காரணம்.

தாலிகட்டுக் கல்லியாணம் ஒரு பெண்ணுக்கு நடக்க வேண்டுமானுல், தரவாட்டின் 'காரண வன்' என்னும் தலைவன் அதற்காக முகூர்த் தம் பார்த்து நிஷ்கரிஷை செய்துகொண்டு, அதைத் தன்னுடைய இஷ்டமித்திரர்களுக் கும், சாமான்னிய பந்துகளுக்கும், 'மச்சம்பிக் காரர்' என்னும் விசேஷ பந்துக்களுக்கும் எழுதித் தெரிவிக்கிருன். மச்சம்பிக்காரர் இவன் வீட்டில் வந்து கூடி 'லக்கின பத் திரிகை' வாங்கிக் கொள்ளுகிருர்கள். பிறகு வீட்டிற்குப் போய்த் தங்கள் கோத்திரத்துப் பிள்ளைகளில் ஒருவனை மணவாளனுக்கு கிருர்கள். கிரமப்படி இந்த வர்க்கத்தைவிட்டு வேறு பிள்ளைகள் யாருக்கும் தாலிகட் டுவதற்குப் பாத்தியமில்லை. இந்தப்பிள்ளை யின் நக்ஷத்திரமும் பெண்ணின் நக்ஷத்திரமும் பொருந்தி யிருக்கவேண்டும். பிள்ளைக்குச் சுமார் பன்னிரண்டு வயது இருப்பதுதான் சாதாரணமாக வழக்கம்.

முகூர்த்ததினம் காலையில்பிள்ளைக்குப்பட்டு முதலிய அலங்கார உடையுடுத்து, காப்பு முத லிய ஆபரணங்கள் பூட்டி, மாலை, தலைப்பாகை, முதலியன தரித்து, பீச்சாங்கத்தி, எழுத் தாணி முதலிய அங்கங்களுடன், தயார் செய் வார்கள். பிறகு மேளதாள வரிசைகள் முழங்க அவன் யானைமேல் சவாரிசெய்து, குடைநிழ லிருந்து, உருவின கத்தியைக் கைக்கொண்டு, பெண்வீட்டுத்தரவாடுக்கு விஜயம் செய்வான்.

பிறகு பந்தலை வலம் வந்து, உட்புகுந்து பந்தலில் இட்டிருக்கும் மணைமேலுட்காரு வான். கல்லியாணத்திற்குச் சாக்ஷியாக விளக் குகள் எரிவதுடன், ஒருகணபதி உருவமும் பூஜைக்காகச் செய்து வைத்திருப்பார்கள். பிறகு இவனுக்கெதிரில் போட்டிருக்கும் மணை யில் பெண் வந்து உட்காருவாள். மச்சம்பிக் காரரும், பெண்வீட்டுப் பெரியோர்களும் சுற்றி நிறைந்திருப்பார்கள்.

பெண், பிள்ளை இருவர் கையிலும் சங்கு மோதிரம் கோர்த்தாக்கிய சரம் கங்கணமாகக் கட்டி யிருக்கும். தட்டில் அரிசியிட்டு அதில் திருமங்கிலியத்தைச் சரட்டில் கோர்த்து வை த்து, பெரியோர் ஆசீர்வாதம் வாங்கிப் பிறகு, மணவாளன் கையில் கொடுத்துப் பெண் கழுத் தில் கட்டுவார்கள். பெண்ணினுடைய அத்தை தான் தாலிமுடிவது. அப்பொழுது சகல வாத் திய முழங்கும். பெண்கள் கொலுவை வைப்

பார்கள், என்றால், எல்லோரும் சேர்ந்து ஒரு விதமாக ஒலிப்பார்கள். பிறகு எல்லோரும் 'வதூவரர்களை' ஆசீர்வதித்துத் தாம்பூலம் பெற்றுப் போவார்கள்.

இது முதல் நாலுநாள் கல்லியாணம் சம்பிரமம்தான். சாப்பாடு விசேஷமாக நடக்கும். மாப்பிள்ளையும் பெண்ணும் மணவறையென்கிற அறையிலிருக்க வேண்டுமென்பது பழைய வழக்கம். ஆனால் இப்போது அது நடப்பிலில்லை.

மூன்றாம் நாள் 'மஞ்சள் தேய்ப்பு' என்னும் சடங்கு நடக்கும். அதைத்தான் கன்னடியர் உருட்டாணியென்றும், தமிழர் நலங்கென்றும் கொண்டாடுவது. இது முடிந்ததும், பெண்ணுக்குச் சமீப பந்துவொருவர் வீட்டில் கல்லியாணக்காரருக்கெல்லாம் 'அவல் தீனி' யென்று ஒரு பெரிய விருந்து நடக்கும். நான்காம் நாள் சாயங்காலம் 'தண்ணீரெடுப்பு'ச் சடங்கு நடக்கும். அதாவது, பெண்ணை அலங்கரித்து, குளத்திற்கோ, நதிக்கோ கூட்டிப்போய், குடத்தில் நிறைய நீரெடுத்துவரும்படி செய்வதாம். இந்தக் குடத்தை நீருடன் மணவறையில்வைத்துவிடுவார்கள். பிறகு ஒருத்தி மணவறைக்குட் போய்க்கதவைச்சார்த்தியுட்கார்ந்துவிட, வெளியிலுள்ளவர்கள் 'வாசல் திறக்கும்படி' பாடுவார்கள். அதன்பின் கொண்டுவந்த ஜலத்தைக் கொண்டு 'மாரான்' என்னும் நாயர் வகுப்பான் மணமகன், மணமகள் இருவருக்கும் தெளித்துச் சுத்திசெய்த பிறகு கையில் கட்டியிருந்த சங்கு மோதிரமாலையை அவிழ்த்துவிடுவார்கள். இத்துடன் கல்லியாணமும் கழிந்தது. மணமகனுக்கும் பெண்ணுக்கும் ஏற்பட்ட 'இரண்டுநாளைச் சுற்றமும்' முடிந்தது!

பிறகு 'காரணவன்' மணமகனுக்குக் 'கோடி' கொடுத்து உபசரித்து, அவனையும் மற்ற பந்துக்களையும் அனுப்பிவிடுவான். ஆகவே கல்லியாணத்திற்கு முன் இந்தப் பிள்ளைக்கும் பெண்ணுக்கும் என்ன சம்பந்தமோ, அதைவிட அதிகமாவது, குறைச்சலாவது இதற்கப்புறம் இல்லை.

இதுவரை நாம் சொல்லியது பழைய வழக்கம். இக்காலத்தில் கல்லியாணச் சிலவு செய்வது எல்லாருக்கும் சாத்திய மில்லையாதலால், ஒருதரவாட்டில் தாலிகட்டென்றால், ஒரு வயது முதல் பதினைந்தீராக உள்ள பெண்களுக்கெல்லாம் ஒரே முகூர்த்தத்தில் தாலிகட்டிப் "பலதீட்டுக்கு ஒரு முழுக்குப் போட்டுத்" தொலைப்பது சாதாரணம். ஏனெனில் இந்தக் கல்லியாணத்திற்குச் சிலவு மட்டும் கண்ட பலனல்லது வேறில்லை யாதலால், நாயர்களில் விவேகிகள் இதைச் சுருக்கப்பார்க்கிறார்கள். தவிர, கல்லியாண சம்பிரமமும் குறைந்து ஒரே நாளில் எல்லாம் தீர்ந்துபோகிறது.

திருவனந்தபுரம் 'பொன்னுத் தம்பிரானுடைய' மகளுக்கும் இவ்வாறுதான் சமீபத்தில் தாலிகட்டு நடந்தது. மைசூர் முதலிய வேறு எந்த ராச்சியத்திலிருந்தாலும், இந்தப் பெண்ணுக்கு 'ராஜகுமாரிகை' யென்ற பதவியும், சீரும் சிறப்புமுண்டு. மலையாள சம்பிரதாயப்படியோ, இவளுக்கு க்ஷத்திரிய பதவியில்லை. நாயர்குலத்தில் தான் சேர வேண்டும்.

ஆதலால் இந்த முகூர்த்தம் நிச்சயமானதும் அவளுடைய அசுமாகிய 'வடசேரி அம்மை வீடு' என்னும் மாளிகைக்கெதிரில் பிரம்மாண்டமான பந்தல்கள் நிர்மாணமாயின. பொன்னுத்தம்பிரானுக்கு மனைவியாகிய இவள் தாய்க்கு 'அம்மச்சி' யென்று பெயர். அந்த அம்மை வீட்டிற்கெதிரில் பந்தல்கள் வெகு நேர்த்தியாகப் போட்டார்கள். வந்தவர்களை உபசரிப்பதற்காகப் போட்டிருந்தது உப்பரிகைகூடிய மாளிகைபோன்று பார்க்க வெகு அலங்கார மாயிருந்தது. நாலுபுறமும் இவ்வாறுபெரிய பந்தல்களிருக்க நடுவில் 'கதிர்மண்

டபம்' என்னும் கல்லியாணப்பந்தல் வெகு அழகாய் அமைந்திருந்தது.

மார்ச்சுமீ 23-தேதி புதன்கிழமை முகூர்த்தம் ஏற்பட்டிருந்தது. அன்று காலையில் மகாராஜாவின் 'கொட்டாரத்திற்கு' (அரண்மனைக்கு) ச்சம்பந்தப்பட்ட 'லக்ஷ்மீவிலாஸ்' என்னும் மாளிகையிலிருந்து மாப்பிள்ளை புறப்பட்டார். இவருக்குப்பதின்மூன்றுவயதிருக்கலாம். இடுப்பில் மஞ்சள் வஸ்திர மூடுத்தியிருந்தது. கையில் உருவின கத்தியுடன் அவர் 'ஆனை' மேலேறினார்.

மேலே நாம் கூறியபடி இவர் பெண் குடும்பத்திற்கு மச்சம்பிக்காரராயிருக்க வேண்டும். ஆனால், மலையாளத்தில் 'அனுலோமவிதி' என்ற சம்பிரதாயம் பிரபுக்களுடைய குடும்பங்களிற் காணும். அந்த முறைப்படி ஒரு தரவாடுக்கு அதைவிட உயர்ந்த குலத்தவரைக் கொண்டு மணஞ் செய்விப்பது பதிவு. ஆகவே இந்த மணமகன் 'திருமல்பாடு' என்னும் க்ஷத்திரிய வமிசத்தவன்.

ஊர்கோலம் வெகு சம்பிரமம். ராஜவிருதுக்களும், யானை, குதிரை முதலிய அங்கங்களும், மேள வாத்தியங்களும், உத்தியோகஸ்தர் கோஷ்டியும் வெகு ஆடம்பரமாகப் போயின. பிறகு அம்மை வீட்டிற்குப் போக 10-மணியாயிற்று. அவ்விடத்தில் 'பொன்னுத் தம்பிரானுடைய' மகன் மணமகனை உபசரித்து நல்வரவு கூறி, ஆசனங்கொடுத்தார். வாத்தியக்காரர் பல திக்கிலிருந்தும் வந்த சமர்த்தர்கள். ஆதலால் வந்தவர்களுக்குச் சங்கீத விருந்து பலமாக நடந்தது. முகூர்த்த சமயத்திற்கு மகாராஜாவும் வந்தார். அவருடன் சமஸ்தான உத்தியோகஸ்தரும் பரிவாரமாக வந்து உட்கார்ந்தார்கள். பிறகு பெண் வந்து மகாராஜாவை நமஸ்கரிக்க அவரும் அவளுக்கு ஆசீர்வாதம் செய்தார். உடனே பெண்ணைக் கதிர்மண்டபத்திற்குக் கூட்டிப் போனார்கள். அவ்விடத்தில் குறித்த முகூர்த்தத்தில் சகல வாத்திய முழங்க அவள் கழுத்தில் 'தாலிவிழுந்தது.' சிப்பாய்கள் அதிர் வெடி முழங்கினார்கள். பிறகு வந்தவர்களுக்கெல்லாம் சந்தன, புஷ்ப தாம்பூலாதிகள் கொடுத்து உபசாரம் நடந்தது. விருந்தும் கிரமப்படி வெகு சம்பிரமமாக நடந்தது. ஏழைகளுக்கும் அன்னம் வேண்டியமட்டில் கிடைத்தது. 'சர்வாணி' யென்னும் தக்ஷிணையும் கொடுக்கப்பட்டது.

அன்று சாயரக்ஷை 'ஒட்டம் துள்ளல்' என்கிற முறைப்படி மலையாளக் கூத்தும், இரவில் 11-மணி முதல் விடியும்வரை 'கதைக்களி' யென்னும் ஆட்டமும் நடந்தன. மறுநாள் மகாராஜா பெண்ணுக்கு ரூபா 45,000 பெறுமான பூஸ்திதியை ஸ்திரீதனமாகக் கொடுத்தார். இது பழைய பதிவு. மூன்றும் நாள் சாயரக்ஷையில் மஞ்சள் தேய்ப்பு நடந்தது.

ஐந்தாம்நாள் மாலை 7-மணிக்குப் பட்டணப் பிரவேசம் நடந்தது. யானைகளும், குதிரைகளும், சத்திர சாமர முதலிய அங்கங்களும், நாயர் பட்டாளவாத்தியமும், சிப்பாய்க் குதிரைப்படையும், சமஸ்தான உத்தியோகஸ்தர் கூட்டமும், ஆயிரக்கணக்காக ஜனங்கள் கூட்டமும், சேர்ந்து கூடிய வைபவத்தை வருணிப்பது சுலபமன்று. இவைகளையெல்லாம் முன்னிட்டுப் பல்லக்கில் கல்லியாணப்பெண் ஊர்கோலம்வந்தாள். பல்லக்குக்குமுன் மங்கள தீபங்களை யெடுத்துக்கொண்டு அனேக நாயர் பெண்கள் போனார்கள். மாப்பிள்ளை யானை மேல் பழையபடி ஏறி வந்துகொண்டிருந்தார். முக்கியதெருக்களில் பவனி வந்தபின் 'கொட்டாரத்தருகில்' வந்து இருவரும் இறங்கி மாளிகைமேல் சென்று நிற்க, பாணவேடிக்கை நடந்தது. பிறகு மெதுவாய் அம்மைவீடு சென்றார்கள்.

'கங்கண விசர்ச்சனம்' முதலிய சடங்குகளை விவரிப்பது அனவசியம். 'திருமல்பாடு'

தாலிகட்டு—பட்டணப் பிரவேசம்

ப்பிள்ளைக்கு வெகுமானம் சிறப்பாகத்தான் கிடைத்திருக்க வேண்டும்.

ஆனல் மேலே நாம் சொல்லியபடி இவ்வளவு சம்பிரமத்திற்கும் அர்த்தமேயில்லை யென்ன லாம். ஏனெனில், இந்தக் கல்லியாணத்திற் கும், இனிப் பெண் பெரியவளாகிய பிறகு நடக் கும் 'சம்பந்த' கல்லியாணத்திற்கும் யாதொரு பாந்தவ்வியமுமில்லை. ஆனல், அதையிவ்வளவு சம்பிரமமாக நாயன்மார்கள் கொண்டாடுவ தில்லை. அந்தமட்டில் அவர்கள் புத்திசாலிகளெ ன்றே சொல்ல வேண்டும். ஆதலால் தஞ்சா வூர் முதலிய நாகரீகமுற்றிய தேசங்களில் சோ பனப்பிரஸ்த சந்தர்ப்பத்தில் சம்பந்திகளுக் குள் காணும் சுபலக்ஷணங்கள் இம்மாதிரிச் 'சம்பந்தங்களில்' காணுவது அசாத்தியம்.

வாகனவகைகள் III

ஸ்ரீமான் டி. எஸ். வெங்கடரமணய்யர், பி. ஏ., எல். டி.

இவ்விஷயமாய் விஹாரிணியில் நாம் எழுதி வருவதற்குக் காரணம் முந்தியே தெரிவித்தி ருக்கிறோம். அதாவது, சமீபகாலத்தில் மனிதர் ஆகாயத்திற்பறந்து ஓரிடமிருந்து மற்றோரிடம் வாயு வேகமாகவும், அதற்கும் அதிகமாகவும் செல்லுவதற்கு ஊர்திகள் ஏற்பட்டு வருவதே யாம்.

முதற்பகுதியில் தரைமேல் பிரயாணஞ் செய்வதற்கு நமக்கிப்போதிருக்கும் வாகன வகைகளையும் அவைகளின் புராணங்களையும் கிரமமாக விவரித்தோம். இரண்டாம் பகுதி யில், நீர் மேல் யாத்திரை செய்வதற்கு நமக்கு உதவும் சாதனங்களைக் காலக்கிரமமாக வரு ணித்தோம். ஆகவே இப்பொழுது, ஆகாய மார்க்கத்தில் செல்லுவதற்கு ஏற்பட்டு வரும் கருவிகளைக்கவனிப்போம்.

சீவக சிந்தாமணி படித்தவருக்கு ராணி விஜயை ஒரு யந்திர ஊர்திமேல் ஏறிக் ககன மார்க்கத்தில் போனதும், அப்பொழுது தன் பர்த்தா இறந்த செய்தி காதில்விழவே, தான் பிடித்திருந்த யந்திரத்தை அவள் கை விட்டு விட்டதும், அதனல் அவ்வூர்தி 'பயப் பய'க் கீழே விழுந்ததும், ஞாபகமிருக்க லாம். இம்மாதிரி ஊர்தி செய்தவனுக்கு அக்காலத்தில் "பொன்னறை" இனமாகக் கிடைத்தது. பிறகு இம்மாதிரி இனம் கொடுப் பார் இல்லாமையாலோ, அல்லது வேறெக்கார ணத்தினலோ, இந்தக்கலை நமது நாட்டில் அற் றுப்போய் விட்டது. ஆதலால், பறப்பதென் பது மனிதனல் ஆகாத காரியத்தைக் குறிப் பிட்டே வெகுநாளாய் உபயோகப்பட்டு வருகிறது.

ஆனல் மனிதனுடைய புத்தியும் யுக்தியும் எவ்வளவு தூரம் வேண்டுமானலும் போகலா மாதலால், ஆகாதென்று நமது முன்னோர் சொ ல்லி வந்த அனேக காரியங்கள் இப்பொழுது ஆகிவருவது நாம் தினமும் கண்டுவருவது. ஆகவே பறப்பது அசாத்திய மென்று நம்முன் னோர்கள் எண்ணிய போதிலும் இப்பொழுது அது சாத்தியமென்று நாம் காதாற்கேட்ப துடன் வெகு சீக்கிரத்தில் நாமும் அந்த ஆனந் தத்தை அனுபவிப்போ மென்பது நிச்சயம்.

பறப்பது என்றால் என்ன? இதைச்சற்று நன்றாய்க் கவனிக்கவேண்டும். சமுத்திரத்தில் செல்லுங் கப்பலை நீர்மேல் மிதந்து போவதாக நாம் சாமான்னியமாய்ச் சொல்லுகிறோம். பிரத்தியக்ஷத்தில் ஒரு இருப்புக் கட்டியை எடுத்து நீரில் எறிந்தால் அது உடனே முழு கிப்போவதும், அதே இரும்பை மெல்லிய தக டாக அடித்துக் கப்பல் வடிவமாக்கினல் அது மிதப்பதும், நாம் கண்டிருக்கிறோமல்லவா? இதற்குக் காரணம் இரண்டு. முதலாவது தரையைப்போல் கெட்டியாயில்லாமல் நீர் எப்பொழுதும் அலைத்துக் கொண்டிருப்பதும், கப்பல் முதலியவைகள் தண்ணீரைவிடச் சரிக் குச்சரி உருப்படி கனம் குறைந்திருப்பதுமாம்.

ஆகவே, நீர் எப்படியோ, அப்படிப் போலத்தான் நம்மைச் சூழ்ந்திருக்கும் வா

யுவு மென்று நாம் முதல் முதல் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். வாயுவானது சாமான்னியமாய்க் கிணற்று நீரைப்போல் அமைவாயிருப்பதும், சில சமயங்களில் பிரவகித்துப் பெருங்காற்ருக அலைத்து, எதிர்ப்பட்ட யாவற்றையும் நிர்த்தூளியாக்குவதும் நமக்குத் தெரியும். தவிர, சமுத்திரங்களில் மீன் முதலிய ஜலசரங்கள் நீருக்கு உள்ளடங்கியே வாழ்வதும், நீரைவிட்டு வெளிவந்தால் சாவதும், நம்மில் யார் வேண்டுமானுலும் பரீக்ஷித்தறியக்கூடிய விஷயம். ஆதலால், மனிதராகிய நாமும் மற்றும் இப்பூமியிலுள்ள பசு, பக்ஷி மிருகாதிகளும் நம்மைச் சுற்றியிருக்கும் வாயுவேன்கிற மகா சமுத்திரத்தின் உள்ளடங்கி வாழ்ந்து வருகிறேமென்பதும் நாம் ஊகித்தறிந்துகொள்ளுவது நல்லது. இது காரணமாக, மீன் முதலியவைகளை 'ஜலசரம்' என்று பெயரிட்டிருப்பதுபோல், மனிதர் முதலியோருக்கு 'வாயு சரம்' என்று பெயரிடுவது தகும்.

ஆனுல் ஒரு அம்சத்தில் மட்டும் மனிதர், விலங்குகள் முதலிய ஜீவவர்க்கங்களுக்கும், நீர் வாழும் மீன்களுக்கும் பெருத்த வித்தியாசமுண்டு. அதாவது நாம் தரையோடு ஒட்டி வாழவேண்டியிருக்க, மீன்கள் சமுத்திரத்தின் அடிமட்ட முதல் மேல்மட்டம் வரை எங்கு வேண்டுமானுலும் இஷ்டம்போல் திரிகின்றன. வாயுவென்னும் சமுத்திரத்தில் வாழும் ஜந்துக்களிலோ, பக்ஷிகளாகிய ஒரு வர்க்கத்துக்குமட்டும் இந்தச் சௌகரியம் இயற்கையாயுண்டு. ஆதலால் அவைகள் நம்மைப்போல் தரையை ஒட்டியிருப்பதுமட்டுமேயன்றி, மீன்களைப்போல் தாம் வாழும் வாயு சமுத்திரத்தில் தரைக்குமேல் சுமார் 4-5-மைல் உயரம் வரை எங்குவேண்டுமானுலும் பறக்கலாம். ஆகவே இப்படி மீன்களுக்கும், பறவைகளுக்கும் ஏற்பட்டிருக்கும் சௌகரியத்தைக்கண்டு, நமக்கும் அவ்வாறில்லையே என்று வயிற்றெரிச்சல் கொண்டு, எப்படியாவது நாமும் அவைகளைப் போல் இறக்கை கட்டிக்கொள்ள வேண்டுமென்று நம்மில் வெகு நாளாகப் பிரயத்தனம் நடந்துவந்திருக்கிறது. அதிர்ஷ்ட வசத்தால் "கண்ணைக் கெடுத்த தெய்வம்" நமக்கு "மதியைக் கொடுத்திருக்கிறது." ஆகவே இயற்கையாக நமக்குப் பறப்பதற்கு வேண்டிய உபகரணங்கள் இல்லாவிட்டாலும், மீன் பக்ஷி முதலியவைகளுக்கு இருக்குங் கருவிகளை ஜாக்கிரதையாகப் பரிசோதித்தும், அவைகள் அவற்றை உபயோகப்படுத்தும் தந்திரங்களைக் கவனித்தும், அவ்வாறே நாமுஞ் செய்துகொள்ளுவதற்காகத்தான் மேனுட்டு மதியூகிகள் இது வரைஉழைத்து வந்திருப்பது.

ஆகாயத்தில் பறப்பதற்காக யோசிக்குமிடத்து மூன்று, நான்கு அம்சங்கள் இன்றியமையாதவை யென்று புத்திமான்கள் கண்டு கொள்ளலாம். முதலாவது நாம் ஏறிப் போகும் வாகனம் சாமான்னிய வாயுவை விட 'சரிக்குச் சரி உருப்படி கனம்' குறைந்திருக்கவேண்டும். அதாவது, சமுத்திரத்தில் கப்பல் எப்படி மிதக்கிறதோ அவ்வாறே தரையை விட்டு எவ்வளவு உயரம் வேண்டுமானுலும் கிளம்பி நமது வாயுக்கப்பலும் மிதக்கவேண்டும். இரண்டாவது, அந்தக்கப்பல் வேண்டும்போது உயர எழும்பி, பிறகு நமதிஷ்டம் போல் இறங்கவும் வேண்டும். மூன்ருவது, நாம் எந்தத்திக்கில் போக வேண்டுமோ, அந்தத்திக்கிலெல்லாம் திரும்பி, காற்று முதலிய உபத்திரவங்களையும் ஒருவாறு சமாளித்துக்கொண்டு போகவேண்டும். நான்காவது, இது நம்முடைய நித்திய காரியங்களுக்கு உதவவேண்டுமானுல், ஒரு ஊர்தியில் இரண்டொருவர் மட்டும் போவது போதாது. நூற்றுக்கணக்காகவும் ஆயிரக்கணக்காகவும் ஜனங்கள் போவது மட்டுமேயன்றி, சாமான்களும், போவதற்குச் சௌகரியம் ஏற்பட வேண்டும்.

இவ்விஷயத்தை முதல் முதல் பரீக்ஷித்து வந்தவர்கள் "பால்லூன்" என்னும் புகைக்

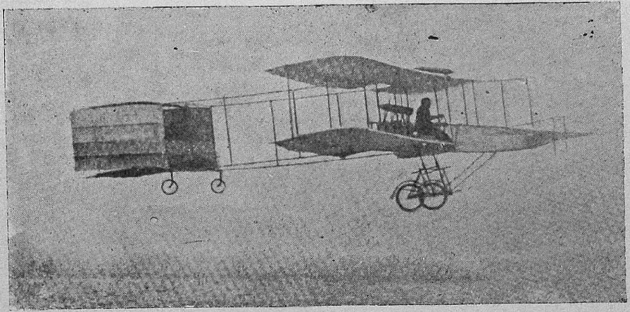

எயிரோபிளேன்

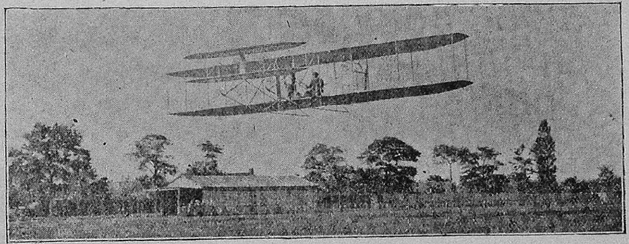

எயிரோபிளேன்

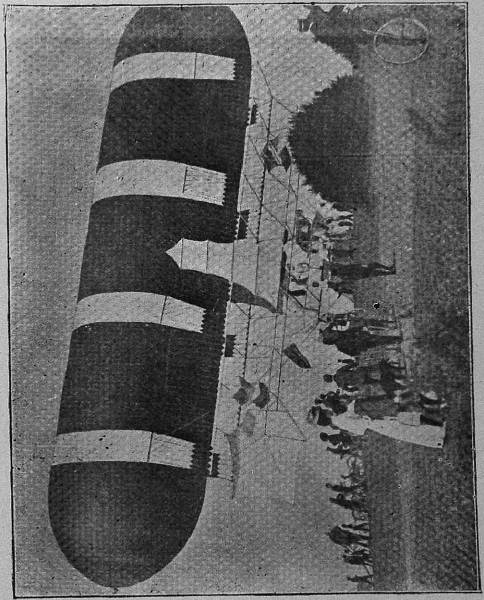

வாயுக்கப்பல்

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS REGISTERED 14 OCT 1910 MADRAS.

கூடுகளை உபயோகித்துப் பார்த்தார்கள். புகைக் கூடுகளென்பவை சாமான்னிய வாயுவைவிட 'சரிக்குச்சரி உருப்படி கனம்' குறைந்த வேறொரு வாயுவை நிரப்பியதினால் ஜலத்தில் கெட்டி மிதப்பதுபோல் ஆகாயத்தில் மிதந்து போவன. ஆகவே இவைகளைப் பெரிதாக்கி, கீழே தொட்டில் கட்டி, அத்தொட்டிலுள் மனிதர் உட்கார்ந்து மேலே போவது சாத்தியமென்று சிலருக்குக் கண்டது. போனால் மறுபடி வருவதெப்படி யென்று விசாரித்ததில், "பாரசூட்" என்னும் நடுவில் துளையுடன் கூடிய ஒருகுடை போன்ற யந்திர சகாயத்தால் இறங்குவது சாத்தியமாயிற்று. ஆனால், இப்படி ஏறுவதும் இறங்குவதும் எவ்விதமான ராக்ஷஸ காரியமென்று மதிராஸ் முதலிய இடங்களில் இவ்வாறு சிலர் செய்துகாட்டியதைக் கண்ணிற்கண்டவர்களுக்குத்தான் தெரியும்.

தவிர, இவ்வாறு புகைக்கூடுகளில் ஏறிப் போவதில் மறுபடி க்ஷேமமாகக் கீழே இறங்கி வருவது பெரிய பிரம்மப்பிரயத்தனமென்பது மட்டுமல்லாமல், ஆகாயத்திற் போகும்போது நமக்கு வேண்டிய உயரத்தில் நிற்கவாவது, வேண்டிய திக்கில் போகவாவது, நமக்குச் சுவாதீனம் இல்லை. காற்று எம்முகமெல்லாம் அலைக்குமோ அவ்வழியே கூடும் போகித்தான் தீரவேண்டும். சிலசமயங்களில் சமுத்திர தீரத்தில் புகைக்கூடேறினால், ஒருசமயம் கூட்டுடன் கைலாசம்போய்ச் சேரவேண்டி வந்தாலும் வரலாம். ஆதலால் புகைக் கூடுமட்டும் வாயு சமுத்திர யாத்திரைக்குப் போதாது என்பது வெகு சீக்கிரத்தில் விளங்கிற்று.

பிறகு, ஜர்மனியில் சிலபுத்திமான்கள் பெரிய பக்ஷிகளுக்கிருப்பது போல் நமக்கும் வேண்டியபோது விரித்து மூடக்கூடிய இரக்கைகள் இருந்தால், நாமும் பறந்து போவது சாத்தியமென்று கெட்டி முதலிய லேசான பதார்த்தங்களை உபயோகித்துப் பிரம்மாண்டமான இரக்கைகளைக் கட்டிக்கொண்டு பறக்கப்பார்த்தார்கள். ஆனால் ஏதோ காரணத்தினால் அவர்களுடைய உத்தேசம் பலிக்காமல், பரீக்ஷை செய்த சிலருக்குக் "கபாலமோக்ஷம்" மட்டுந்தான் பலனாயிற்று. இதனாலும், ஒவ்வொருவராக இரக்கை அமைத்துக்கொண்டு பறப்பதில் விசேஷ லாபமில்லாததாலும் மேனாட்டில் பல தேசங்களிலுமுள்ள புத்திமான்கள் இந்தப் பரீக்ஷையை ஒழித்து, ஆகாயக்கப்பல்கள் நிர்மாணிக்கலானார்கள்.

சென்ற 4-5-வருஷங்களுக்குள் ஜர்மனியிலும், அமெரிக்காவிலும், இவ்வித ஊர்திகள் பலவகையாக நிர்மாணிக்கப்பட்டதில், எயிரோபிளேன் என்பதும், வாயுக்கப்பல் என்பதும் முக்கியமானவை. இவ்விரண்டையும் படத்தில் காணலாம். இவைகளிரண்டும் மிதப்பதற்குக் காரணம் நாம் மேற்சொல்லியதேயாம். அதாவது இவைகளுடைய வயிற்றில் புகைக் கூடுகளையோ, அல்லது சாமான்னியவாயுவை விட லேசான வாயுவையோ அடைத்திருப்பதாம். இதனால் இந்தக் கருவிகள் சரிக்குச்சரி சாமான்னிய வாயுவைவிட உருப்படி கனங்குறைந்து விடுகின்றன. ஆகவே, இவைகள் உயரக்கிளம்புவதற்கு இடமுண்டாகிறது. இவைகளைப் பெரிதாக்கப் பெரிதாக்க இந்தச் சக்தி அதிகரிக்கிறது. ஆதலால் இவைகளை அதிக உயரம் போகவொட்டாமற் செய்யவேண்டுமானால், அதற்குத் 'தடையம்' போடவேண்டும். அப்படித் தடையமாக வேண்டித் தொட்டில்களோ, வேறு கருவிகளோ சேர்த்துக் கட்டி, அதில் சாமான்களையும் மனிதர்களையும் ஏற்றிப் போகலாமென்பது இப்பொழுது சாத்தியமாகிவிட்டது.

மேலே கிளம்பினால் வேண்டிய உயரம் போவதற்கும், வேண்டிய உயரத்தில் தங்குவதற்கும், பிறகு வேண்டும்போது கீழே இறங்குவதற்கும், பக்ஷி இரக்கை போன்ற சிலகருவிகள் எயிரோபிளேன்களுக்கு அமைந்திருக்கின்றன. அவைகளை விரித்தால் மேலே

போகலாம். சுமாராக மடக்கினால் அந்தரத்தில் நிற்கலாம். முற்றும் மடக்கினால் மெல்லக் கீழேவந்து விடலாம்.

வாயுக்கப்பல்களுக்கோ இம்மாதிரிக் கருவிகளில்லை. ஆனால் புகைக்கூடுகளைச் சிறியனவாக நூற்றுக்கணக்கில் உள்ளே அடுக்கியிருப்பதால், வேண்டிய உயரம் போனபிறகு, கீழே இறங்கவேண்டிவந்தால் அவைகளில் சிலவற்றிலிருக்கும் வாயுவை வெளிவிட்டும், கப்பலைகீழ் நோக்காக்கி, மோட்டார் யந்திரத்தை இயக்கியும் இறக்கி விடுகிறார்கள்.

இவ்விரு வாகனவகைகளுக்கும், நமக்கு வேண்டிய திசைகளிற் செல்லுமாறு மீகான் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் அதிசயம் ஒன்றுமில்லை. கப்பல்கள் சமுத்திரங்களில் எவ்வாறு வேண்டியபடி திரும்புகின்றனவோ, அவ்வாறே இவைகளும் திரும்பத்தான் வேண்டும்.

வாயுக்கப்பல்களின் இரகசியம் தெரிந்தவர்கள் இனிப்பத்து வருஷத்திற்குள் ஜனங்கள் சாமான்னியமாய் ககனமார்க்கத்திலேயே போக்குவரவு செய்வார்களென்றும், சரக்குகளும் அவ்வாறேபோய் வருமென்றும், உறுதியாய்ச் சொல்லுகிறார்கள். இதற்குச் சாக்ஷியாக ஜர்மனியில் இப்பொழுதே "ஜெப்ளின்" வாயுக்கப்பல்கள் பிரயாணிகளை ஏற்றிக்கொண்டு போக ஆரம்பித்து விட்டன.

பழைய காலத்தில் நம்மவர்களுக்குள் கோட்டை கட்டுவது முதலிய பெருங்காரியம் யாதேனுமொன்று ஆரம்பித்தால், அதற்கு நரபலி வேண்டுமென்று நினைத்து அனேக அனர்த்தங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். அம்மாதிரிக் காரியங்களுக்கு நரபலி வேண்டும் வேண்டா மென்பதை இங்கு நாம் வியவகரிக்கவேண்டுவதில்லை. பிரகிருதத்தில் நாம் எடுத்த விஷயத்திற்கோ நரபலி வேண்டுமென்றுதான் காணுகிறது. ஏனெனில், இறக்கைகட்டிப் பறந்து போய்க் கபாலமோக்ஷமடைந்தவர்கள் மட்டுமேயன்றி, சமீபத்தில் எல்லா தேசத்தவர்களிலும், இவ்விஷயத்தில் பரீக்ஷை செய்து வந்த ஜனங்களில் அனேகருக்கு அநுயாசமரணங்கிட்டித் தானிருக்கிறது. ஆனால் இதற்கு நிவிருத்தியில்லை. பலர் க்ஷேம மடைவதற்காக சிலர் சிரமப்படுவதும், ஜீவனை யிழப்பதும், வெகுகாலமாக நமக்குள் காணும் அநுபவம். ஆதலால் இம்மாதிரி விபத்துகளுக்கு இடமில்லாமல் இந்த வித்தை சீக்கிரம் பிரபலிக்கவேண்டுமென்றும், அது சகல ஜனங்களுக்கும் நன்மையைக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் நாம் ஈசுவரனைப் பிரார்த்திக்கிறோம். புதிதாக ஆரம்பித்த ஒவ்வொருகாரியத்திலும் விபத்துக்கள் முதல் முதல் அதிகமாக இருந்து வந்துதானிருக்கின்றன. பிறகு காலக்கிரமத்தில் தோஷங்கள் சிறிது சிறிதாகப் பரிகாரமாகி அவைகள் நமக்கு நன்மையைப் பயக்கின்றன. ரெயில் வண்டிகள் முதல் முதல் உண்டான காலத்துக்கும் இக்காலத்துக்கும் வித்தியாசம் இவ்வளவென்று சொல்லவும் வேண்டுமோ? இதுவும் அதுபோலத்தானென்று புத்திமான்கள் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் வெகுநாளாய் செஷன் ஜட்ஜியாகவிருந்த ஸ்ரீமான் ப்ராட்புட் துரை பென்ஷன் உத்தேசமாய்ரஜா பெற்றுக்கொண்டு சென்றமீ போனவர், ஏதோ மனோவிசாரம் பொறுக்க மாட்டாமல் தன்னைச் சுட்டுக்கொண்டு இறந்ததாகக் கேள்விப்பட்டு விசனிக்கிறோம். தனக்கு ஐகோர்ட்டு ஜட்ஜியாகவில்லை யென்பது இவருக்குப் பெரிய வருத்தமாம். ஆனால் அதற்காகச் சுட்டுக் கொண்டு இறப்பதென்றால் நமக்கு அர்த்தமாவதில்லை. இப்படியே இங்கிருந்துபோன பெரிய துரைகளில் சிலர் நான்றுகொண்டும், வேறுவிதமாயும் இறந்து போவதைக் கேட்டிருக்கிறோம். நல்ல விவேகிகளும், சமர்த்தர்களுமாகிய இவர்களுக்குக் கொஞ்சம் பொறுமையும், வேதாந்த ஞானமுமில்லையே யென்பதுதான் விசனிக்க வேண்டிய விஷயம். உத்தியோகத்தில் மனம்போல் நடவாதது குறையென்றால், அநேகமாய் 100-க்கு 90-பெயருடைய கதி விசித்திரந்தான்.

ஸ்ரீ சாரதாம்பிகை

[All Rights Reserved]

OFFICE OF THE REGISTRAR OF
REGISTERED
14 OCT 1910
MADRAS.

ஸ்ரீ காலடிச் சாரதாம்பிகை மாலை

காப்பு

விநாயகர் துதி

சீரு லாந்திருக் காலடிப் பதியினிற் றிகழுஞ்
சார தாம்பிகைத் தாயின்மெய்ச் சரணபங் கயத்திற்
கேரெ லாம்பெறு மியற்றமி ழலங்கலொன் றியற்றத்
தார காசயக் கயமுகன் றாண்மலர் துணையே.

வேறு

ஆர ணப்பொரு ளாகிய வைங்கர
வார ணத்தின் மலர்க்கழல் வாழ்த்துவாம்.

முருகன் துதி

நிலமகட்குத் திலகமெனப் பொலிதருசீர்க் காலடியி னிலவுந் தெய்வக்
குலமகட்குச் சதுமறைநா வகங்குலவு வெண்சலசங் குலவுஞ் செல்வக்
கலைமகட்குக் கலையுணராத் தலைமகட்குக் கவியணியற் கவினச் சூட்ட
மலைமகட்குச் சிறுமதலை மயிலுகந்தபெருமுதலை வணக்கஞ் செய்வாம்.

வேறு

ஹரஹர வெனமுனி
வரர் சுரர் பணியுஞ்
சரவண பவனிரு
சரண் சரண் சரணே.

நூல்

கலிநிலைத்துறை

உலகெ லாந்தொழு தேத்திடற் குரியவுத் தமியே
திலக வாணுதற் செல்வியே திகழுமாண் புடைமெய்ப்
புலமை மேவுசீர்க் காலடிப் பதியினிற் பொலியுஞ்
சலச மாமுகத் தையலே சாரதாம் பிகையே. (௧)

அருண லங்கொடுத் தடியரை யாட்கொள வமைந்த
கருணை யங்கட னீயெனக் கண்டுகொண் டுனையித்
தருணம் வந்தடைந் தேன்மலர்த் தாளிணை யதுவே
சரண லாற்கதி வேறிலை சாரதாம் பிகையே. (௨)

பஞ்சின் மெல்லடிப் பாவையே நின்மலர்ப் பதத்தை
நெஞ்சு ளேநினைந் துணர்ந்துநின் னெடும்புகழ்த் திறத்தைச்
செஞ்சொ லாற்றுதித் துருகிடத் தெரிகிலாச் சிறியேற்
கஞ்ச லஞ்சலென் றாண்டருள் சாரதாம் பிகையே. (௩)

ஓமெ னும்மறைக் குட்பொரு ளாகிநின் றொளிருஞ்
சேம நன்னிதித் தெய்வமே திருவெலாஞ் செழிக்குங்
கோம ளத்திரு வடிவுடைக் குமரியே குளிர்வெண்
டாம ரைக்கியற் றலைவியே சாரதாம் பிகையே. (௪)

பொற்பி னுக்குயர் நிலையெனப் பொலிந்தபூ தரமே
கற்பி னுக்கணி கலனெனக் கவின்செய்கற் பகமே
விற்ப னர்க்கருள் விமரிசை விளங்குகா லடியிற்
தற்ப தத்தனி நிலைபெறுஞ் சாரதாம் பிகையே. (௫)

பாவி யேற்கிதம் புரிந்திடப் பரமகா ருணியத்
தேவி நீயலாற் றிக்குவே றிலையெனத் தெளிந்து
கூவி னேன்முறை கேட்டருள் கொடுத்திடன் முறையென்
னாவி யேயுயிர்க் கருந்துணைச் சாரதாம் பிகையே. (௬)

மாச கன்றமெய்ஞ் ஞானிகண் மனமெனத் தெளிந்து
மீச னாரு ளெனப்பரந் திருகரை புரண்டுங்
காச லம்புசம் பூரணைக் கரைக்கணம் பதும
வாச னத்தின்மீ தமர்ந்தஸ்ரீ சாரதாம் பிகையே, (௭)

அன்பி னுனிறைந் தகங்கசிந் துனைத்தொழு மடியார்
துன்பெ லாங்கெடுத் தருட்சுகங் கொடுக்குமெய்த் துணையே
இன்ப நாட்டினிற் கிறைவியே யிறைஞ்சுவார் முடிக்குத்
தன்ப தாம்புய முடித்திடுஞ் சாரதாம் பிகையே. (௮)

கந்த நாண்மலர்க் கருங்குழற் காரிகை மயலிற்
சிந்தை நைந்துழன் றுன்கழற் சீர்பெற நினையா
விந்த நாயினேற் குய்வழி யெவ்வழி யுயிர்க்கு
ளந்தர் யாமியா யிருந்தொளிர் சாரதாம் பிகையே. (௯)

கங்குல் போக்குதற் கெழுஞ்செழுங் கதிரெனக் கதித்துப்
பொங்கி யார்த்தெழும் புன்மதப் பொய்யிருள் கடிந்த
துங்க மாதவக் குரிசின்மெய்த் துறவியுள் ளகத்திற்
றங்கி யோங்குமா தங்கியே சாரதாம் பிகையே. (௧௦)

ஞான மூர்த்தியென் றுனைக்கலை யனைத்துமே நவிலற்
கான கீர்த்திநன் கமைந்ததெள் ளமுதவா ரிதியே
தீன ரக்ஷகி யெனவுனைத் தேடிவந் தடைந்தார்க்
கான மானநற் கதிதருஞ் சாரதாம் பிகையே. (௧௧)

பற்றெ லாமொழித் துன்றிருப் பாதபங் கயத்திற்
குற்ற வன்புபூண் டுள்குவா ருள்ளொளி விளக்கே
குற்ற மார்ந்துளேன் குறையுளே னுளக்குறை தவிர்க்கச்
சற்றி ரங்குவை யேதனிச் சாரதாம் பிகையே. (௧௨)

செம்பொ னுற்றிகழ் நின்மலர்ச் சேவடித் துணையை
நம்பி னோர்க்கருள் வழங்குமெய்ஞ் ஞானபூ ரணியென்
றும்பர் யாவருங் கரங்குவித் துன்னருட் கிரக்குஞ்
சம்ப னக்கலை மடந்தையே சாரதாம் பிகையே. (௧௩)

சொற்ப தங்கடந் தருட்சுக வடிமாய்த் துலங்குஞ்
சிற்ப ராபரை யெனவுனைத் தெரிந்தகந் தெளிந்துன்
பொற்ப தந்தொழு தருகுமெய்ப் புனிதமா தவருக்
கற்பு தப்பத நிலைதருஞ் சாரதாம் பிகையே. (௧௪)

தீதெ லாநிறைந் திருள்செறிந் திழிந்தவென் சிந்தைக்
கோதெ லாமறுத் தாட்கொளுங் குணப்பெரு நிதியா

மாதி யெங்குரு சங்கரா சாரிய வமலன்
சாத நற்பதிக் காலடிச் சாரதாம் பிகையே. (௧௫)

புண்ணி யப்பெரு நதிகளிற் சிறந்தபூ ரணையாங்
கண்ணி யப்பெயர் கொளுநதிக் கரையமர்ந் தடியா
ரெண்ணம் யாவையு மெளிதினின் முடித்திடற் கிசைந்த
தண்ண ளிக்கயத் தடங்கடற் சாரதாம் பிகையே. (௧௬)

தவசி கட்குண்மே தகுநிலைச் சங்கர முனியா
லபச யத்தினை யடைந்துமிங் கவர்திருக் கரத்தா
லுபச ரித்திடற் குரிமைபூண் டொழுகுதே வதையாய்ச்
சபல முற்றமா சனனியே சாரதாம் பிகையே. (௧௭)

பொன்னை யேவிழைந் தின்மணிப் பூங்கழல் விழையா
வென்னை யாள்வதற் குன்றிரு வுள்ளமெப் படியோ
வென்ன வேமிகக் கலங்கின னென்மனக் கலக்கந்
தன்னை மாற்றிடத் தகுங்கொலோ சாரதாம் பிகையே. (௧௮)

சிருங்க மாகிரிக் கொடுமுடிச் சிகரமீ திருந்தங்
கருந்த போநிலை யடைந்தடைந் தவர்க்கரு ளமுத
விருந்த ளித்திடும் பாரதீந் திரமுனி வியக்கத்
தருங்க லாநிதிச் சத்தியே சாரதாம் பிகையே. (௧௯)

மண்ணி லத்தவர் விண்ணவர் யாவரும் வழுத்தும்
ஷண்ம தப்ரதிஷ் டாபன சாரியன் சனித்துக்
கண்வி ழித்தநற் பதியெனுங் காலடிப் பதிவாழ்
தண்ம திக்கெதிர் மதிமுகச் சாரதாம் பிகையே. (௨௦)

வைய கத்தவர்க் கிதந்தரும் அறநெறி மறந்து
பொய்யி ருட்கடற் படிந்தவிப் புன்மதிப் புலையே
னுய்யு மாறுநின் கருணையெற் குதவியாண் டருளெம்
மைய மாமறைக் கரசியே சாரதாம் பிகையே. (௨௧)

பண்டை யூழ்வினை சிதைத்துவான் பதந்தரும் பதத்தைக்
கண்ட பேருளங் கருத்துமற் றனைத்தையுங் கவர்ந்து
கொண்டு காண்பருங் கதியவர்க் குதவுசீர்க் குணமே
தண்டு ருப்பெருந் தகைபெறுஞ் சாரதாம் பிகையே. (௨௨)

ஏத மேபுரிந் தவர்க்குமிக் கிதந்தரு நினது
பாத மன்றிவே றிலையிக பரந்தரு துணையென்
றோது மாமறை யுரைத்திடு முண்மையொன் றறியா
வாத னுமெனக் காதநீ சாரதாம் பிகையே. (௨௩)

திரும றைப்பெரு வனத்தினிற் றிரிந்துமம் மறைக்குத்
தெரிப டாவரு வுருவமாய்ச் சிறக்குமான் பிணையே
பிரம நாவினின் றின்னிசை பெருக்குமம் பிகமே
சருவ லோகச ரண்யையே சாரதாம் பிகையே. (௨௪)

பொருவி லாவெழிற் பொலியுமம் புயத்தமர் புனித
வுருவ மூன்றுமோ ருருவமாய்த் தழைத்துள முருகிப்
பரவு வார்விருப் பறிந்தவர்க் குடன்பரி சளிக்குந்
தரும மேம்படு காலடிச் சாரதாம் பிகையே. (௨௫)

பாடு மன்பருக் கற்புதப் பொற்பத மலரைச்
சூடு வான்றருந் தோகையே தொன்மறைத் தொகுதி
யேடு கைக்கொடு பாரதீக் திரகுரு விதயத்
தாடு மாமயிற் பேடையே சாரதாம் பிகையே. (உசு)

வெண்ணி றக்கலை யணிந்துமின் வெண்பணி யணிந்து
வெண்ணி றக்கம லப்பொருட் டினிதுவீற் றிருந்து
வெண்ணி றத்தமெய் வெண்ணகை கொண்டுசீர் விளக்கும்
பெண்ணி யற்பெரும் பிரமமே சாரதாம் பிகையே. (உஎ)

ஆயின் வேறில ரென்றுநன் கறிந்துபல் லுயிர்கட்
காயி நீயென வருமறை யாகம மனைத்து
மேய நின்புகழ் விரிக்கமென் மேலுமே விரியுந்
தாயு மன்றிமற் றியாவுநீ சாரதாம் பிகையே. (உஅ)

தென்பெ ருதநீப் பயிர்விளை நிலனெனச் செழிக்கும்
புன்பு லானரம் பென்புதோற் செறிந்தபொய் யுடம்பிற்
கன்பு றுதுமெய்ப் புகழுடம் பளிக்குமா றறிவிற்
பின்ப டாதெனைப் பேணியாள் சாரதாம் பிகையே. (உகூ)

சத்த மாதர்கள் சூழவீற் றிலங்குசௌந் தரிய
நித்ய மங்கள சொரூபியே நிமலையே நிகில
கத்து ருத்துவம் படைத்துயர் கர்லடிப் பதியிற்
றத்து வப்பொரு ளாய்த்திகழ் சாரதாம் பிகையே. (௩0)

கன்னி யென்றனைக் கலையெலாம் வழுத்தினுங் காத்தற்
குன்னை யன்றிவே றின்னுயிர்க் குறுதுணை யறியேன்
என்னை நின்கழற் கடிமையா யேன்றுகொ ளிசைக்கத்
தன்னை யன்றிவே றுவமையிற் சாரதாம் பிகையே. (௩க)

கால னுருயிர் குடித்திடக் கடுஞ்சினத் திரிக்குங்
கால நீயெதிர் வந்துகை கொடுத்துநின் கழற்சீர்க்
கோல மேவிடப் புரிவையாற் குவலய மதிக்கச்
சால நீடுநின் னெடும்புகழ் சாரதாம் பிகையே. (௩உ)

அண்டம் யாவையும் படைத்தளித் தழிக்குமுத் தொழில்கைக்
கொண்ட பேரருட் கொண்டலே யுள்ளகங் குழைந்து
தொண்டு பூண்டவர் நாவினிற் கவிநலஞ் சுரக்கச்
சண்ட மாருதம் பொழிந்திடுஞ் சாரதாம் பிகையே. (௩௩)

முப்ப தோடொரு பத்துடன் மூன்றெனுங் கோணச்
செப்ப மார்ந்தசக் கரத்தினிற் றிகழ்வுறு மணியே
எய்ப்பி லாத்தவ ரியற்றிடுந் தவப்பய னென்னத்
தப்பு றுதவர் மனத்தமர் சாரதாம் பிகையே. (௩௪)

பாச வேரறுத் துயிர்நலம் பயக்குமா கருணைத்
தேசு லாவிய கலைமுதற் றேவியே திறஞ்சால்
நேச மேசெயா திருந்துமே னிலையடைந் திடும்பே
ராசை மேவினேற் கென்புகல் சாரதாம் பிகையே. (௩௫)

செங்கண் மாலய னரன்முதற் றேவர்செவ் வகத்திற்
பொங்கி யார்த்தெழுந் தருணிலைப் புனிதபூ ரணமாய்த்

தங்கி யார்ந்தடங் காதுபூ தலத்திற்கா லடியிற்
சங்க மோங்குமா தரசியே சாரதாம் பிகையே. (௩௬)

நேற்றி ருந்தவ ரின்றிருப் பாரென நினைத்தற்
கேற்ற மொன்றிலாப் பொய்யுல கிச்சைமே லீட்டாற்
கூற்று வன்செயற் கஞ்சுவ னச்சுறு தெனைக்காப்
பாற்றி யாட்கொளற் கபயமீ சாரதாம் பிகையே. (௩௭)

படியில் வேறில ரிவர்க்கிணை யெனப்புவி பழிக்கும்
கடியி ழிந்தவ ராயினும் படிறரே யெனினுங்
படிம லர்ப்பொழில் சூழ்திருக் காலடி யடைந்து
னடிய டைந்திடிற் புனிதரே சாரதாம் பிகையே (௩௮)

ஆற்றொ ணாதபே ரவலமே யாக்குமில் வாழ்க்கைச்
சேற்றை மேவுறுஞ் சிதடனேன் சிறந்தபூ ரணையா
மாற்றி லேபடிந் தகம்படிந் தடியடைந் தரும்பே
றுற்றன் மேவுதற் கருகனோ சாரதாம் பிகையே. (௩௯)

பத்தி யாம்வலைப் பட்டுமெய்ப் பத்திசெய் பவர்க்கு
வித்தை யாவையு மளித்திடும் வித்தக முதலே
சுத்த தத்துவ ஞானிபோற் சுருதிநூற் புகலுந்
தத்தை யங்கையிற் றாங்கிய சாரதாம் பிகையே. (௪௦)

ஆம யக்கடற் பட்டுழன் றேனையுன் னருட்பே
றும ரக்கலக் குரியவ னாத்தடுத் தாள்வாய்
சாம ரங்கள்தே னுண்டுபூங் காவகத் திருந்து
சாம மோதுசீர்க் காலடிச் சாரதாம் பிகையே. (௪௧)

கண்டு தேன்கனி பாலமு தெனக்கருத் துவந்து
புண்ட ரீகமெய்த் தாளையைம் புலன்கொளார் புவிமேற்
கொண்ட பாரமென் றறிந்துமாண் குலவுசீ றடியை
யண்டி னேனிலை யம்மையே சாரதாம் பிகையே. (௪௨)

முடியின் மேற்கரங் குவித்துநின் முண்டக மலர்ச்சீ
ரடியி ணைக்குமெய் யன்புபூண் டகநெகிழ்ந் துருகிக்
கடிகை யாயினுங் கதறிடாக் கசடனா னெனினு
மடிமை யாத்தடுத் தாண்டருள் சாரதாம் பிகையே. (௪௩)

நெஞ்ச மேகலங் காதுநன் னிலைகெடா திருந்து
செஞ்ச ரண்சர ணாயடைந் தாற்றிருக் கருணைப்
புஞ்ச மாயகி லாண்டமும் வியக்கநிற் புரக்கு
மஞ்ச மூர்ந்துவந் தமலையாஞ் சாரதாம் பிகையே. (௪௪)

வணங்கு வாரகத் திருந்தவர் வாயகத் தியற்பா
மணங்க மழ்தர மகிழ்வுறு மாபெருங் கருணை
யணங்கெ லாந்திரண் டுருவமாய்க் காலடி யடைதற்
கணங்கு பூத்தவா ரணங்குசீர்ச் சாரதாம் பிகையே. (௪௫)

அன்பர் நாவிருந் துவட்டுறு தினிக்குநல் லமுதே
அன்ப ருள்ளகத் தூற்றெழு மானந்த நிறைவே
அன்பர் பக்கனின் றகன்றிடா வாருயிர்த் துணையே
அன்பெ னும்பெயர்க் கிலக்கமே சாரதாம் பிகையே, (௪௬)

இடும்பை யாவையும் விளைத்திடர்க் கடலிடை யிருத்துங்
குடும்ப வாழ்க்கையிற் பட்டுழன் றுயர்நிலை குறிப்பான்
திடம்பெ றாமனத் தேனினித் தினந்தினஞ் சிறுமைத்
தடம்பு காதெனைக் காத்தருள் சாரதாம் பிகையே. (சஎ)

பார்த்த பேர்பவப் பிணியினைப் பறிக்குநன் மருந்தாந்
தீர்த்த நல்கிடும் பாரதீந் திரனெனச் சிறக்குந்
தீர்த்த தேசிக னிடையறா திங்கருச் சித்தற்
கார்த்த தேசிக மமைந்தஸ்ரீ சாரதாம் பிகையே. (சஅ)

அலம ரற்படு வார்தமக் கடைக்கலப் பொருளாய்ப்
பலக லைக்குயர் நிலையமாய்ப் பதிதபா வனனாய்
இலகு மெங்குரு பாரதீந் திரமுனி யிதயச்
சலச மேவுறு மன்னமே சாரதாம் பிகையே. (சகூ)

பொறிக ளைந்தையு மடக்கிநின் பொன்னடிக் கமலத்
தறியி லேமனக் கவியினை யன்பினாற் றளைந்து
பிறிது றாதஃ தாங்குநின் றுன்னருட் பெரும்பே
றறியு மாறெனக் கருளுதி சாரதாம் பிகையே. (ருo)

கலியை யாயிரத் தொருபதி னைன்றெனுங் கணக்கிற்
செலவி றந்தஸௌ மியத்தின்மா கத்தினிற் றிங்கட்
குலவு பக்கமுந் துவாதசி யுங்குறித் துயர்பூ
தலத்து வந்துகா லடியமர் சாரதாம் பிகையே. (ருக)

பரம ஹம்ஸஸ்ரீ நரஸிம்ம பாரதீந் திரனாங்
கருணை வள்ளலாற் றாபித மடைந்துகா லடியை
மருவி மன்னுயிர்க் கருண்மழை வழங்குசூற் சலகந்
தரமெ னப்பொலி தருணியே சாரதாம் பிகையே. (ருஉ)

நாரி லாதுபூத் தொடைநயம் படச்செய நயக்குங்
கூரி லாமதி யேனெனக் குரைகழற் கன்பா
நாரி லாமனத் தேன்சொலு மாலைநீ நயக்குந்
தாரெ னக்கொளத் தகுவதோ சாரதாம் பிகையே. (ருந)

ஓது வார்வினைத் துயரொழித் துயர்கதிக் குய்க்குந்
தீதி லாப்புகழ்ச் சாரதா தேவிபூங் கழற்குக்
காத லாற்செயுங் குமரதா சன்கவித் தெரியற்
கோதெ லாங்குண மாக்கொள லருட்பெருங் குணமே (ருச)

வாழி பாரிசீர்க் காலடி வாழிநீ டூழி
வாழி வெண்கம லாசனத் தம்மைமா தேவி
வாழி மாமறை வானவர் மறையவர் வழுத்த
வாழி மாதவச் சங்கரன் வண்புகழ் வளர்த்தே. (ருரு)

முற்றுப்பெற்றது.

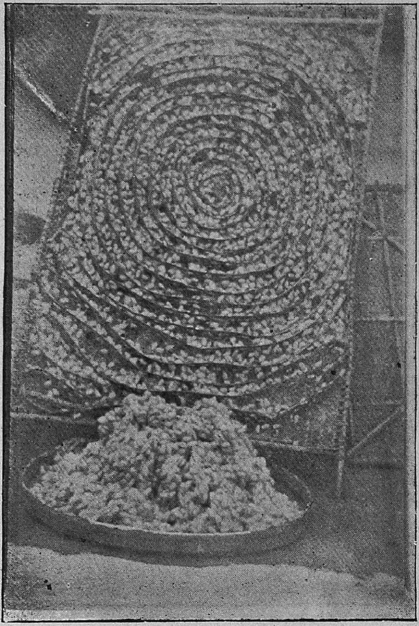

பட்டுப்பூச்சிக் கூண்டு

பட்டும், பட்டுப்பூச்சியும்

(152-ம் பக்கம் தொடர்ச்சி)

ஸ்ரீமான் எம். என். வைத்தியநாத சாஸ்திரியார் அவர்கள்

அமரகாவியம் மனிதவர்க்கத்தில் சொல்லியிருக்கிறபடி வஸ்திர உற்பத்திக்குக் காரணங்கள் "துவக்கு, பலம், கிருமி, ரோமம்," ஆகிய நான்கே. இவைகளில் முதல்குறித்த 'துவக்கு' என்பது மரம், செடிகளின் பட்டைகளுக்கும் மிருகங்களின் தோல்களுக்கும் சொல்லலாம்.

இராமலட்சுமண சீதாபிராட்டியார்கள் ஆரணியம் போகும்போது அணிந்ததாகச் சொல்லும் வற்கலையும், பரமசிவன் அணிந்ததாகக் கூறப்படும் யானைத்தோலும், பண்டைக் காலங்களில் சீர்திருத்தமில்லாத காட்டுமனிதர்கள் தரித்ததாகக் கேள்விப்படுகிற மரப்பட்டை, ஆடு மாடு மான்முதலிய மிருகங்களின் தோல் வகைராவும், தற்காலத்தவர்களால் தாழை வாழை சணல் முதலியவைகளிலிருந்து நாகரிகமாகச் செய்யப்படும் பலவித வஸ்திரங்களும், முதல்வகுப்புக்குச் சேர்ந்ததென்றே சொல்லிவிடலாம்.

இரண்டாவதான 'பலம்' என்பது, செடிகளிலிருந்து உண்டாகிற பருத்தி போன்ற பலன்களைக்குறிக்கும். நான்காவதான ரோமம் என்பது, ஆடுமுதலியமிருகங்களின்ரோமங்களிலிருந்து செய்யப்படும் முரட்டுத்தனமான கம்பளி வகைராக்களும், நாகரீகமான பிளானல் வகைராக்களுமே. மூன்றாவதான 'கிருமி' என்பது, புழுவினின்றும் உற்பத்தியாகிற பட்டுஎன்பது. இதனால் செய்யப்படும் வஸ்திரங்கள்மற்ற மூன்றுவகைவஸ்திரங்களைவிட உயர்ந்ததும்நேர்த்தியும், கெட்டியுமானவைகள் என்பதில் சிறிதும் சந்தேகமில்லை. இப்பட்டுக்களில் அநேக வகைகள் இருக்கின்றன. ஈரிப்பட்டு விஷயம் எற்கனவே சொல்லியிருக்கிறேம். தவிர சில புழுக்கள் காடுகளில் தங்களுக்கு வேண்டிய ஆகாரங்களைத் தாங்களே தின்று பட்டுக் கூண்டுகளை உற்பத்தி செய்கின்றன. வேறு சில இடங்களில் அதற்கு வேண்டிய ஆகாரங்களை மனிதர்கள் பயிர்செய்து, அச்செடிகளில் சில புழுக்களை விட, அப்புழுக்கள் அதை உண்டு ஜீவித்து, கூண்டுகளை உண்டு பண்ணுகின்றன. அவைகளை மனிதர்கள் சேகரித்துப் பிரித்து நூல் நூற்கிறார்கள். எவ்வகைப்பட்டும், திப்பிலி காவல் இலைகளை மனிதர்கள் நறுக்கிப் போட, அதை உண்டு ஜீவிக்கும் புழுக்கள் உண்டு பண்ணுகிறபட்டை விட நிரம்பமட்டம் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

இத்துடன் காட்டியிருக்கும் படத்தில் பருத்திச் சொளைக்குவியல்போலக் காணப்படும் ஒவ்வொரு சொளையிலும் ஒவ்வொரு புழு வுண்டு. ஒரு கூண்டை எடுத்துக் காதுக்குச் சமீபத்தில் பிடித்து ஆட்டினுல் பூச்சி ஆடுகிற சப்தம் கேட்கலாம். இக்குவியலில் ஒருகை கொண்ட அளவு எடுத்து வைத்தால் அதிலிருந்து வெளிப்படும் பூச்சிகளில் தற்காலத்து மனிதவர்க்கம் போல் ஸ்திரீப்பிரஜை ஜாஸ்தியாகாமல், சரிபாதி ஆணும் சரிபாதி பெண்ணுமாகவே உற்பத்தியாகின்றன! ஆகையால் இப்புழு வளர்க்கிறவர்கள் வரதக்ஷிணையைப் பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை.

இப்புழு முதலில் சீனுதேசமிருந்து மற்ற விடங்களுக்குப் போனதாகச் சிலர் சாதித்தாலும், நமது புராண புஸ்தகங்களில் இதன் பெயர்களிருப்பதால் இத்தேசத்திலும் இது வெகு நாளைக்குமுன் இருந்திருக்க வேணுமென்று சொல்லலாம். இதை வேறு தேசங்களுக்குக் கொண்டுபோக ஒவ்வொருவர் பட்டிருக்கும் பிரயாசத்திற்கு அளவில்லை. முற்காலத்தில் இராஜஸ்திரீகள் மாத்திரம் இப்புழுக்களை ரகசியமாயடைத்துப் பட்டு உண்டுபண்ணிக் கொண்டிருந்தபடியால், அப்படிப்பட்ட ஸ்திரீகளைச்சிறைகொண்டு, அவர்களால் தெரிந்துகொண்டவர்கள் சிலர். ராஜதண்டனைக்குப் பயந்து, புழையுள்ள ஊன்று கோல்களில்

இதன் கூண்டுகளைப்போட்டு மூடித் தெரியாமல், கள்ளத்தனமாய்க் கொண்டுபோய்க் கற்றவர் சிலர். இந்த ரகசியத்தை வெளியாக்கினவர்களுக்கு மரணதண்டனைகூட ஒரு காலத்தில் விதிக்கப்பட்டிருந்ததாகத் தெரியவருகிறது. அக்காலத்தில் இதை அறிந்தவர்கள் பிரம்ப ரகசியமாய்த்தான் வைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அக்காலத்தில் தொழிலாளிகள் எந்தத் தொழிலையும் அதிக ரகசியமாகவே வைத்திருந்தவர்கள். வெளியாக்கினால் தங்கள் பெயரும், லாபமும் போய்விடும் என்று பயந்து, அப்படிச் செய்தார்கள் போலும். அக்காலத்தில் பேடெண்டு ஆக்ட்டு ஜாரியிலில்லை. இக்காலத்திலோ தண்ணீர்காய்ச்சுவதற்கு ஒரு சுலபவழி கண்டுபிடித்தாலும், அதுமாதிரி ஒருவரும் செய்யக்கூடாதென்று சர்க்காரில் ரிஜிஸ்தர் செய்துகொண்டு, சகல லாபங்களையும் கண்டுபிடித்தவரே அடைவதை நாம் பார்த்திருக்கிறோமல்லவா?

இப்போது நமது நாட்டில் இத்தொழில் எவ்வளவு விருத்தி அடைந்திருக்கிறதென்று சற்றுப் பார்ப்போம். மற்ற நாடுகளில் உண்டாகும் பட்டைவிட இந்நாட்டுப்பட்டு சிறந்ததென்று அநேகமாய் எல்லாரும் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். இதுபோல் மற்ற நாட்டுப்பட்டுகளில் சாயம் பிடித்து நிற்கிறதில்லை. விலையைப் பொறுத்தமட்டில் இவ்விடம் உற்பத்தியாகும் பட்டு கிராக்கி என்றே சொல்லவேணும். சாதாரணமாய்ப் பட்டு இரண்டுமாதங்களில் 'அறுவடை' ஆகிறது. ஆனதால் இவ்விடம் வருஷம் ஆறுதடவை அறுவடை செய்கிறார்கள். மற்ற நாடுகளிலோ, வருஷம் இரண்டொரு தடவைகளுக்கு மேல் அறுவடை செய்வதில்லை. அறுவடை இல்லாத காலங்களில் முட்டைகளை அதற்கு வேண்டிய உஷ்ணமான இடங்களைத் தயார்செய்து, அவ்விடங்களில் ஜாக்கிரதையாய் புடைத்துப்பாதுகாக்கிறார்கள். இப்படியிருந்தும் வருஷம் ஒருதடவை எடுக்கப்படும் பட்டு வருஷம் ஆறுதடவைகளில் உற்பத்தியாகுமிடங்களில் விலைசரசமாய்க்கொடுக்கப்படுகின்றது! இவ்விதமாகக் கொல்லத் தெருவில் ஊசிவிற்கக்காரணம் என்ன? நாம் பயிர்த் தொழில்களிலும் கைத்தொழில்களிலும் மற்றதேசத்தாரைவிட மிகவும்பின்னிடைந்திருப்பதேயாம். இப்பூச்சிகளுக்கு வேண்டிய ஆகாரம் சரிவரக்கிடைப்பதில்லை என்று சொல்ல ஒண்ணாது. ஏனெனில் அதன் ஆகாரமாகிய திப்பிலி நாவல் எந்தச் சீதோஷ்ண ஸ்திதியிலும், எந்த மண்ணிலும், சாதாரணமாய் உண்டாகின்றது. விட்டு வைத்தால் பெரிய மரமுமாகிறது. ஒரு ஏகரா பூமியில் திப்பிலி நாவல் பயிர்செய்தால் அதிக சிரமமில்லாமல் மற்றஎப்பயிரையும் விடஜாஸ்தி லாபம் உற்பத்திசெய்யலாம்.

ஆனால் பூச்சிவளர்ப்பதில்சிலகஷ்டங்கள்உண்டு. இப்பூச்சிகளுக்குஆபத்துகள்அதிகம். அதிக தீனியினாலும், அல்பத்தீனியினாலும், இலையின் கெடுதலினாலும், புழுக்கள் கெட்டுப் போம். மனிதர்களுடைய துராசாரத்தினால் பூச்சிகள் கெடுவதுமுண்டு. தவிர எலி, பூனை, பல்லி, பட்சிகள், நாய், ஈ, எறும்பு முதலிய சகல ஜந்துக்களும் இந்தப் பூச்சிகளைத் தின்பதில் அதிக பிரியப்படுகின்றன. முக்கியமாய் எலி, ஈ, இரண்டினாலேயே பிளேக் வியாதி பரவுகிறதென்று கண்டும், அதிலிருந்து நமதுயிரைத் தப்பித்துக்கொள்ள முயலாத நாம் இப்புழுக்களை இத்தனை ஆபத்திலிருந்து என் ரக்ஷிக்க வேண்டும்? அப்படி ரக்ஷித்தாலும் பிறகு கொல்லத்தானே வேணும். அப்படிப்பட்ட பாபகாரியங்களைச் செய்வது நம்முள் உயர்குலத்தோருக்குச் சரியல்ல. ஆனால் நாம் பட்டு மாத்திரம் தரித்துக்கொள்ளலாம். எந்தத் துராசாரம் செய்தாலும், துஷ்காரியம் செய்தாலும், நமது உடைகளை அவிழ்த்து எறிந்துவிட்டு இப்பட்டு வஸ்திரத்தைத் தரித்துக்கொள்ள, உடனே நாம் சுத்தியாகிவிடுகிறோம். இதை

உடுத்துக்கொண்டுமந்திரஜபம்செய்தால், மந்திரங்கள் உடனேசித்தியாய்விடுகின்றன. அதற்கு நமது சாஸ்திரங்களில் பிரமாணங்களிருக்கின்றன. பட்டுப்பூச்சியைக் கொல்லக்கூடாது, ஆனால் பட்டுமட்டும்தரிக்கலாம். இதற்கு வேறு திருஷ்டாந்தமுமுண்டு. எள்ளிலிருந்து எண்ணெய் செய்யும் திலகாதகனை மஹாபாபிஎன்று நமது தர்ம சாஸ்திரங்கள் கோஷிக்கின்றன. ஆனாலும் இத்தேசத்தில், முக்கியமாய்த் தென் இந்தியாவில், நாம் நல்லெண்ணெய் இல்லாமல் கால்நிமிஷம்கூட ஜீவித்திருக்க முடியாது. நாம் வாரம் இருமுறை எண்ணெய் இட்டு ஸ்நானம் செய்யவேணும். நமது வீடுகளில் பிரசவித்த ஸ்திரீகளும், குழந்தைகளும், ஒருநாள் விட்டு ஒருநாள் எண்ணெய் தேய்த்துத் தலைமுழுக வேண்டும். எள்ளினால் சீளி, எள்ளுண்டை, எள்ளுப்பொடி, தில அன்னம், முதலியவைகள் செய்து அந்தணர்களுக்கும், சினேகிதர்களுக்கும் வேண்டியவளவு கொடுத்து, நாமும் புஜிப்பது சாஸ்திர சம்மதமான புண்ணிய கருமம். நசுக்கி எண்ணெய் எடுக்க ஆரம்பித்தால் உடனே பாபம் வந்து தொத்திக்கொண்டு நம்மை விடுகிறதில்லை. இப்படியே பட்டுப் பூச்சி விஷயத்திலும்.

இனியாவது இவ்வாறு மோசமான உபதேசங்களைச் செய்யாமலும், அவைகளை அனுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டுவராமலும், நம்மில் விவேகிகளாயுள்ளவர்கள், உயர் குலத்தவராகிலும், இழி குலத்தவராகிலும், நமது கண்முன் நடப்பதைக் கவனித்துத் தேசக்ஷேமத்தை நாடி நடப்பாராக. கொள்ளை காலத்தில் சுமார் வருஷமொன்றுக்கு 6000-மணுவுக்கு அதிகமாகவே பட்டுநூல் ஏற்றுமதியாகிறது. அது இத்தேசத்திற்குப் பிதுரார்ஜிதமாதலால், பழையபடி இங்கேயே அதற்குச் சாயம், நெசவு முதலிய சடங்குகள் நடக்கலாம். இன்னும் அதிகமாகவும் நடக்கலாம். நடந்தால் எல்லாக் கக்ஷியாருக்கும் க்ஷேமம். காயத்திரி தேவதை நம்மவர்களுடைய புத்தியை நல்வழியில் செலுத்தட்டும்.

கடினமாய் வேலைபார்த்த நம்முடைய அரசன், அல்லது, (அவருடைய கடமைகளின் கதை)

ஸ்ரீமான் என். ராமபத்திர தீக்ஷிதர்

[சமீபத்தில் காலஞ்சென்ற, நம்முடைய அரசன், எட்வார்ட் சக்கிரவர்த்தி, ஐரோப்பாவிலுள்ள எல்லா தேசத்தாரோடும் சினேகமாயிருந்தார். கொடுங்கோல் மன்னவர்களின் காலம் போய்விட்டது மெய்தான். ஆனாலும், அரசர்களுடைய செல்வாக்குத் தற்காலம் மிகவும் அதிகமாயிருக்கிறது அது கொண்டு நம்முடைய அரசர் எவ்விதம் காலத்தைக்கழித்தனர் என்று தெரிவதற்குப் பின்வரும் பக்கங்களைக் கவனமாய் வாசிக்கவேண்டும்.]

இவ்வுலகில் அனேகர் அரசனுடைய வாழ்க்கை மிகவும் சுககரம் என்று நினைக்கிறார்கள். அரசனுக்கென்ன, வருஷ ஆரம்பமுதல்வருஷக் கடைசிவரையில் சுகமாயும், தொந்திரவு அன்றியிலும், காலத்தைக் கழித்து வருகிறாரென்று எண்ணுகிறார்கள். மனோராச்சியம் செய்கிறவர்களுடைய முதல் கொள்கை என்னவென்றால், "நான் ஒரு அரசனாயிருந்தால்—" என்று ஆரம்பிப்பதாம். ஆயினும், நாம் ஓர் நல்ல அரசனுடைய தினசரி காரியங்களைக் கவனமாய்ப் பார்ப்போமாயின் அவ்வித எண்ணங்களெல்லாம் பறந்தே போய்விடும். தரும துரையாகிய அரசனுக்கு விடுமுறை நாளென்பது கிடையாது. அரசனுடைய கடமைகள் ஒரு நிமிஷமாவது அவரை விட்டு விலகுவதில்லை.

உதாரணமாக, காலஞ்சென்றநமது அரசனுடைய வாழ்நாளில் ஒரு வருஷத்தை நாம் கவனித்துப்பார்ப்போம். 1906-ம்வருஷம் ஆகஸ்டு மாதமுதல் 1907-ம் வருஷம் ஆகஸ்ட் மாதவரையில் நம்முடைய எட்வார்ட் சக்கிரவர்த்

தியைப் பின்தொடர்ந்து சென்றால், எப்படி அவ்வளவு காரியங்களை அவர் செய்து முடித்தார் என்று நாம் ஆச்சரியப்படத்தக்கதாக விருக்கும். ஓர் பெரிய வர்த்தகத்திற்கு எஜமானனாகவிருக்கும் முதலாளிக்குத் தன் வியாபாரத்தின் சகல காரியங்களையும் நேராகப் பார்ப்பது அசாத்தியமாக விருக்கிறது. சில காரியங்களை அவருடைய வேலைக்காரர்கள் பார்க்கிறார்கள். அரசனுக்கோ, தானே செய்து தீரவேண்டிய பெருங் காரியங்கள் அனேகமிருக்கின்றன. எதிர்பார்க்கமுடியாத அனேக கடினவேலைகள் நிமிஷத்திற்கு நிமிஷம் உற்பத்தியாய்க்கொண்டிருக்கின்றன. அக்கடின காரியங்களை யூகித்துப்பார்ப்பதற்குப்புத்தியும், தைரியமும் அபாரமாய் வேண்டியிருக்கும்.

ஓர் வருஷ காரியங்கள்

1906-7 வருஷமானது சுறுசுறுப்புள்ள அரசர்களுக்கும் வேண்டியவேலைகளைக்கொடுத்துக் கொண்டிருந்தது. உள்ளூரிலும் வெளியூர்களிலும் அனேக ராஜபேட்டிகள் நடந்தன. எட்வார்ட் அரசன் நிலத்திலும், சமுத்திரத்திலும் ஓயாது பிரயாணம் செய்தனர்.

அவ்வருஷத்தில் ஏழாவது எட்வார்ட் சுமார் பத்து மன்னவர்களைச் சந்தித்தனர். அவர்களாவார்:— (1) ஜெர்மனி தேசத்துக் கெய்ஸர் சக்கிரவர்த்தி. (2) இத்தாலியா தேசத்து மன்னவன். (3)டென்மார்க்குதேசத்தரசன். (4) ஸ்பெயின் தேசத்து மன்னவன். (5) ஆஸ்திரியா சக்கிரவர்த்தி. (6) நார்வே அரசன். (7) பிராஞ்சு தேசத்ததிபதி. (8) ஸீயாம் ராஜா. (9) ஓர் அமெரிக்கா இந்தியர்களின் முக்கியஸ்தன். (10) லைபேரியாவின் அதிபதி. அயல் நாட்டிலும், கப்பல்களிலும் 6000 மைல் தூரம் பிரயாணம் செய்திருக்கிறார். ரயில், படகு, மோட்டார் வண்டிகளின் உதவியால் இங்கிலாந்து, ஸ்காட்லாந்து, ஐர்லாந்து இம்மூன்று இடங்களிலும் 7,500-மைல் பிரயாணம் செய்திருக்கிறார்.

ஒரு வருஷத்தில் அரசன் செய்த காரியங்களாவன:—

43 இடங்களைப் பார்க்கப்போனது (ப்ரிட்டன் தீவில் 28, அயல்தேசங்களில் 15.)

140. மந்திரிகளுக்கும் தூதர்களுக்கும் பேட்டி கொடுத்தது.

8 ப்ரீவி கௌன்சில்.

16 புதுக் கட்டிடங்களைப் பார்க்கப்போனது.

14 இராஜாங்க போஜனங்கள்.

12 இராணுவ பரிசோதனைகள்.

6 காட்சிகளைக் காணப்போனது.

4 இராஜகாரியங்கள்.

3 பேட்டி தினங்கள்.

12 பந்தயச் சபைகளுக்குப்போதல்.

42 நாடக சாலைகளுக்குப் போதல்.

1 பிரத்தியேக டீ பார்ட்டி.

1 பிரத்தியேக கார்டன் பார்ட்டி.

50,000 கடிதங்களும், பத்திரங்களும்.

1906-ம் வருஷத்திய விடுமுறைநாட்களுக்குசன் கிளம்புமுன் பக்கிங்ஹாம் அரண்மனையில், வட அமெரிக்காவில் வேட்டையாடும் பாத்தியத்தை விரும்பின மூன்று அமெரிக்க இந்திய முக்கியஸ்தர்களுக்குப் பேட்டி கொடுத்தனர். மறுநாள், க்ரான்பர் என்னுமிடத்திற்கு 'விக்டோரியா அண்டு ஆல்பர்ட்' ஸ்டீமரில் பிரயாணம் செய்தார். க்ரான்பரில் ஜெர்மனி தேசத்துச் சக்கிரவர்த்தி உவில்லியமிற்கு பேட்டிகொடுத்து விட்டு, அவருடன் இருபத்துநான்கு மணிநேரம் தங்கினார். மரீன்பாட் என்னுமிடத்தில் இராஜ வைத்தியராகிய டாக்டர் ஆட் என்பவருடன் மூன்றுவாரம் தங்கிவிட்டு லண்டன் மாநகர் போயினார். செப்டம்பர், அக்டோபர், இவ்விரு மாதங்களிலும் சுயதேச இராஜகாரியங்களை நடத்தி வந்தார். நவம்பரில் ஹாகான் அரசனையும், நார்வேதேசத்து இராணியாகிய மாட் என்பவரையும்.

பார்த்தார். டிசம்பரில், கிறிஸ்துமஸ் பண்டிகையை ஸாண்ட்ரிங் ஹாமில் நடத்தினதுடன், நான்கு சிநேகிதர்கள் வீட்டிற்குப் போயிருந்தார். ஜனவரியில் லண்டனுக்கு வந்தார்.

ஒவ்வொருநாளும் லண்டனில் காரியங்கள் அதிகரித்தன. கடிதங்களெழுதும் வேலைகள் அதிகமாயிருந்தது. பிப்ரவரியில் பாரீஸ் நகரத்தில் ஒருவாரமும், பேட்டிகளில் ஒருவாரமும், சிநேகத்தன்மையை விருத்தி செய்வதில் இருவாரங்களும், பிராஞ்சுதேசத்தில் கழிந்தன. பிறகு நீயூபெய்லி கட்டிடத்தைத் தங்கச் சாவியால் திறக்க லண்டனுக்கு வந்தார்.

மார்ச்சு முதல் இரண்டு மாதங்கள் ஓயாமல் அயல் தேசங்களுக்குப் பிரயாணம் செய்தார். 6, 000 மைல் பிரயாணம் வயது காலத்தில் யாருக்கும் சிரமம் கொடுக்கக் கூடியதுதான். வெளியில் பிரயாணம் செய்த போதிலும் இராஜகாரியங்களோடு கூடிய அனேக தூதர்களைத் தினம் பார்த்தார்.

முதலில், பாரீஸ் நகரத்தில் எட்வார்ட் அரசன் டியூக் ஆப் லான்காஸ்டர் என்றபெயருடன் பிரயாணம் செய்தார். அச்சமயத்தில் ஒரு நல்ல கதை நடந்தது. இரண்டு அமெரிக்கர்கள் பாடசாலையைப் பார்க்க வரும்பொழுது அரசனையும் அரசனுடைய பரிவாரங்களையும் சந்தித்தார்கள்.

"அதோபோகிறது எட்வார்ட் அரசன்; அப்படியில்லா விட்டால் நான் உனக்கு ஒரு டாலர் கொடுத்துவிடுகிறேன்" என்று ஒருவன் மற்றொருவனுக்குச் சொன்னான்.

"சரி; நீ ரூபித்துவிட்டால் நான் ஒருடாலர் உனக்குக் கொடுக்கிறேன்" என்று மற்றொருவன் பதிலுரைத்தான். அதன்பேரில் அவர்களிருவரும் சமீபத்திலிருந்த ஒருவரை "அவர் யார்?" என்று கேட்டார்கள். "டியூக் ஆப் லான்காஸ்டர்" என்று அவன் பதிலுரைத்தான். உடனே டாலர் பந்தயத்தை அவ்வமெரிக்கன் இழந்து விட்டான். இருந்தாலும் அவன் எட்வார்ட் அரசன் தான் என்ற எண்ணத்தோடு போனான்.

அரசன் பாரீஸிலிருந்து பயாரிட்ஸ் நகரத்திற்குப்போனார். அங்கே மோட்டார் வண்டியில் ஸ்பெயின் தேசம் வரையில் சென்று திரும்பினார். அவ்விடத்திலிருந்து அலக்ஸாண்ட்ரா இராணியுடன் சேரபோன் நகரம் வந்தார். பிறகு, இருவரும் ஸ்பெயின் தேசத்தரசனை ஆல்பான்ஸோவைப் பார்க்கக் கார்த்தஜீனாவிற்குப்போனார். அவ்விடத்திலிருந்து இத்தாலியா தேசத்தரசனையும், அரசியையும் பார்த்துவிட்டு, மால்டா, நேபில்ஸ், பாலர்மோ வழியாய் பாரீஸ் நகரமடைந்து இரண்டு மாதம் பூர்த்தியானவுடன் மே மாதத்தில் லண்டனுக்குப் போனார்.

மே மாதத்தில் ஓய்வு என்பது கிடையாது. ஜப்பானிலிருந்து பிரின்ஸ் பியுஷீமீ என்பவர் வந்திருந்தார். இப்பொழுது, ஆல்டர்ஷாட்டில் இராணுவத்தைக் காணவந்தார். ஜூன் மாதத்திலும் வேலை அதிகமாயிருந்தது. டென்மார்க்கு தேசத்து மன்னவர்களுக்குப் பேட்டி கொடுத்துவிட்டு ஸீயாம் அரசனை சுலாலாங்கார்ன் என்பவரை வரவேற்றார். ஜூலையில் வேலை கடுமைதான். ஐர்லாந்துக்கும் உவேல்ஸுக்கும் போனார். ஐந்து பொதுஜனப் பண்டிகைகளுக்குப் போயிருந்தார். ஆகஸ்டு மாதத்தில் படகுப்பந்தய ஓட்டங்களைப் பார்த்துவிட்டு ஜர்மனி சக்கிரவர்த்திக்கும், ஆஸ்டிரியா சக்கிரவர்த்திக்கும் பேட்டி கொடுத்துவிட்டு, டியூக் ஆப் லான்காஸ்டர்என்னும் பெயருடன் மரீன்பாடில் விடுமுறை நாட்களைக் கழிக்கச் சென்றனர்.

பேட்டிகளும், இராஜரீகங்களும்

லண்டனிலிருக்கும் பொழுது கடினமாக வேலை செய்யும் ஒவ்வொருவரும் அரசனுடைய காரியங்களைக் கண்டு ஆச்சரியப்படுவார்கள். தினம் ராஜகாரியங்களைத் தானாகவே மந்திரிகளுடன் பேசுவார். வருஷத்தில் சுமா

230-தடவைகளில் நேராகக் காரியங்களை நிர்வகிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதைத்தவிர அரசன் செய்த அனேககாரியங்கள் எழுதப்படாமலு மிருக்கிறது.

அரசனுடைய தினசரி காரியங்கள்

அரசனது லிகிதங்கள் ஒரு தினத்திற்கு ஆயிரத்திற்கு மேல்பட்டிருக்கிறது. வரும் கடிதங்களைப் பிரைவேட்டு செகர்டெரி லார்டு நோலிஸ் என்பவர் பார்த்துவிட்டு, முக்கியமான விஷயங்களை அரசனுக்குத் தெரியப் படுத்துகிறார். லண்டனிலிருக்கும் பொழுது தினம் காலையில் கடிதங்களெழுத உட்காருவார். அவர் உடை உடுத்திக் கொள்ளும் பொழுது தினசரி வரும் தந்திகளை ஒருவர் வாசிப்பார். பிறகு தினம் நடக்கவேண்டிய காரியங்களைப் பற்றி யோசிப்பார். இராணுவத்தில் நடக்கும் ஒவ்வொரு நுட்பங்களும் அவர் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். உலகத்திலிருக்கும் ஒவ்வொரு மன்னவனுடைய காரிய தரிசிகளையும் பார்க்க வேண்டியிருக்கும். தினம் தன்னுடைய தேச மந்திரிகள் காரிய ஆலோசனைகளுக்கு வருவார்கள். இவ்வருஷத்தில் 50-பேர்களுக்குத் தனி பேட்டிகொடுத்ததாகவும், அதில் ஸர் முகம்மதுஷா ஆகாகான் என்பவர் ஒருவரென்றும் வரையப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதம் ஒவ்வொரு தினமும், மாதமும், வருஷமும் ராஜகாரியங்கள் பூராகவிருக்கிறது.

அரசனால் திறக்கப்பட்ட புது
கட்டிடங்கள் 1906-07

அரசனால் பார்க்கப்பட்ட ஒவ்வொரு இடத்திலும் ஓர் புதிய உபந்நியாசம் செய்யவேண்டியதாயிருந்தது.

இங்கிலாந்திற்கு நன்மைதரும் சில வசனங்கள்

கிங்ஸ்லீன் கிராமர் ஸ்கூல் நவம் 06.

"நமக்குப் பின்வருபவர்களை யுத்தேசித்துச் செலவழிக்கும் பணமானது மிகவும் மேலானது."

உவேல்ஸில், ஜூலை'07. "இங்கிலாந்து மேலான பதவியிலிருப்பதை எப்பொழுதும் சமாதானமே காப்பாற்றும்."

நியூபெய்லி பிப்ர'07. "குற்றங்கள் தண்டிக்கப்படுவது நியாயம்; ஆனால், நாம் குற்றவாளிகளைச் சீர்திருத்த ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்."

"கடவுளுடைய கிருபையன்றியில் ஒன்றும் நடவாது."

வெல்லிங்டன் காலேஜ் தலைமைப்பையனுக்கு ஒரு வெகுமானக் கிண்ணம் கொடுக்கும் பொழுது:—

"நீ மயக்கத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய ஒரு பதார்த்தத்தையும் இந்தக்கோப்பையால் குடிக்கமாட்டாயென்று நான் நம்புகிறேன்." வேறு சமயத்தில்,

"அமெரிக்காவும் இங்கிலாந்தும் சமாதானத்துடன் வேலை செய்யவேண்டும்."

ஒருவரும் அறிந்துகொள்ளக்கூடாத
சில விஷயங்கள்.

தவிரவும், அரசன் செய்த நற்காரியங்களில் ஒருவரும் அறியக்கூடாத சிலகாரியங்களிருக்கின்றன. அதாவது, வறிய ஸ்திதியிலிருக்கும் சில பொதுக்கட்டிடங்களுக்குத் திரவிய உதவி செய்தல் முதலியன.

மால்டாவிற்குப் போயிருந்த பொழுது அவர் சில கைதிகளை விடுதலை செய்ய உத்திரவளித்ததோடு ஏழைகளுக்குக்கொடுக்கவேண்டியதற்காக நூறு பவுன் வைத்துவிட்டுப் போனார்.

வெளிப்பிரதேசங்களில், எந்தத்தொழிலிலேயும் உயர்ந்த பதவியையடைந்த மனிதர்களோடு பேசியும் உற்சாகப்படுத்தியிருக்கிறார்.

அரசனாகவரவேண்டுமென்று விரும்பும் ஒவ்வொருவரும்இவ்வாறுஇவ்வருஷத்தில்நடந்தேறியவைகளை யோசித்தால், அரசனுடைய நிலைமை இன்னபடியென்றுகண்டுகொள்ளுவார்கள்.

சிறுபிள்ளைகள் செய்த வீரச்செயல்கள்

ஸ்ரீமான் ஆர். கே. குப்புசாமி அய்யர்
அவர்கள், பி.ஏ., எல்.டி.

அமெரிக்காவில் தற்காலத்தில் இருப்பது போலவே 18-வது நூற்றாண்டின் முதலிலும் பாஸ்டன் என்பது சிறப்புப் பெற்றதும், வித்தியார்த்திகளும் சாஸ்திரபண்டிதரும் நிரம்பினதுமான பட்டணம். ஆதலால் அந்நகரில் பலபத்திரிகைகள் பிரசுரமாயின. அவற்றுள் ஒன்றைப் பெஞ்சமினுடைய தமையன் ஜேம்ஸ் வெளியிட்டுவந்தான். அதற்கு 'புது இங்கிலாந்து தூதன்' என்று பெயரிட்டிருந்தான். அப்பத்திரிகைக்கு வித்யாவிஷயமாய் எழுதுவார் அதிகமாய் இல்லை. எழுதிய சில விஷயங்களும் படிக்கத்தக்கனவாய் இல்லை. இவற்றையெல்லாம் பார்த்ததும், அவைகளைவிட எவ்வளவோ மடங்கு சிறந்த வியாஸங்களைத்தான் எழுதலாம் என்று பென்னுக்குத் துணிவு உண்டாயிற்று. இவ்வெண்ணம் உதித்ததும், தன் சாமர்த்தியத்தைப் பரீக்ஷை செய்யவேண்டுமென்ற ஆசை அவன் மனத்தைத் தூண்டிற்று. ஆனால், தான் சாமர்த்தியமாய் சில உருப்படிகளை எழுதினால் அவற்றைப்பார்த்துத் தன் தமையன் பொறாமைப்படுவான் என்று மட்டும் பயந்தான். தன் தமையனது துர்ப்புத்தியும் பொறாமையும் நன்றாய்த் தெரிந்தவனாகையால் தான் எழுதுவதைத் தேவையில்லையென்று தமையன் தள்ளிவிடுவான் என்றும் அவனுக்கு நிச்சயமாயிருந்தது. அதற்காக அரசியல் விஷயமாயும், சாஸ்திர சம்பந்தமாயும் தான் எழுதியுள்ள சிலவற்றை, எழுதியது இன்னாரென்று தெரியாமல், அநாமதேயமாய்ப் பத்திரிகைக்கு அனுப்ப வழியுண்டோ என்று பலநாள் சிந்தித்தான். கடைசியாய்த் தன்னெழுத்தை மாற்றி எழுதி, அவைகளை ஒருவருக்கும் தெரியாமல் பிரதிதினமும் சாயங்கால வேளையில் அச்சுக்கூடம் மூடியபிறகு கதவினது துவாரத்தின் வழியாய் உள்ளே போட்டுவிடவேண்டுமென்று தீர்மானம் செய்துகொண்டான். பென் இவ்வாறு திருட்டுத்தனமாய்த் தன் தமையனிடம் சேர்ப்பித்த ஒவ்வொரு உருப்படியும் 'புதிய இங்கிலாந்து தூத'னில் வெளிவந்தது. சில வாரங்களுக்குள் பாஸ்டன் முழுவதிலும் 'தூதனு'க்கு அநாமதேயமாய் எழுதிவரும் மனிதனது திறமையைப் பற்றிப் பேசாதவர்களே கிடையாது.

இப்படி எல்லாரும் புகழ்ந்ததைப் பார்த்துத் தைரியம் வரவே, அவ்வியாஸங்களை எழுதியது தான் என்று பெஞ்சமின் பகிரங்கப்படுத்திக் கொண்டான். உடனே எல்லாரும் ஒரு சிறுவன் இவ்வளவு கம்பீரமாய் எழுதுகிறானே என்று அவனை வெகுவாய்ப் புகழ்ந்தனர். ஆனால் ஜேம்ஸ் மட்டும் இதைச் சகிக்கவில்லை. அவன் பொறாமை முன்னிலும் பத்துமடங்கு அதிகப்பட்டது. தன்னிலும் மேன்மையாய்த் தன் தம்பி விஷயங்களைப்பற்றி எழுதச் சக்தியுடையவனாய் இருப்பதைப்பற்றி உண்டான அழுக்காறு அவன் மனதைச் சுட்டது. சிறுவன்மேல் உண்டான கோபத்தாலும் பொறாமையாலும் தனக்கு அவனுடைய உதவியால் உண்டாகும் லாபத்தைக் கூட மறந்து அவனைத் தொந்தரவு செய்ய எண்ணினான்.

அதே சமயத்தில் அவனுடைய பத்திரிகையில் எழுதப்பட்ட ஒரு விஷயம் இராஜாங்கத்து அதிகாரிகளின் அபிப்பிராயத்துக்குச் சம்மதமில்லாதிருந்ததால், உடனே ராஜாங்கத்தார் ஜேமஸ் இனி அப்பத்திரிகையைப் பிரசுரிக்கக் கூடாதென்று உத்தரவளித்தார்கள். தனக்கு வெகு லாபத்தைக் கொடுத்துவரும் பத்திரிகையைத் திடீர் என்று நிறுத்திவிட யாருக்குத்தான் மனம்வரும்? அதிலும் ஜேம்ஸோ சொல்லவேண்டியதில்லை! ஆகையால் 'தூதனை'த் தவறாமல் நடத்திவர ஒரு யுக்தி செய்தான். தன் பெயரால் வெளியிட்டால் அல்லவோ சர்க்காரில் ஆக்ஷேபணை செய்வார்

கள். தன் தம்பி பென் இருக்கிறானே! அவன் பெயரால் பத்திரிகையை நடத்திவருவதில் யாதொரு தடையு மில்லையே என்று தீர்மானித்து அவ்விதமே செய்யத் தொடங்கினான். முன்னமேயே பெஞ்சமின் எவ்வித வேலை கொடுத்தாலும் செய்யவேண்டு மென்றல்லவா நிபந்தனை! இப்பொழுது அதை மறுபடியும் நிச்சயம் செய்துகொண்டான். தம்பியும் சொல் தவறாமல் வேலை செய்துகொண்டிருந்தான்.

பென்னுக்கோ தான் எழுதிய உருப்படிகள் பத்திரிகை மூலமாய் வெளிப்பட்டால் போதும். அதற்காக என்ன கஷ்டம் வேண்டுமானாலும் படச்சம்மதித்தான். இப்படி எழுதுவதால் கிடைக்கும் அதிக லாபத்தைப் பார்த்தாவது தன் அண்ணன் மனது இரங்கித் தன்னை அதிகவேலை கொடுத்துக் கொல்லாமல் விடமாட்டானா வென்று எண்ணினான். ஐயோ! பாவம்!! பெஞ்சமின்!!! அவனுக்கு உலகின் இயற்கை சீக்கிரம் தெரிந்தது. இவ்வளவுதான். என்ன நன்மை செய்தாலும் சிறிதும் மனம் இறங்காது, பொறாமையும் அற்ப புத்தியும் குடிகொண்ட கீழ்மக்கள் உலகில் எவ்வளவோ பெயர். அவர்களுக்குள் முதல் தரமானவருள் ஒருவன், ஜேம்ஸ். அறிவு மிக்கு மேன்மையாய் இருப்பவர்களையும், நல்லவர்களையும் கண்டாலே அவர்கள் "கண்ணில் கற்பூரத்தை வைத்துக் கட்டிக் கொள்வார்கள்." தமக்கு வேண்டாதவர்களை அலைக்கழிப்பதும் அவமானப் படுத்துவதுமே அத்தகைய மனிதருக்கு ஓயாதவேலை!! தன்னைவிட பென், ஆயிரம் மடங்கு புத்திசாலி என்று ஜேம்ஸ் நன்றாய் அறிந்தும், அவனைமிகக் கடினமான வேலைகளில் அமிழ்த்தி வைத்துக் கஷ்டப்படுத்துவதில் அவனுக்கு வெகுதிருப்தி என்ன மிருகத்தன்மை பாருங்கள்; அப்படிக் கஷ்டப் படுத்தினால் பெஞ்சமினுடைய கெட்டிக்காரத் தனம் குறைவு படுமென்று எண்ணினான். காலைமுதல் இரவுவரையில் அச்சாபீஸில் வேலை செய்யும்படிக் கட்டாயப்படுத்துவான். அவன் என்ன தொந்தரவு செய்தும் பென் சிறிதும் பின்வாங்காமல், இராவெல்லாம் உட்கார்ந்து பத்திரிகைக்கு வேண்டிய விஷயங்கள் எழுதுவான். காலையில் தூக்கமில்லாததால்தன் தம்பியுடையவெளுத்தமுகத்தையும் இளைத்ததேகத்தையும், தளர்ந்த நடையையும் கண்டுகூட ஜேம்ஸுக்குச்சிறிதும் மனம்இரங்கவேஇல்லை.

இவ்வாறு கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு ஓயாமல் வேலை செய்து கொண்டிருக்குங்கால் ஒரு நாள் தன் கஷ்டம் பொறுக்கமாட்டாமல் தன் அண்ணனிடம் சென்று "அண்ணா, இக்கஷ்டம் என்னால் சகிக்க முடியவில்லை. இன்று முதல் என்னைச் சுயேச்சையாயிருக்கும்படி விடவேண்டும். இனி உம்மிடத்தில் வேலை செய்ய என்னால் மாளாது," என்றான். இதைக் கேட்டதும் ஜேம்ஸுக்குக் கோபம் மூண்டது. பெஞ்சமினைத் துரோகி யென்றும், பொய்யனென்றும், பெரியோர் சொற்படி நடவாத முரடனென்றும், பலவிதமாய்த் திட்டினான். பெஞ்சமினது மனம் அதற்கு மேல் தாங்க முடியவில்லை. "அண்ணா, நான் உம்மிடம் ஒத்துக்கொண்டபடி நடக்காமல் சொல் தவறுவது உண்மையே. ஆனால் நீர்மட்டும் கருணை, நியாயம், நல்வழி, தர்மம், இவை ஒன்றுக்கும் கட்டுப்படாமல் எனக்குக் கடுமையான வேலை கொடுத்துக் கொல்வது தகுதியோ?" என்று கேட்டுவிட்டுத்தன் தமையன் வீட்டினின்று உடனே புறப்பட்டான். பிறகு தன் வாழ்நாள் உள்ளளவும் அவ்வாயிலில் நுழையவேயில்லை.

ஜேம்ஸ் ஆற்றாக்கோபத்தோடு தன் தகப்பனிடம் சென்று பெஞ்சமினைப் பலவாறு தூஷித்து அவன்மேல் பல குற்றங்களைச் சாட்டியதுமல்லாமல், பாஸ்டன் நகரிலுள்ள பல அச்சியந்திரசாலைத் தலைவர்களிடத்திலும் சென்று, "பென் மகா கெட்டவன். அவனை ஒரு

வரும் நம்பக்கூடாது,'' என்று சொல்லிவைத்தான். அதனால் பெஞ்சமினுக்கு எவ்வளவு கஷ்டம் பாருங்கள். அவனுக்குப் பிழைக்கவே வழியில்லாமற் போயிற்று. எந்த அச்சாபீஸூக்குப் போனாலும் இவனை லக்ஷியம் செய்வாரேயில்லை. இச்சமயத்தில்தான் அவனுடைய மனோவன்மையும், தைரியமும் உலகத்தாருக்குப் புலப்பட்டது. வயதுசென்ற பெரியோருக்கும் அருமையான தைரியத்துடன் தன் கஷ்டங்களைப் பொறுத்துக்கொண்டிருந்தான். போரில் தைரியமாய் எதிரியின்மேற் சென்று உயிரைவிடச் சித்தமாயிருப்பதுமட்டும் தான்வீரச்செயலா? கஷ்டம்வந்த காலத்தில் மனம்கலங்காமல் பொறுத்துக்கொண் டிருப்பதும் அத்தகைய வீரச்செயலேயா? விவேகிகளுக்குத் தெரியும்.

பிழைக்கும்வழி ஒன்றும் தெரியாமல் கையில் இருந்த பணமெல்லாம் செலவழிந்து போய்விட்டபடியால், ஆற்றாத் துயரத்தோடு ஒருநாள் சாயங்காலம் கடற்கரையில்போய் உட்கார்ந்தான். எவ்வளவுநாள் தான் களிப்போடு வந்து விளையாடின இடம் அது! அவற்றையெல்லாம் பார்க்கவே சிறுவனுக்குத் துக்கம் பொங்கிப் பொங்கி வந்தது. அவனையறியாமலே இரண்டு கண்களினின்றும் நீர் தாரை தாரையாய்ப் பெருகிற்று. வழக்கம்போல் சமுத்திரத்தில் நீந்தவாவது அல்லது படகைத் தள்ளிக்கொண்டு போகவாவது இன்று அவனுக்கு ஆசையே உண்டாகவில்லை. அவற்றைப்பற்றி எண்ணமும் கிடையாது!! இவ்வாறு மனக்கவலையோடு தன் துரதிர்ஷ்டத்தைப் பற்றி எண்ணி அழுதுகொண்டிருக்கும்பொழுது, தனக்குப் பலநாளாய்ச் சிநேகிதனயிருந்த ஒரு கப்பற்றலைவன் அவ்வழியே வந்தான்.

அவன் சிறுவனைப்பார்த்து, ''பெஞ்சமின், நீயென்ன இன்று இப்படிச் சோம்பேரியாயிரு[illegible] என்ன அச்சரியம். நீந்த[illegible]வில்லையா? உன் செய்யுட்களையாவது பாடக்கூடாதா? என்ன மனக்கவலை வந்தது உனக்கு இன்று!'' என்று சொல்லிக்கொண்டே அவன் முதுகைத் தட்டிக்கொடுத்தான். சிறுவன் பேசாமலிருந்ததைப் பார்த்து மறுபடியும், ''இன்று உனக்கு ஒரு வேலையுமில்லாவிட்டால் என்னுடன் கப்பலுக்குவா. அங்கே சந்தோஷமாய்ச் சிறிதுபொழுது கழிப்போம். எழுந்துவா, போவோம்,'' என்றுஅழைத்தான்.

பென், இவ்வளவு உள்ளன்போடு என்னை யாரழைக்கப்போகிறார்கள், என்று எண்ணிக்கொண்டு அவனுடன் புறப்பட்டான். வழியில் அவனோடு நடந்துபோகும்பொழுதே தனக்கு நேரிட்ட கஷ்டத்தையெல்லாம் ஒன்றும் விடாமல் தன்னருமைச் சிநேகிதனிடம் சொல்லிக்கொண்டான். இவ்விருத்தாந்தத்தைக் கேட்டதும் அக்கப்பற்றலைவன் மிகவும் மனமிரங்கி, ''என்னருமைச் சிறுவனே, நான் சொல்வதைத் தயவு செய்து கவனித்துக்கேள். நாளைய தினம் நான் நியூயார்க் என்னும் பட்டணத்திற்குப் போகிறேன். நீயுமென்னுடன் புறப்படு. அங்கே எவ்விடத்திலாவது வேலை உனக்குக் கட்டாயம் கிடைக்கும். என் வார்த்தையை ஏற்றுக்கொள். அதற்கு இரண்டு சொல்லாதே. அப்படி உனக்கு நியூயார்க்கில் வேலை கிடை[illegible] விட்டால், நீ அப்பட்டணத்தைவிட்டுப் பி[illegible] டல்பியாவுக்குப் போகலாம். அங்கே என[illegible] பந்து ஒருவர் உண்டு, அவரே ஒரு அ[illegible] யந்திரசாலைத் தலைவர். அவரிடத்தில் [illegible] வேலைக்கு அமரலாம். உனக்கு நான் சிபார்[illegible] செய்கிறேன். எனது பந்து உன்னைத் த[illegible] மகன்போலவே பார்த்துக்கொள்வார். நீ ஒ[illegible]றுக்கும் பயப்படவேண்டியதில்லை. இந்த அற்[illegible] கஷ்டத்திற்காக நீ மனம் விடலாமா? விசன[illegible]படுவதை நிறுத்து, தம்பீ,'' என்றான். [illegible]சமினுக்கு இயற்கையாகவே பல இடங்[illegible] பார்க்கவேண்டுமென்ற ஆசை உ[illegible] சிநேகிதன் இவ்வாறு சொல்[illegible]

விப்பாலில் விழுந்தது போலாயிற்று. ஆகை யால் மறு வார்த்தைபேசாமல் சரி என்று ஒப்புக்கொண்டான்.

இப்பிராந்தங்களில்பெஞ்சமீனுக்கு வாய்ந்த சுக துக்கங்கள் எல்லாவற்றையும் எடுத்துச் சொன்னல் பெருகும். சுருக்கமாய்ச் சில வற்றைமட்டுமே பேசி முடிப்போம். கப்பல் க்ஷேமமாய் நியூயார்க் வந்து சேர்ந்தது. அங்கே பெஞ்சமினுக்குத் தக்கவேலை ஒன்றும் கிடைக்கவில்லை. ஆகையால் தன் சிநேகித னிடம் ஓர் சிபார்சு கடிதம் பெற்றுக்கொண்டு பிலடல்பியாவுக்குப் புறப்பட்டான். அதைக் கொடுத்துத் தன் சிநேகிதனுடைய பந்துவான ஸ்ரீமான் கீர்மர் என்னும் அச்சாபீஸ் தலைவ ரைப் போய்ப் பார்த்தான். முன் கப்பற்றலை வன் சொன்னபடியே கீர்மர் சிறுவனை அதிக மரியாதையுடன் ஏற்றுக்கொண்டார். அவர் மகா புத்திசாலி. தன்னிடம் வந்த பையனு டைய புத்தி நுட்பத்தையும், சாமார்த்தியத் தையும் உடனே அறிந்துகொண்டு அவனுக்கு வேலை கொடுத்ததுமன்றி, தன் வீட்டிலேயே தனது மகனைப்போல் பாவித்து அவனை இருக் கும்படி கேட்டுக்கொண்டார். இந்நன்றியைச் சிறுவன் மறவாது, வெகு ஊக்கத்துட ன், உற்சாகத்துடனும், வேலை செய்து தன் எஜமானனைச் சந்தோஷப் படுத்தி னன். ஆனாலும் இந்தத் தாழ்ந்த உத்தியோ கத்தைவிட இன்னும் பிரபலமான உத்தி யோகம் கிடைக்க வேண்டுமென்றும், இரா ஜாங்க விஷயமாயும், சாஸ்திர சம்பந்தமாயும் அதிகமாய் எழுதவேண்டும் என்றும், பெஞ்ச மினுக்கு மேன்மேலும் ஆசை உண்டாயிற்று. இவ்வாசை அவனை எப்பொழுதும் தூண்டிக் கொண்டேயிருந்தபடியால், எப்பொழுதும் உயர்ந்த பதவியைத் தேடுவதற்கு என்னவழி என்று யோசித்த வண்ணமாயிருப்பான். ... வேளைகளில் பென் அப்பட்டணத் ... ள்ள கிராமத் தோப்புகளில்

உலாவப் போவது வழக்கம். அப்பொழு தெல்லாம் தனியாய் ஓரிடத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டு, தானும் மேற்சொன்ன வழிகளில் விடாமுயற்சியுடன் வேலைசெய்து கீர்த்தி சம் பாதிக்க முடியுமோ வென்று எண்ணி எண்ணி ஏங்குவான்.

ஒரு நாள் சாயங்காலம் அந்நகரின் பக்கத்தி லுள்ள ஒரு குன்றுக்குப் போனன். அங்கே போய் உட்கார்ந்துகொண்டு இயற்கை யழ கைப் பார்த்து ஆனந்தம் கொண்டுதன் மனத் தில் நீங்காமல் குடிகொண்டிருக்கும் எண் ணத்தைப் பற்றியே தியானித்துக் கொண்டி ருந்தான். பலநிமிஷங்கள் கழிந்தன. சூரி யனும் அஸ்தமித்து இருள் பரவிற்று. உடனே அவன்என்றும்காணுதஉக்கிரத்துடன் ஒரு பெரிய புசல் காற்று அடிக்க ஆரம்பித் தது. தான் இருந்த இடத்திற்கு அப்பால் சிறிது தூரத்திலிருந்த ஒரு பெரிய மாளி கையின்மீது இடி விழுந்து அம்மாளிகை தீப் பற்றிக் கொண்டது. அவ்வெளிச்சத்தைக் கண்ணுற்று, உடனே அவ்விடத்திற்கு ஓடி னன். அங்கே போய்ப் பார்த்ததும் மாளிகை முழுவதும் எரிந்துகொண்டிருந்தது. அநே கர் இறந்துவிட்டனர். சிறுவனுக்கு அதைப் பார்த்ததும் மனம் புழுங்கிற்று. ஐயோ! பா பம், என்று கதறி அழ ஆரம்பித்தான். பிறகு வீட்டுக்குத் திரும்பிவந்து, துக்கக்கடலில் மூழ்கினவனுய், இரண்டுகைகளையும் தலைமேல் வைத்துக்கொண்டு, இடியால் வரும் இக்கே ட்டை விலக்க என்ன செய்வதென்று இரவு முழுவதும் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தான். என்ன வீரச்செயல் பார்த்தீர்களா? எவ்வ ளவு ஜீவகாருண்ணியம்! தங்களுடைய கஷ்டம் எவ்வளவிருப்பினும், நல்லோர் அவற்றை யெல்லாம் கவனியாமல் மற்றவர்களுடைய க்ஷேமத்திற்காக எவ்வளவு கஷ்டப் படுகி றார்கள்!! சில நாளைக்கு முன் மின்சார ... ஸ் ... படித்துக் கொண் ...

...மின் அச்சாஸ்திர சம்பந்தமான சில ...தனைகள் செய்து வந்தான். அப் ...து, ஊசிபோன்ற கூரிய நுனியையு ...வஸ்துக்கள் மின்சார சக்தியைக் குறை ...அச்சக்தியின் வீரியத்தைவேறு வழியில் ...பக்கூடியவை என்று சில பரீக்ஷைகளால் ...டுபிடித்திருந்தான். இடியும் மின்னலும் ...சார சக்தியின் காரியமா? அப்படியிருப் ...ன், அவற்றின் வேகத்தையும் கூரிய நுனியு ...ய வஸ்துக்களால் குறைக்க முடியுமா? ...ன்று பலவாறாக எண்ணி எண்ணி இரவெல் ...லாம் கழித்துவிட்டான். இடியும் மின்னலும் மின்சார சக்தியின் காரியமாயிருந்தால் தான் எப்படியாவது பிரயாசைப்பட்டு உலகத்தாருக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்று தீர்மானம் செய்துகொண்டான். அதற்குள் தன்னுடைய சாஸ்திர பரிசோதனைகளால் கண்டுபிடித்த உண்மைகள் உலகத்தாருக்கு நன்மை செய்ய உபயோகப்படுமோஎன்ற சந்தேகம் உடனே சிறுவனுக்கு வந்துவிடும். கடைசியில் மின்னலும் இடியும் எத்தால் விளைகின்றனவென்று பரீக்ஷைசெய்து, அவற்றால்வரும் கஷ்டங்களை நீக்குவதுமல்லாமல், அவற்றின்வேகத்தைமுற்றிலும் குறைத்து எல்லோருக்கும் உபகாரம்செய்ய முயற்சிசெய்தே யாகவேண்டுமென்று, தன்மனதை திடப்படுத்திக்கொண்டான். அதேமாதிரி வெகுதூரம் பரீக்ஷித்து, கடைசியில் இடியும் மின்னலும் மின்சாரத்தின் தொழில் எனப் பலருக்கும் புலப்படுத்தினான். அவற்றை யெல்லாம் விஸ்தாரமாய்ச் சொல்லப் புகின் பெருகும். மின்னலின் கொடுமையை முற்றிலும் விலக்க ''மின் வாங்கி'' என்னும் கருவியைக் கண்டு பிடித்தான். இப்பொழுது ஒவ்வொரு உன்னதமான மாளிகையிலும் மேலே நீட்டி வைத்திருக்கும் கூரிய இரும்புத்தடிகளே மின்வாங்கிகள். அவைகள் அந்தக்கட்டிடத்தை மட்டுமன்றிப் பக்கத்திலுள்ள ...டங்களையும் காப்பாற்றுகின்றன. அந்நாள் இரவில் தியானஞ்செய்து பெஞ்சமின் கண்டுபிடித்த மின்வாங்கியின் உபயோகத்தால் இப்பொழுது உலகத்தில் எவ்வளவு பேர் சௌக்கியப்படுகிறார்கள் !! அன்றுமுதல் இடியும் மின்னலும் பழையநாளில் இந்திரனுக்குக் கட்டுப்பட்டிருந்தது போலவே, நமக்கும் கட்டுப்படத் தொடங்கின.

ஆதலால், சிறுவயதிலேயே மற்றவர்களின் புத்திக்கு எட்டாத உண்மைகளை யறிந்து, ஒரு மனிதனால் செய்யக்கூடாத வீரச்செயல்களைச் செய்துவந்த இச்சிறு பிள்ளையின் பெருமை பிலடல்பியா முழுவதும் பிரகாசித்தது என்பது ஓர் ஆச்சரியமா? அந்த இராஜதானிக்குக் கவர்னராயிருந்த ஸர் வில்லியம் கீத் என்பவர் பெஞ்சமினைப் பார்க்க விரும்பினார். மனப்பூர்த்தியாய் ஜனங்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்ற ஆசையுடன் உழைத்து வரும் இச்சிறு புத்திமான்,பிற்காலத்தில் மகா மேதாவியாவான் என்று அவர் அறிந்து கொண்டார். ஆதலின் ப்ரேன்கலின் இங்கிலாந்துக்குப் போய் அவ்விடத்தில் தேர்ச்சியடைவதே நலமென்றெண்ணினார். ஆகவே அவர் பெஞ்சமினை வரவழைத்து, ''சிறுவனே, நீ லண்டனுக்குப் போகிறாயா? உன்னைச் சர்க்கார்க் கப்பலில் செலவில்லாமலனுப்புகிறேன். வழிச்செலவெல்லாம் நான் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன். அவ்விடத்திலனேக வித்துவான்களும், சாஸ்திர பண்டிதருமிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய சிநேகம் உனக்குக் கிடைத்தால் நல்லதல்லவா? என் அருமை நண்பனே, நீயும் சிலநாளில் அவர்களைப்போல் பெருமை வாய்ந்த புத்தி சாலியாவாய். அப்பொழுது நீ மறுபடியும் பிலடல்பியாவுக்குத் திரும்பிவந்து உன் கல்வி அமிர்தத்தை இவ்வமெரிக்காவிலுள்ள எல்லாருக்கும் ஊட்டலாம்,'' என்றார். பெஞ்சமின் அப்படியே ஆகட்டுமென்று ஒத்துக்கொண்டான்.

அன்றோடு பெஞ்சமினுக்குச் சேவகத் தொ

ழில் நீங்கிற்று. குழந்தைப் பருவம் நீங்கி வாலிபனாய் விட்டான்.

இவ்வியாசத்தின் தலைப்பில் சிறுவர்கள் செய்த வீரச்செயல்களைப்பற்றி மட்டுமே பேசுவதாய் நாம் மேற்கொண்டபடியால், பெஞ்சமின் சரித்திரத்தை இத்துடன் நிறுத்துவோம். அவன் லண்டன் போனதும், அங்கே உழைப்பாலும் படிப்பாலும் தேர்ச்சிபெற்றதும், மறுபடியும் பிலடல்பியாவுக்குத் திரும்பிவந்ததும், அவ்விடத்தில் பெரிய உத்தியோகங்கள் செய்ததும், சாஸ்திர விஷயமாயும் படிப்பு விஷயமாயும் உழைத்து, உலகத்திலுள்ள சிறந்த சாஸ்திர பண்டிதர்களுக்குள் ஒருவனெனப் பேரெடுத்ததும், ஜனங்களுடைய நன்மைக்காகப் பலகலாசாலைகள் ஏற்படுத்தியதும்—ஆகிய இவற்றை எல்லாம் பற்றி இன்னும் ஒரு சமயத்தில் பேசுவோம்.

பத்திரிகைகளின் வரவு

மாதாந்தரம்.—பிழைக்கும்வழி, விவேகபோதனி சக்கிரவர்த்தினி, வித்தியாபானு, ஹிதகாரிணி, ரஞ்சிதபோதினி, மாதர் மனோரஞ்சனி, மங்களோதயம் (மலையாளம்), கிருஷிகன், பிரபஞ்சம், பூர்ண சந்திரோதயம்.

பக்ஷாந்தரம்.—இந்து சாதனம், உதயாரகை, சைவபாலிய சம்போதனி, கோயமுத்தூர் கலாநிதி.

வாராந்தரம்.—நீலலோசனி, தேசாபிமானி, லோகானுகூலன், லோகோபகாரி, யூனைடெட் இந்தியா, திராவிடாபிமானி, வித்தியாபாஸ்கரன், பாண்டியன், நாகர்கோவில் டைம்ஸ்.

வாரன் இருமுறை.—மைசூர் டைம்ஸ்.

சமாசாரக் குறிப்புகள்

நம்மில் வெள்ளி, செம்பு முதலியவற்றைப் பொன்னாக்க வேண்டுமென்கிற ஆசை வெகுநாளாக இருந்து வந்திருப்பதும் அதனால் எத்தனையோ பெயர் ஆஸ்திகளை யிழந்ததும், அயோக்கியர் கையிலகப்பட்டு ஏமாந்து, கொலை, களவு முதலிய குற்றங்களைச் செய்து நாசமாய்ப் போனதும், அனேகருக்குத் தெரியும். இந்த ரசவாதம், பொன், வெள்ளி, முதலிய லோகங்கள் மட்டும் நாணயமாக இருந்த காலத்தில் சரியாக இருந்தது. இப்பொழுது நாகரீகம் முற்றி, இவைகளுக்குப் பதிலாக 'நோட்டுகள்' உபயோகப்பட்டு வருவதால், ரசவாதிகளும் அதையனுசரித்துத் தங்கள் வித்தையைப் புதுப்பித்து வருகிறார்கள் போலும். ஏனெனில், சமீபகாலத்தில் பம்பாயில் புருஷோத்தம ஹரி யென்பவரிடம் ஒரு ஹிந்து வந்து தனக்கு "நோட்டுகளை இரட்டிக்கச் செய்யும்" உபாயம் தெரியு மென்றானும். அவர் பேராசைகொண்டு 100-ரூ. நோட்டு ஒன்ை னிடம் கொடுக்க, அவன் அதை வைத்து செய்கிற பாவனையாக நடித்து அதை கொண்டு, அதற்குப் பதிலாக ஏதோ ஒரு துண்டை வைத்துவிட்டு மறுநாள் வந்து விருந்து இரண்டு நோட்டுகள் எடுத்துக் தாகப் போனானும். இனிமேல் வரப்போ புருஷோத்தம ஹரி போலீஸாருக்குத் தெரி க்கிறார். ஓ புருஷோத்தம, உமக்கு எப்பெ விவேகம் வரும்? இப்படியேன் பேராசைப் பெருநஷ்ட மடைகிறீர்? இனியாகிலும் உம புத்தி வருமா?

இந்திய மெடிகல் (வைத்திய) சர்விஸில், டர்களாக நியமனம் பெறுவதற்காகப் பரீக்ஷை பத்தில் நடந்தது. 15-பெயர் வேண்டியது. 29-பெ யர் பரீக்ஷைக்கு வந்தார்கள். அவர்களில் 15-பெ ரைத் 'தேற்றி' யெடுத்ததில், 3-பெயர் இந்தி ரென்று கண்டது. அதிலும் ஸ்ரீமான் பிரோஸ் பருசா என்னும் பம்பாய் சீமைக் குமாரர் மற்றெல்லோரையும் அடக்கித்தான் முதலாகத் தேறிய சங்கதி கேட்டு மெத்தவும் சந்தோஷிக்கிறோம். இனி வருங்காலத்தில் இந்தியாவில் வைத்தியத் தொழில் மேனாட்டு முறையும் கீழ்நாட்டு முறையும் இயைந்து நடக்கவேண்டியிருப்பதால், நமது தேசத்தில் இவர் மாதிரி புத்திமான்கள் தான் இந்தத் தொழிலைக் கற்றுவரப் போகவேண்டும். இந்த ஸ்ரீமானுக்கு எல்லா மங்களமுமுண்டாகுக.

கிராமப்பஞ்சாயத்துகளால் ஆகக்கூடிய உபகாரத்திற்குச் சமீபத்தில் அனந்தப்பூர் ஜில்லாவிலுள்ள கோட்டச்செருவு கிராமத்தில் நடந்தது நல்ல சாக்ஷியாம். அவ்விடத்திலுள்ள கம்மவார்க் குடிகள் கொஞ்சநாளைக்கு முன் ஒருபஞ்சாயத்து ஏற்பாடுசெய்து கொண்டு, அதில் கிராமக்ஷேமத்திற்குரிய பலகாரியங்கள் நடக்க வேண்டுமென்று தீர்மானித்தார்கள். அவைகளில் போலீஸாருக்கு ஒத்தாசை செய்வதும் ஒன்று. அதை யனுசரித்துச் சமீபகாலத்தில் போலீஸ் கொட்டடியிலிருந்து தப்பியோடின ஒரு கைதியைப் போலீசாரும் ஜில்லா கலெக்டரும் இரண்டு மாதமாகத் தேடிக்கொண்டிருந்ததில், கிராமப்பஞ்சாயத்தாருடைய உதவி வேண்டியதால், அவர்களும் பிரயத்தனப்படவே கைதி சீக்கிரத்தில் பிடிபட்டு விட்டான். ஆனால்பஞ்சாயத்தாரும் அவனைச் சிரமப்பட்டுத்தான் பிடித்தார்கள்.

'டெலிபோன்' என்னும் கருவியை நம்மில் அனேகர் இன்னும் அறியார்கள். அது 'கம்பி மூலமாகப் பேச்சு நடப்பதற்கு' உதவும் கருவியாம். இப் பொழுது அதை உபயோகித்து, அன்றாடக வர்த்தமானங்களைச் சந்தாதார் 'காதில் போடுவதற்காக' அமெரிக்காவில் ஒரு கம்பெனி உண்டாகி

...டை...
...து ...பரமகுரு
...த் அதர்பாத் ஸ்வா
...ஷடையைச் சாஸ்திரப்
...வர் வருவதற்கு முன்னமே,
...வைதிகர், மதிராசில் வீடு வீடாக
...னிதரிடமும் போய் 'அக்கினி
...படுத்து வந்தார்கள். ஹைகோர்ட்டு
ஜட்ஜி கனம் ஆர்நால்ட் வைட் துரையவ
...முதல் பலவகையோரிடமுமிருந்தும் அக்கினி
...லிக்க' ப்பட்டது. இதற்கு அர்த்தம் அக்கினி
விஷயத்தில் தனவான், எழை முதலிய தாரதம்மியமே யில்லை யென்பதாம். பாரசி ஸ்ரீமான் பிரோஸ் மான்சர்ஜீ என்னும் தனிகர் இந்தக் கோவிலைக் கட்டியவர்.

ஸ்ரீகாசி இந்து காலேஜில் நாளது வரை மூன்று ஐரோப்பியப் பண்டிதர்களும், பதினைந்து இந்திய வித்வான்களும், சம்பளம் முதலிய பிரதியொன்றுமில்லாமல், தருமத்திற்கு உழைப்பதாகச் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். இவர்களில் மதிராசிலிருந்து, 'ராயர் சமுசாரம்' என்னும் ஸ்ரீமதி யொருவர், காலேஜுக்குச் சம்பந்தப்பட்ட பெண்கள் பாடசாலையில் உழைத்துவரவேண்டிப் போயிருக்கிறாரென்று கேட்டுப் பூரிக்கிறோம். தருமசிந்தை முற்றும் அற்றுப்போகவில்லை. மதிராசிலும் இப்படி யேதாகிலும் நடக்குமாவென்று சாதக பக்ஷிபோல் காத்திருக்கிறோம்.

பம்பாய் கவர்ன்மெண்டார் கள்ளுக்கடை முதலியவைகள் எந்த ஜாகாவில் வைப்பது கூடாது, அல்லது கூடும், என்னும் விவரமறிவதற்காக, ஆங்காங்குள்ள பெரிய தனக்காரரைச் சங்கத்தவராக்கியிருக்கிறார்கள். கலெக்டர்கள் இனி யிவர்களுடைய இஷ்டத்தை யனுசரித்தே கடைகளை வைக்க லைசென்ஸ் கொடுக்கவேண்டுமென்றும், இவர்கள் வேண்டாத இடங்களில் வைக்கக்கூடாதென்றும் உத்தரவு பிறந்திருக்கிறது. இதை யெல்லோரும் கவனிக்க வேண்டும்.

ஆனால் இதைவிடத் திறமான சமாசாரம் செங்...ட்டில் உத்தரமல்லூரில் நடந்திருப்பதாக

வும் சந்தோஷம. ம... ...தில
பவர் அனேகரை நாமறிவோம். ஆனால் ...
ன்பது சுலபமன்று. அதில் இந்த அ...
யதை விசாரிக்கையில் பழைய நாளி...
மைத்ரேயி, முதலிய இந்நாட்டு ஸ்திரீ ...
ளுடைய வமிசம் இன்னும் அற்றுப்போ...
யென்று நமக்கு நம்பிக்கையுண்டாகிறது.

கால்நடைகளுக்கு உப்பைச் சேர்த்து உணவிடுவ...
தனால் பல உபயோகங்களும், அனுகூலங்களும் காணுவதாக கிருஷிகன் கூறுகிறார்:—(1) கால்நடைகள் தீனியை ருசியுடன் தின்கின்றன. (2) அவற்றின் ரத்தத்தை உப்பு சுத்தி செய்கிறது. (3) அவற்றிற்கு மல மூத்திராதிகளில் கட்டு உபத்திரவம் நீங்குவதன்றியில், கன்றுகளுக்குள்ள பல வியாதிக...
உப்பே ஒப்பற்ற மருந்தாகும். (4) கறவை...
ளுக்கு உப்பு சேர்ந்தால் பால் அதிகமாகச்...
டன், ருசியும் கூடும். (5) உப்பு நல்ல கி...
கன், என்றால், கால்நடைகளுக்கு வயிற்...
விருந்தால், அவற்றைக் கொல்ல இதுவே ஒ...
மருந்து. (6) மலட்டு மாடுகளுக்கு உப்...
பரிகாரம்.

ஆதலால் மாடுகளுக்கு நாளுக்கு 1 ரூ...
2 ரூ. இடை உப்புக்கலந்து தீனி கொடு...
ரயித்துகள் இதைக் கவனிப்பாராக.

திருவாங்கூரில் சில நாவிதர்கள் தங்க...
கேவலஸ்திதியைப் பரிகரிக்கவேண்டி ஒரு...
கூடிக் காரியம் ஆரம்பித்திருப்பதாகவும்,
கைவலுத்த வேறு வருக்கத்தாருள் சிலர் ஆ...
துக் சகாயம் செய்து, உற்சாக மூட்டிவரு...
வும் கேட்டு மெத்தவும் சந்தோஷிக்கிறோ...
வரை 'இழிகுலத்தாரை' உத்தாரஞ் செ...
டிய கடமை 'உயர் குலத்தவர்' கடனெ...
லோரும் பேசி வந்திருக்கிறார்கள். ...
தில் அது சரிதான். என்றாலும், ...
தக் கொண்டு கொண்டது விடாமல்'...
துக் கொள்ளுதல் 'இழி குலத்தவர்'
லால், அவர்களே இம்மாதிரிக் காரியத்தி...
கியமாக உழைப்பது மெத்தவும் நல்லதாம்.

பத்திராதிபர்களின் அறிவிப்புகளைக்
கவனியாது, தமிழ்ப்பாஷையில் தங்களை
த்தாங்களே மதித்துக்கொண்டு, யாவ
ாருள்படுமாறு எளிய செந்தமிழ் நடை
ழுதாது, கவைக்குதவாத விஷயங்களைக்
மிழில் எழுதி வருகின்றனர். பத்திராதிபர்
தங்களுக்கிருக்கும் வேலையின் மிகுதியால், அவ்
த வியாசங்களை வேறுபடுத்தி எழுதக்கூடாது
ப்படியே சிலசமயங்களில் பிரசுரித்து விடுகின்றார்
ள். அவ்வித வியாசங்களைப் பலபத்திரிகைகளிலும்
டிக்கடி பார்க்கிறோம். அவ்விதம் எழுதுவோர்,
ப்பாஷையின்வாசனையையும், பத்திரிகைகளின்
ளையும் நன்றறியாதவர்களென்றே சொல்
ஒருவரைப்பற்றி வர்ணிப்பதற்குப் பத்திரி
ற்பட்டதல்ல. சிலரின் கொள்கை அது
ருக்கிறது. எந்த விஷயத்தையுஞ் சுருக்
ி விளங்கவைப்பதே நிருபநேயர்களுக்
ம. அப்படிப்பட்ட விதமாய் எழுதப்படும்
ர்மைக் கேதுவான விஷயங்களே வாசிப்ப
ரிமையாயிருப்பதுடன் அதனால் பிரயோ
உண்டாகும். நமதபிமானிக்கு விஷயங்
னுப்பும் நிருபர்கள் இதைக்கவனிக்கவேண்டு
."—"ஓர் பத்திரிகாபிமானி"

ராயணர் கோவிலில் சென்ற மீத்தில்
ருக்கும், பள்ளருக்கும் பெரிய போர் நடந்த
அதில் பறையருக்குச் சேதம் வெகுவாக
கவும் கேட்டு விசனிக்கிறோம். இந்
இந்தத்துர்லக்ஷணம் என்று நீங்குமோ
ம். கனம் கோகலேயோ அல்லது அவர்
பெரியவர் யாரோ சொல்லியது நினை
வருகிறது. 'இந்தியாவில் பிறந்து, வளர்ந்து
ரையாக வாழும் சில ஜாதியாரை நாம் இம்மா

பு ... மும்
செய்வது கிரமமாகப் ...
ரித்து வருவது, ரயில் ...
பென்சில் முதலிய சில்ல...
யனுப்பப் பெட்டி வகைராக்கள,
யங்களுக்கு அனுகூலமாகக்கூடிய
கண்டு பரீக்ஷிப்பது, முதலிய பலவேலைக...
பிரயத்தனமிருப்பதாகப் போர்டார் தெரிவ...
கள். இதெல்லாம் நல்ல காரியமே. ஆனால் இப...
திரி சாஸ்திரமும், அனுபவமுமுள்ளவர்கள் சர்க்கா
தாரில் மட்டுமேயிருப்பதில் சில தோஷங்களுண்டு.
இக்காரியங்களில் ஏதேனும் சிலவற்றை எடுத்து
நடத்தத் திறமுள்ள மற்றவர்களும் இதில் கலந்து
கொண்டால் வேலைவெகு துருசாகவும், லாபகரமா
கவும் நடக்கும்.

யூனைடெட் மாகாணத்தில், பால் தயிர், நெய் முத
லிய 'கவ்வியங்கள்' பட்டணங்களில் மலிய வேண்
டியும், முதல்தாமாக அகப்படவேண்டியும் சில பிர
யத்தனம் நடக்கிறது. அம்மாதிரி துக்கங்கள் இங்
கும் அதிகரித்து வருவதால், முனிசிபாலிட்டியார்
இதைக்கவனிப்பாராக. முதலாவது, முனிசிபாலிட்
டியார் பசுக்களுக்கு மேய்வதற்கிடமுண்டாக்கவே
ண்டும். இரண்டாவது பக்கத்துக்கிராமங்களிலி
ருந்து 'சப்ளை' தாராளமாய் வருவதற்காக, ரயில்
வேகாரர், தயிர், பால் முதலியவற்றிற்குச் சார்ஜுக
சகாயம் செய்யவேண்டும். ஒருபட்டணத்தில் செல
வாகும் பால் தயிர் வகைகள் அவ்விடத்திலேயே
'உற்பத்தியாவது' அசாத்தியம். ஆதலால், அதை
யடுத்துள்ள கிராம்மியமான இடங்களிலெல்லாம்
'உற்பத்தியாகும்' தயிர் முதலியவற்றை அதிக
செலவில்லாமல் பட்டணம் வந்து சேர உபாயம்
தேடுவதுதான் முனிசிபாலிட்டியாருடைய முக்கிய
தருமமாம்.

பண்டித மோதிலால் நேரு